

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avdelning 3

Enhet 31

DOM

2010-05-31

meddelad i

Stockholm

Mål nr B 8231-09

PARTER (Antal tilltalade: 5)

Åklagare

Kammaråklagarna Karin Bergstrand och Hans-Jörgen Hanström
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Målsägande

1. Thomas Andersson
Skravelsjövägen 122
904 40 Röbäck

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Box 2027

103 11 Stockholm

2. Leif Andersson
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:

Advokat Tomas Nilsson

Sju Advokater KB

Box 22016

104 22 Stockholm

3. Rolf Blomberg
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:

Advokat Tomas Nilsson

Sju Advokater KB

Box 22016

104 22 Stockholm

4. Linda Eklund
c/o Engström
Norra Gimonäsvägen 8
907 38 Umeå

Postadress

Box 8307

104 20 Stockholm

Besöksadress

Scheelegatan 7

Telefon

08-561 652 70

Telefax

08-561 650 03

E-post: stockholms.tingsratt.avdelning3@dom.se

www.stockholmstingsratt.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:00 - 16:27

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

DOM
2010-05-31

B 8231-09

Målsägandebiträde:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm

5. Anna-Greta Eriksson
Tråggränd 16 C
906 26 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm

6. Patrik Forsberg
Vittervägen 221
907 51 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm

7. Försäkringsbolaget Folksam
106 80 Stockholm

Företrädd av åklagaren

8. Anders Henriksson
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

9. Mårten Langer
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm
10. Loomis Sverige AB
Box 902
170 09 Solna

Ombud:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm
11. Länsförsäkringar Västerbotten
Box 153
901 04 Umeå

Företrädd av åklagaren
12. Hampus Nygårds
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm
13. David Ol-Lars
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

DOM
2010-05-31

B 8231-09

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

14. Johan Sandberg
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

15. Bengt Sigfridsson
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

Tilltalad

RIKARD Mathias Andersson, 710207-0237
Frihetsberövande: Häktad
F.n. Häktet Kronoberg
Torsgatan 36 B
113 62 Stockholm

Offentlig försvarare:
Advokat Nils Ugglå
Advokat Nils Ugglå AB
Box 3098
103 61 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

Försök till grovt rån

Lagrum

8 kap. 5 § 1 st. 1 p, 6 § och 12 § samt 23 kap. 1 § brottsbalken

Påföljd m.m.

Fängelse 6 år

Följande åtal ogillas

Försök till mord den 24 maj 2009 (del av åtalet)

Skadestånd

1. Länsförsäkringar Västerbottens skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.
2. Folksams skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.
3. Rikard Andersson skall solidariskt med Stefan Enström, Martin Löfgren och Mikael Rönkvist betala skadestånd till Loomis Sverige AB med 51 410 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
4. Rikard Andersson skall solidariskt med Stefan Enström, Martin Löfgren och Mikael Rönkvist betala skadestånd till Linda Eklund med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
5. Rikard Andersson skall solidariskt med Stefan Enström, Martin Löfgren och Mikael Rönkvist betala skadestånd till Anna-Greta Eriksson med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
6. Rikard Andersson skall solidariskt med Stefan Enström, Martin Löfgren och Mikael Rönkvist betala skadestånd till Patrik Forsberg med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
7. Rikard Andersson skall solidariskt med Stefan Enström, Martin Löfgren och Mikael Rönkvist betala skadestånd till Thomas Andersson med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
8. Leif Anderssons skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.
9. Rolf Blombergs skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.
10. Anders Henrikssons skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.
11. Mårten Langers skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.
12. Hampus Nygårds skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.
13. David Ol-Lars skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.
14. Johan Sandbergs skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.
15. Bengt Sigfridssons skadeståndsyrkande mot Rikard Andersson ogillas.

Förverkande och beslag

1. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: bensindunkar, varnings-bloss, plastsäckar och verktyg. Beslagen skall bestå (Beslag 2009-0104-BG95 p. 2-7, 10 och 11).

2. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: Chryslerbil med registreringsnummer AKD 773 med innehåll såsom handsfree, bensindunk, verktyg, fyra väskor, tejprullar, pannlampor, tändare, öronproppar, extra vapenmagasin med 30 skarpa patroner, varningsbloss, 5 strips och hörselkåpor. Beslagen ska bestå (Beslag 2009-0104-BG91 p. 1-41).
3. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: andra föremål som anträffats på marken eller i Chryslerbilen såsom magasinsbotten, 30 skarpa patroner, 7 kartor, skottsäker väst, minisåg, rånarluva, regnställ, stormtändare, 2 handgranater, 8 sprängladdningar, mobiltelefon och handlingar. Beslagen ska bestå (Beslag 2009-0104-BG99 p. 1-22).
4. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: automatkarbin, AK 47, med 2 hoptejpade magasin med 24 patroner i 1 magasin, 1 tomt magasin och 1 patron i patronläge; automatkarbin, Zastava, med 2 hoptejpade magasin med 30 patroner i ena magasinet och 16 i det andra samt 2 patroner i lådan till vapnet; automatkarbin, AK 47, med 2 hoptejpade magasin med 30 patroner i det ena magasinet och 8 patroner i det andra samt 1 i patronläge. Beslagen ska bestå (Beslag 2009-0104-BG97 p. 1-9).
5. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: kläder som burits vid rånförsöket, mobiltelefon, skidglasögon, öronproppar, midjeväska, 10 960 kr i kontanter, kniv, telefonkort, anteckningsblock och mobiltelefon. Beslagen ska bestå (Beslag 2009-0104-BG103 p. 1-14, 16-20, 23 och 24 samt 2009-0104-BG115 p. 1).
6. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: diverse campingutrustning såsom tält, regnställ, kläder m.m., skottsäker och kamouflagenät. Beslagen ska bestå (Beslag 2009-0104-BG146 p. 1-39 och 2009-0104-BG149 p. 6 och 17).

Häktning m.m.

Rikard Andersson skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Tomas Nilsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 303 060 kr. Av beloppet avser 229 068 kr arbete, 12 480 kr tidsspillan, 900 kr utlägg och 60 612 kr mervärdesskatt.
2. Max Fredriksson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 279 847 kr. Av beloppet avser 200 718 kr arbete, 19 760 kr tidsspillan, 3 400 kr utlägg och 55 969 kr mervärdesskatt.
3. Nils Ugglä tillerkänns ersättning av allmänna medel med 724 408 kr. Av beloppet avser 514 836 kr arbete, 59 280 kr tidsspillan, 5 411 kr utlägg och 144 881 kr mervärdesskatt.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

DOM
2010-05-31

B 8231-09

4. Kostnaden för målsägandebiträdena och den offentlige försvararen skall stanna på staten.
-

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avdelning 3

Enhet 31

DOM

2010-05-31

meddelad i

Stockholm

Mål nr B 8231-09**PARTER** (Antal tilltalade: 5)**Åklagare**

Kammaråklagarna Karin Bergstrand och Hans-Jörgen Hanström
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Målsägande

1. Thomas Andersson
Skravelsjövägen 122
904 40 Röbäck

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Box 2027

103 11 Stockholm

2. Linda Eklund
c/o Engström
Norra Gimonäsvägen 8
907 38 Umeå

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Box 2027

103 11 Stockholm

3. Anna-Greta Eriksson
Tråggränd 16 C
906 26 Umeå

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Box 2027

103 11 Stockholm

4. Patrik Forsberg
Vittervägen 221
907 51 Umeå

Postadress

Box 8307

104 20 Stockholm

Besöksadress

Scheelegatan 7

Telefon

08-561 652 70

Telefax

08-561 650 03

E-post: stockholms.tingsratt.avdelning3@dom.se

www.stockholmstingsratt.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:00 - 16:27

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

DOM
2010-05-31

B 8231-09

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Box 2027

103 11 Stockholm

5. Försäkringsbolaget Folksam
106 80 Stockholm

Företrädd av åklagaren

6. Loomis Sverige AB
Box 902
170 09 Solna

Ombud:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Box 2027

103 11 Stockholm

7. Länsförsäkringar Västerbotten
Box 153
901 04 Umeå

Företrädd av åklagaren

Tilltalad

Bo Ragnar STEFAN Enström, 620331-1219

Frihetsberövande: Häktad

F.n. Häktet Stockholm

Karlslundsgatan 22, 9 tr

151 35 Södertälje

Offentlig försvarare:

Advokat Peter Althin

Advokatfirman Althin

Skeppsbron 28, 3 tr

111 30 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

Försök till grovt rån

Lagrum

8 kap. 5 § 1 st. 1 p, 6 § och 12 § samt 23 kap. 1 § brottsbalken

Påföljd m.m.

Fängelse 6 år

Skadestånd

1. Länsförsäkringar Västerbottens skadeståndsyrkande mot Stefan Enström ogillas.
2. Folksam skadeståndsyrkande mot Stefan Enström ogillas.
3. Stefan Enström skall solidariskt med Rikard Andersson, Martin Löfgren och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Loomis Sverige AB med 51 410 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
4. Stefan Enström skall solidariskt med Rikard Andersson, Martin Löfgren och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Linda Eklund med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
5. Stefan Enström skall solidariskt med Rikard Andersson, Martin Löfgren och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Anna-Greta Eriksson med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
6. Stefan Enström skall solidariskt med Rikard Andersson, Martin Löfgren och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Patrik Forsberg med 10 000 kr jämte enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
7. Stefan Enström skall solidariskt med Rikard Andersson, Martin Löfgren och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Thomas Andersson med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. Av domslutet för Rikard Andersson framgår att den egendom som där anges under avsnittet Förverkande och beslag, punkterna 1-4, skall förklaras förverkad och att beslagen i fråga skall bestå.
2. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: öronproppar, handskar, slalomglasögon, tändare, rånarluva, 9 941 kr i kontanter, regnbyxor, regnjacka, skor, skyddsväst och 10 000 kr i kontanter. Beslagen skall bestå (Beslag 2009-0104-BG127 p. 1, 3, 4, 6, 8, 13, 15, 17, 18, 20, 22 och 25).
3. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: dopningsmedel, 6 ampuller och 39 tabletter, samt 147 patroner. Beslagen skall bestå (Beslag 2009-0104-BG101 p. 4 och 2009-0104-BG101 p. 7)
4. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: tält, spade, pressenning, förnödenheter och annan utrustning. Beslagen skall bestå (Beslag 2010-0104-BG13 p. 1-31 och 88-96).

Häktning m.m.

Stefan Enström skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Av domslutet för Rikard Andersson framgår att Tomas Nilsson och Max Fredriksson tillerkänns ersättning av allmänna medel.
 2. Peter Althin tillerkänns ersättning av allmänna medel med 536 900 kr. Av beloppet avser 391 230 kr arbete, 33 280 kr tidspillan, 4 010 kr utlägg och 107 380 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för målsägandebiträdena och den offentlige försvararen skall stanna på staten.
-

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avdelning 3

Enhet 31

DOM

2010-05-31

meddelad i

Stockholm

Mål nr B 8231-09**PARTER** (Antal tilltalade: 5)**Åklagare**

Kammaråklagarna Karin Bergstrand och Hans-Jörgen Hanström
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Målsägande

1. Thomas Andersson
Skravelsjövägen 122
904 40 Röbäck

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Box 2027

103 11 Stockholm

2. Leif Andersson
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:

Advokat Tomas Nilsson

Sju Advokater KB

Box 22016

104 22 Stockholm

3. Rolf Blomberg
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:

Advokat Tomas Nilsson

Sju Advokater KB

Box 22016

104 22 Stockholm

4. Linda Eklund
c/o Engström
Norra Gimonäsvägen 8
907 38 Umeå

Postadress

Box 8307

104 20 Stockholm

Besöksadress

Scheelegatan 7

Telefon

08-561 652 70

Telefax

08-561 650 03

E-post: stockholms.tingsratt.avdelning3@dom.se

www.stockholmstingsratt.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:00 - 16:27

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

DOM
2010-05-31

B 8231-09

Målsägandebiträde:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm

5. Anna-Greta Eriksson
Tråggränd 16 C
906 26 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm

6. Patrik Forsberg
Vittervägen 221
907 51 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm

7. Försäkringsbolaget Folksam
106 80 Stockholm

Företrädd av åklagaren

8. Anders Henriksson
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

9. Mårten Langer
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm
- Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm
10. Loomis Sverige AB
Box 902
170 09 Solna
- Ombud:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm
11. Länsförsäkringar Västerbotten
Box 153
901 04 Umeå
- Företrädd av åklagaren
12. Hampus Nygårds
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm
- Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm
13. David Ol-Lars
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avdelning 3

Enhet 31

DOM

2010-05-31

B 8231-09

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

14. Rikspolisstyrelsen
Box 12256
102 26 STOCKHOLM

Företrädd av åklagaren

15. Johan Sandberg
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

16. Bengt Sigfridsson
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

Tilltalad

Per Olov MARTIN Löfgren, 761027-0410
Frihetsberövande: Häktad
F.n. Häktet Kronoberg
Dammvägen 7
141 44 Huddinge

Offentlig försvarare:
Advokat Per-Eric Erlandsson
Advokatfirman Per-Eric Erlandsson
Strandvägen 29
114 56 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Försök till grovt rån

Lagrum

8 kap. 5 § 1 st. 1 p, 6 § och 12 § samt 23 kap. 1 § brottsbalken

2. Grov skadegörelse

12 kap. 3 § brottsbalken

Påföljd m.m.

1. Fängelse 5 år 4 månader
2. Förordnande angående tidigare utdömt fängelse.
(2007-06-15, SVEA HOVRÄTT AVD 10, B 3547/07)
- Villkorligt medgiven frihet förklaras helt förverkad.

Andra lagrum som åberopas

1. 34 kap. 1 § 1 st. 2 p. brottsbalken
2. 29 kap. 5 § 1 st. 1 p. brottsbalken

Följande åtal ogillas

1. Försök till mord den 24 maj 2009 (del av åtalet)
2. Hot mot tjänsteman den 24 maj 2009 (del av åtalet)

Skadestånd

1. Martin Löfgren skall till Staten genom Rikspolisstyrelsen betala skadestånd med 120 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
2. Länsförsäkringar Västerbottens skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.
3. Folksams skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.
4. Martin Löfgren skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Loomis Sverige AB med 51 410 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
5. Martin Löfgren skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Linda Eklund med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.

6. Martin Löfgren skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Anna-Greta Eriksson med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
7. Martin Löfgren skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Patrik Forsberg med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
8. Martin Löfgren skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Mikael Rönnkvist betala skadestånd till Thomas Andersson med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
9. Leif Anderssons skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.
10. Rolf Blombergs skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.
11. Anders Henrikssons skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.
12. Mårten Langers skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.
13. Hampus Nygårds skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.
14. David Ol-Lars skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.
15. Johan Sandbergs skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.
16. Bengt Sigfridssons skadeståndsyrkande mot Martin Löfgren ogillas.

Förverkande och beslag

1. Av domslutet för Rikard Andersson framgår att den egendom som där anges under avsnittet Förverkande och beslag, punkterna 1-4, skall förklaras förverkad och att beslagen i fråga skall bestå.
2. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: kläder som bars vid rånförsöket, fyra efedrintabletter, mobiltelefon med två SIM-kort, 3 840 kr i kontanter, luva och skor. Beslagen skall bestå (Beslag 2009-0104-BG89 p. 1-8 och 10-17).
3. Av domslutet för Stefan Enström framgår att den egendom som där anges under avsnittet Förverkande och beslag, punkt 4, skall förverkas och att beslagen i fråga skall bestå.
4. I beslag tagna tabletter förklaras förverkade. Beslaget skall bestå (Polismyndigheten i Stockholms län; beslag 2010-0104-BG13 p. 178-180).

Häktning m.m.

Martin Löfgren skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Av domslutet för Rikard Andersson framgår att Tomas Nilsson och Max Fredriksson tillerkänns ersättning av allmänna medel.

2. Per-Eric Erlandsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med - rätt räknat - 741 823 kr 50 öre. Av beloppet avser 538 650 kr arbete, 46 800 kr tidsspillan, 8 000 kr utlägg och 148 362 kr 50 öre mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för målsägandebiträdena och den offentlige försvararen skall stanna på staten.
-

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avdelning 3

Enhet 31

DOM

2010-05-31

meddelad i

Stockholm

Mål nr B 8231-09**PARTER** (Antal tilltalade: 5)**Åklagare**

Kammaråklagarna Karin Bergstrand och Hans-Jörgen Hanström
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Målsägande

1. Thomas Andersson
Skravelsjövägen 122
904 40 Röbäck

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Box 2027

103 11 Stockholm

2. Leif Andersson
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:

Advokat Tomas Nilsson

Sju Advokater KB

Box 22016

104 22 Stockholm

3. Rolf Blomberg
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:

Advokat Tomas Nilsson

Sju Advokater KB

Box 22016

104 22 Stockholm

4. Linda Eklund
c/o Engström
Norra Gimonäsvägen 8
907 38 Umeå

Postadress

Box 8307

104 20 Stockholm

Besöksadress

Scheelegatan 7

Telefon

08-561 652 70

Telefax

08-561 650 03

E-post: stockholms.tingsratt.avdelning3@dom.se

www.stockholmstingsratt.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:00 - 16:27

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

DOM
2010-05-31

B 8231-09

Målsägandebiträde:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm

5. Anna-Greta Eriksson
Tråggränd 16 C
906 26 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm

6. Patrik Forsberg
Vittervägen 221
907 51 Umeå

Målsägandebiträde:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm

7. Försäkringsbolaget Folksam
106 80 Stockholm

Företrädd av åklagaren

8. Anders Henriksson
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

9. Mårten Langer
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm
10. Loomis Sverige AB
Box 902
170 09 Solna

Ombud:
Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Box 2027
103 11 Stockholm
11. Länsförsäkringar Västerbotten
Box 153
901 04 Umeå

Företrädd av åklagaren
12. Hampus Nygårds
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm
13. David Ol-Lars
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

14. Johan Sandberg
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

15. Bengt Sigfridsson
c/o Advokat Tomas Nilsson
Box 22016
104 22 Stockholm

Målsägandebiträde:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

Tilltalad

Kai MIKAEL Rönnkvist, 660301-1039
Frihetsberövande: Häktad
F.n. Häktet Kronoberg
Lilla Gatan 2
169 39 Solna

Offentlig försvarare:
Advokat Gunnar Falk
Advokatfirman Falk, Sjöberg & Partners AB
Box 3206
103 64 Stockholm

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

DOM
2010-05-31

B 8231-09

DOMSLUT

Begångna brott

1. Framkallande av fara för annan

2. Försök till grovt rån

Lagrum

3 kap. 9 § brottsbalken

8 kap. 5 § 1 st. 1 p, 6 § och 12 § samt 23
kap. 1 § brottsbalken

Påföljd m.m.

Fängelse 6 år 9 månader

Skadestånd

1. Mikael Rönnkvist skall betala skadestånd till Länsförsäkringar Västerbotten med 29 931 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den dag lagakraftäggande dom avseende anspråket föreligger till dess betalning sker.
2. Mikael Rönnkvist skall betala skadestånd till Folksam med 37 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
3. Mikael Rönnkvist skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Martin Löfgren betala skadestånd till Loomis Sverige AB med 51 410 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
4. Mikael Rönnkvist skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Martin Löfgren betala skadestånd till Linda Eklund med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
5. Mikael Rönnkvist skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Martin Löfgren betala skadestånd till Anna-Greta Eriksson med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
6. Mikael Rönnkvist skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Martin Löfgren betala skadestånd till Patrik Forsberg med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
7. Mikael Rönnkvist skall solidariskt med Rikard Andersson, Stefan Enström och Martin Löfgren betala skadestånd till Thomas Andersson med 10 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
8. Leif Anderssons skadeståndsyrkande ogillas.
9. Mikael Rönnkvist skall betala skadestånd till Rolf Blomberg med 25 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
10. Mikael Rönnkvist skall betala skadestånd till Anders Henriksson med 25 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
11. Mikael Rönnkvist skall betala skadestånd till Mårten Langer med 25 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
12. Mikael Rönnkvist skall betala skadestånd till Hampus Nygårds med 25 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
13. Mikael Rönnkvist skall betala skadestånd till David Ol-Lars med 25 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
14. Johan Sandbergs yrkande ogillas.
15. Bengt Sigfridssons skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Av domslutet för Rikard Andersson framgår att den egendom som där anges under avsnittet Förverkande och beslag, punkterna 1-4, ska förklaras förverkad och att beslagen i fråga skall bestå.
2. Följande egendom, som tagits i beslag, förklaras förverkad: kläder som användes vid rånförsöket, skottsäker väst, mobiltelefon, midjeväska, anteckningslappar samt 50 tabletter dopningsmedel
(Beslag 2009-0104-BG90 p. 1-10, 12 och 13 samt 2009-0104-BG96 p.1)
3. Av domslutet för Stefan Enström framgår att den egendom som där anges under avsnittet Förverkande och beslag, punkt 4, skall förverkas och att beslagen i fråga skall bestå.

Häktning m.m.

Mikael Rönnkvist skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Av domslutet för Rikard Andersson framgår att Tomas Nilsson och Max Fredriksson tillerkänns ersättning av allmänna medel.
 2. Gunnar Falk tillerkänns ersättning av allmänna medel med 764 913 kr. Av beloppet avser 538 650 kr arbete, 56 160 kr tidspillan, 17 120 kr utlägg och 152 983 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för målsägandebiträdena och den offentlige försvararen skall stanna på staten.
-

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Avdelning 3

Enhet 31

DOM

2010-05-31

meddelad i

Stockholm

Mål nr B 8231-09**PARTER** (Antal tilltalade: 5)**Åklagare**

Kammaråklagarna Karin Bergstrand och Hans-Jörgen Hanström
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

Rimon Sahin, 730507-9456
Klippgatan 15, bv
116 35 Stockholm

Offentlig försvarare:

Advokat Gunnar Eberhardt
Advokat Gunnar Eberhardt AB
Jakob Westinsgatan 1 A
112 20 Stockholm

DOMSLUT

Åtalet ogillas.

Förverkande och beslag

Av domslutet för Rikard Andersson framgår att den egendom som där anges under avsnittet Förverkande och beslag, punkt 6, skall förklaras förverkad och att beslagen i fråga skall bestå.

Ersättning

1. Gunnar Eberhardt tillerkänns ersättning av allmänna medel med 315 917 kr. Av beloppet avser 229 068 kr arbete, 21 840 kr tidsspillan, 1 826 kr utlägg och 63 183 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för den offentlige försvararen skall stanna på staten.
-

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Domslut	
Rikard Andersson	1
Stefan Enström	8
Martin Löfgren	12
Mikael Rönnkvist	19
Rimon Sahin	26
Innehållsförteckning	27
Bakgrund	30
Fordonen	33
Röd Chrysler Voyager AKD 773	33
Mörkblå Volvo S80 XOJ 490	33
Vit Chrysler Voyager AYA 408	33
Motorcykel SZP 238	34
Yrkanden m.m.	34
Åklagarnas ansvarsyrkande och yrkanden om förverkanden m.m.	34
De tilltalades inställningar	34
Mikael Rönnkvist	34
Rikard Andersson	35
Martin Löfgren	36
Stefan Enström	36
Rimon Sahin	37
Enskilda anspråk	37
Staten genom Rikskriminalpolisen	37
Länsförsäkringar Västerbotten	37
Folksam	37
Loomis Sverige AB	37
Linda Eklund	38
Anna-Greta Eriksson	38
Patrik Forsberg	38
Thomas Andersson	38
Johan Sandberg,A3	38
Hampus Nygårds,A5	38
David Ol-Lars,A6	39
Mårten Langer,A7	39
Rolf Blomberg,C6	39
Leif Andersson,G7	39
Bengt Sigfridsson,G9	39
Anders Henriksson,G12	39
De tilltalades inställningar	40
Mikael Rönnkvist	40
Rikard Andersson	40
Martin Löfgren	40
Stefan Enström	41
Utredningen	41

Kriminalteknisk och rättsmedicinsk utredning	42
Martin Löfgren	43
Stefan Enström	47
Mikael Rönnkvist	47
Rikard Andersson	49
Hus 221, poliserna G12 och C6	50
Poliser vid Norra grinden	51
Hagaskolan, poliserna G7 och G9	52
Polisen A3	52
Den röda Chryslern	52
Volvon	53
Övriga noterade skottskador på egendom	53
Loomisbyggnadens vita sida och där parkerade bilar	53
Personbilen WTA 136	53
Gärdesgatan 22 i Umeå	53
Hemvägen 2 i Umeå	54
Fordonsenhet 2:s bil	54
”Gömma” med utrustning	54
Förhören med målsägande anställda hos Loomis	55
Polisernas berättelser	55
Insatsledaren L7	55
Polisen C6	57
Polisen G12	59
Polisen A5	59
Polisen A6	61
Polisen A7	62
Polisen A3	63
Polisen G7	64
Polisen G9	66
De tilltalades berättelser	66
Mikael Rönnkvist	66
Rikard Andersson	71
Martin Löfgren	77
Stefan Enström	80
Rimon Sahin	84
Övriga vittnesförhör	87
Johan Palmgren	87
Hans Olof Markström	87
Lennart Hedin	87
Lars Gunnar Henriksson	87
Per Arne Henriksson	87
Domskäl	87
Skuldfrågor	87
Förberedelsestadiet	88
Rimon Sahin	91
Försöksstadiet	92

Martin Löfgren	93
Gärningar som faller under påståendet om försök till mord	94
Mikael Rönnkvist	94
Rikard Andersson	94
Martin Löfgren	96
Närmare om Rimon Sahins medverkan	96
Närmare om de övriga tilltalades skuld.....	99
Bedömningen av rånbrottet	99
Frågan om Martin Löfgren skall dömas för grov skadegörelse	99
Frågan om Martin Löfgren skall dömas för att ha rest sitt vapen mot poliser	100
Frågan om hur Mikael Rönnkvists skott i riktning mot poliser skall bedömas	100
Påföljdsfrågor m.m.	101
Straff.....	101
Mikael Rönnkvist	102
Rikard Andersson	103
Martin Löfgren	104
Stefan Enström	105
Särskilda yrkanden om förverkande.....	106
Brottsofferfond	107
Skadeståndsfrågor	107
Staten genom Rikskriminalpolisen.....	107
Tingsrättens bedömning	107
Länsförsäkringar Västerbotten och Folksam.....	107
Loomis Sverige AB	108
Linda Eklund Anna-Greta Eriksson Patrik Forsberg och Thomas Andersson	108
Johan Sandberg, A3, Leif Andersson,G7och Bengt Sigfridsson,G9	109
Övriga poliser	109
Övrigt	110
Frågan om kvarblivande i häkte	110
Ersättning till offentliga försvarare och målsägandebiträden	110
Hur man överklagar.....	111

BAKGRUND

Under senare delen av 2008 fick polisen information om att ett rån skulle genomföras. Som gärningsmän nämndes Rikard Andersson och Mikael Rönnkvist. Under våren 2009 kom ytterligare information som gick ut på att rånet skulle vara nära förestående, att det skulle ske i Umeå och att det skulle inbringa en mycket stor summa pengar.

Den 21 april 2009 stoppades Mikael Rönnkvist i en trafikkontroll på väg E4 när han med ytterligare en person i bilen, Rikard Andersson, var på väg söderut. Vid kontrollen som polisen gjorde visade det sig att bilen som Mikael Rönnkvist körde var en hyrbil som vid återlämnandet i Stockholm körts 141 mil; sträckan tur och retur Stockholm – Umeå är 130 mil. Spaning mot Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson gav vid handen att de hade täta möten och telefonsamtal sinsemellan och med personer som av polisen var kända för rån och hantering av sprängämnen.

Polisen bedömde att det mest troliga rånobjektet i Umetrakten var Loomis värdepå, där det förekommer uppräknig av stora kontantbelopp som sedan levereras ut till kunder med värdetransporter. Nationella insatsstyrkan skickades till Umeå så att den var på plats och grupperad runt värdedepån, Loomisbyggnaden, söndagen den 24 maj 2009. Insatsledaren L7 och hans biträde S3 fanns i polishuset i Umeå. Övriga tolv poliser, gruppchefen H1 och 11 specialister med bokstavsbeteckning efter respektive specialitet, fanns i området runt värdedepån. Av intresse är att G betecknar prickskytt.

Loomisbyggnaden syns på kopian av ett fotografi som bifogas som *domsbilaga 1*. Fotografiet är i huvudsak orienterat så att nord är uppåt, se nordpilen.

Enligt den terminologi som använts i målet benämns även i domen Loomisbyggnadens högra/östra sida som Vit sida, vänstra/västra sida som Svart sida, övre/norra sida som Röd sida och nedre/södra sida som Grön sida. Utefter Vit sida löper en väg som benämns Vit väg. Norr om Röd sida löper en väg, Röd väg. Röd väg börjar vid

den s.k. Norra grinden, som är en infart till området, och löper västerut. Vit väg börjar från Röd väg något väster om Norra grinden. Den personalingång som var föremål för inbrytningsförsöket finns något öster om den högra mörka kvadraten på Grön sida.

I byggnaden benämnd Hus 221 befann sig en av insatsstyrkans prickskyttar, G12, och en hundförare, C6, med sin tjänstehund, Akita. Avståndet från södra gaveln på Hus 221 till där Vit väg svänger runt det vitgröna hörnet är 135–145 m. Från östra delen av samma gavel är avståndet till Norra grinden ca 30 m. Marken sluttar så att vägen vid det vitgröna hörnet ligger ca 3 m lägre än vägen vid den södra gaveln på Hus 221.

En annan av insatsstyrkanas prickskyttar, G9, befann sig tillsammans med en observatör, G7, i Hagaskolan som på den bifogade bilden syns vid den inritade rektangeln nedanför väg E4. Från Hagaskolan till Grön sida är avståndet drygt 200 meter.

De två Loomisanställda som skulle arbeta inne i värdedepåns uppräkningsrum, Linda Eklund och Anna-Greta Eriksson, gick in i byggnaden genom personalingången och den sluss som finns där kl. 8.46. Våktarna Patrik Forsberg och Thomas Andersson anlände med en värdetransportbil kl. 8.59 och gick in genom personalingången. När vaktarna förberett dagens arbete återvände de kl. 9.25 till värdetransportbilen och backade ett par minuter senare in den i det därför avsedda utrymmet i södra delen av Vit sida, för att lasta in de värdeväskor med kontanter som de skulle leverera till kunder.

Enligt polisens telefonanalyser fanns en okänd observatör som ringde till en telefon som Rikard Andersson bar på sig vid gripandet och rapporterade när värdetransportbilen backades in.

En röd Chrysler Voyager, AKD 773, körde kl. 09.28.25 in genom Norra grinden tätt följd av en mörkblå Volvo S80, XOJ 490. På en övervakningsfilm ses Volvon komma tillbaka till Norra grinden från insidan av området. Den parkeras och en person stiger ur beväpnad med ett automatgevär. Personen synes göra mantelrörelse och fattar posto vid sidan av Volvon. Chryslern kördes ner efter Vit väg och stannades vid Grön sida strax väster om det vitgröna hörnet. På film från övervakningskamera ses en person lämna bilen från passagerarsidan och snabbt röra sig upp för en ramp mot personalingången medförande en bag. På dörren apteras en sprängladdning kl. 09.28.47. Den detonerar kl. 09.29.13. Personen vid Norra grinden ses på övervakningsbilder börja dra sig därifrån kl. 09.29.17. Den som apterade sprängladdningen börjar kl. 09.29.19 bryta i dörren med en större kofot. Omedelbart därefter kommer ytterligare en person, som är beväpnad med en automatkarbin fram mot dörren. Brytandet avbryts kl. 09.29.24 och personerna som var framme vid dörren beger sig mot Chryslern. En bil med poliser anländer till Norra grinden kl. 09.29.27. Poliser skjuter över Volvons tak och motorhuv längs området utanför Vit sida kl. 09.29.36. Den personen som stod post vid Volvon rundar det vitgröna hörnet kl. 09.29.41. Chryslern rullar kl. 09.29.44 några meter från där den parkerats när sprängaren lämnade den.

Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Stefan Enström och Martin Löfgren greps i eller i anslutning till Chryslern. Martin Löfgren var då svårt skottskadad.

Vid samma tid som Mikael Rönnkvist m.fl. anlände till Loomisbyggnaden kördes en vit Chrysler Voyager, AYA 408, fram till polishuset i Umeå och lämnades omedelbart framför garageutfarten. I samband med att föraren lämnade bilen började den brinna. Föraren hämtades upp med en motorcykel, SZP 238, förd av en annan person. Motorcykeln återfanns brinnande på annan plats i Umeå. Enligt polisens telefonanalyser skall denna avledningsmanöver ha startats genom ett samtal som ringdes omedelbart efter det att observatören ringde till den telefon som Rikard Andersson bar på sig när han greps. Samtalet som skall ha startat avledningsmanövern ringdes från en telefon som återfanns i den röda Chryslern.

Fordonen

Röd Chrysler Voyager AKD 773

Enligt åklagarna har det inte varit möjligt att få fram tillförlitliga uppgifter om bilens ägarförhållanden i tiden närmast före händelserna i Umeå. Registrerad ägare var en person med ett 60-tal fordon skrivna på sig.

När bilen undersöktes efter det att de tilltalade hade gripits var all inredning borttagen bakom framstolarna. En 20-liters bensindunk i plast som var full med bensin fanns bakom höger framstol. Mellan sätena i förarutrymmet fanns ytterligare en bensindunk i plast, en 5-liters med 4 liter bensin. Längst bak omedelbart innanför den bakre luckan låg fem stora hockeybagar. I en av dem låg tre varningsbloss. I andra fanns en del föremål och kläder som polisen bedömt som typisk rånarutrustning, bl.a. några 55 cm långa buntband som enligt anteckning i undersökningsprotokollet kan användas som hand- och fotfängsel.

Mörkblå Volvo S80 XOJ 490

Bilen tillgreps natten till den 13 februari 2009 från ett företag i Södertälje som hade den till försäljning.

När bilen undersöktes av kriminaltekniker fanns det framför passagerarsätet fram en 20-liters bensindunk som innehöll ca 10 liter bensin eller liknande petroleumprodukt. Bakom förarsätet fanns en annan 20-liters bensindunk i plast som var full med bensin eller liknande petroleumprodukt. I konsolen mellan framstolarna fanns fyra varningsbloss.

Vit Chrysler Voyager AYA 408

Bilen tillgreps någon gång efter torsdagen den 21 maj 2009 kl. 16.15 från en parkeringsplats inom universitetsområdet i Umeå. Tillgreppet var inte polisanmält när bilen sattes i brand utanför polisstationen i Umeå.

När bilen undersöktes efter branden konstaterades brytskador på låscylindern i vänster framdörr. Bilen var kraftigt brandskadad i förardelen, där allt brännbart var förintat.

Motorcykel SZP 238

Motorcykeln tillgreps från Kungsklippan 14 i Stockholm någon gång under tiden från fredagen 4 juli 2008 kl. 18.30 till lördagen den 5 juli 2008 kl. 10.45. När den återfanns var den helt utbränd så när som på delar av framhjulet.

YRKANDEN M.M.

Åklagarnas ansvarsyrkande och yrkanden om förverkanden m.m.

Åklagarnas ansvarsyrkande med förtydligande, se *domsbilagorna 2 och 3*. Åklagarna har också framställt de särskilda yrkanden som upptagits i domsbilaga 2 och *domsbilaga 4*.

De tilltalades inställningar

Mikael Rönnkvist

Mikael Rönnkvist har medgivit ansvar för försök till grovt rån och erkänt den gärningen i huvudsak enligt åklagarnas påstående. Han har bestritt ansvar för försök till mord och förnekat att det som ett led i brottsplanen ingått att försöka döda eller allvarligt skada poliser samt att han riktat verkanseld mot poliser. Han har också förnekat att han utsatt poliser för livsfara eller fara för svår kroppsskada.

Mikael Rönnkvist har preciserat sin inställning som följer. Han förnekar att han rekognoserade på brottsplatsen i slutet av april 2009. När han stoppades vid Månkarbo hade han inte varit i Umeå utan resan hade ett annat syfte. Avledningsmanövern vid polishuset ingick i planen som han kände till den och det händelseförloppet startade han med ett telefonsamtal efter det att han själv fått informationen om att värdetransportbilen backat in. – Det var polisen som inledde eldgivningen på platsen och poliserna hade dessförinnan inte givit sig tillkänna som poliser. Polisens

eldgivning var redan från början verkanseld i syfte att träffa gärningsmännen. Eldgivningen var hänsynslös utan beaktande av att någon kunde träffas. Om han skjutit mot poliser har det skett i panik under akut fara att dödas av den eld som riktades mot honom från polisen. Han och de andra bar vapen endast för att hålla polis och andra borta genom att visa att man var beväpnad.

Mikael Rönnkvist har medgivit de särskilda yrkanden som har riktats mot honom.

Rikard Andersson

Rikard Andersson har medgivit ansvar för försök till grovt rån och erkänt den gärningen i huvudsak enligt åklagarnas påstående. Han har bestritt ansvar för försök till mord och förnekat att det som ett led i brottsplanen ingått att försöka döda eller allvarligt skada poliser samt att han riktat verkanseld mot poliser. Han har också förnekat att han utsatt poliser för livsfara eller fara för svår kroppsskada.

Rikard Andersson har preciserat sin inställning som följer. Det är inte riktigt att avsikten var att med vapenhot från de anställda tilltvinga sig pengar. Han räknade med att de anställda inte skulle vara där kontanterna förvarades utan i skydd på annat ställe. Han har inte planerat någon avledningsmanöver eller i övrigt medverkat i någon noggrann planering. Det är inte riktigt att han rekognoserade i slutet av april 2009. Det stämmer att det i förberedelserna ingått att skaffa mobiltelefoner och att han medverkade till det. Det är inte riktigt att han medverkat i planeringen genom att skaffa bilar och andra transportmedel eller att skaffa vapen och provskjuta dem. Däremot är det riktigt att han försett sig med rånarluva och skottsäker väst m.m. Det är fel att han flankerade Stefan Enström vid personalingången, att han var beväpnad med en laddad automatkarbin med 60 skarpa patroner och att han var beredd att tränga in i lokalerna.

Rikard Andersson har förklarat att han inte har någon erinran mot de särskilda yrkanden som riktats mot honom.

Martin Löfgren

Martin Löfgren har, såvitt avser gärningen rubricerad som försök till grovt rån, medgivit ansvar för medhjälp till det brottet. Han har bestritt ansvar för försök till mord och förklarat att han aldrig haft för avsikt att skada eller döda någon. Gärningen rubricerad som grov skadegörelse har förnekats av Martin Löfgren.

Martin Löfgren har preciserat sin inställning som följer. Han blev ombedd att följa med till Umeå någon dag innan den 24 maj. Någon planering har han inte medverkat i. Hans enda roll var att fatta posto vid grinden. När han blev beskjuten flydde han. Under flykten blev han attackerad av en hund. Det var aldrig hans avsikt att döda eller skada hunden, men han sköt i marken i riktning mot hunden för att skrämma den. Han kan inte vitsorda att det är skott ifrån hans vapen som dödade hunden. Han riktade aldrig sitt vapen mot någon.

Martin Löfgren har förklarat att han inte har någon erinran mot de särskilda yrkanden som riktats mot honom.

Stefan Enström

Stefan Enström har medgivit ansvar för försök till grovt rån och erkänt den gärningen i huvudsak enligt åklagarnas påstående.

Stefan Enström har preciserat sin inställning som följer. Han medverkade inte vid planeringen utan kom in ganska sent, förmodligen på grund av något avhopp. Det var inte han som iordningställde sprängladdningarna men det förtjänar att påpekas att de inte var så kraftiga att de kunde utgöra någon risk för personer som kunde finnas på andra sidan dörren som sprängdes. Eftersom han inte medverkade i planeringen saknade han kännedom om avledningsmanövern.

Stefan Enström har medgivit de särskilda yrkanden som riktats mot honom utom såvitt avser kontanter som upptagits vid 5. Vad gäller kontanterna har han gjort gällande att de inte var hjälpmedel vid brott.

Rimon Sahin

Rimon Sahin bestritt ansvar för brott.

Rimon Sahin har preciserat sin inställning som följer. Han har inte uppsåtligen främjat de andra tilltalades brott. Han kände inte till att det skulle ske ett rån. Det är riktigt att han träffade andra personer och hade telefonkontakt med Rikard Andersson, men det var inte i syfte att planera ett rån.

Rimon Sahin har förklarat att han inte har någon erinran mot de särskilda yrkanden som riktats mot honom.

Enskilda anspråk

1. Staten genom Rikskriminalpolisen har på grund av brottet rubricerat som grov skadegörelse yrkat skadestånd av *Martin Löfgren* med 150 000 kr för den tjänstehund som sköts ihjäl. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
2. Länsförsäkringar Västerbotten har på grund av brottet rubricerat som försök till grovt rån yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström* med 29 931 kr för utbetald försäkringsersättning för fordonet AYA 408 som totalförstördes vid brand. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från det att laga kraftägande dom föreligger beträffande anspråket till dess betalning sker.
3. Folksam har på grund av brottet rubricerat som försök till grovt rån yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström* med 37 000 kr för utbetald försäkringsersättning för fordonet SZP 238. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
4. Loomis Sverige AB, Loomis, har på grund av brottet rubricerat som försök till grovt rån yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström* med 51 410 kr för krishantering av personal samt skador på byggnaden orsakade av sprängningen av dörren till

personalningången. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.

5. Linda Eklund, som biträtt åtalet, har på grund av brottet rubricerat som försök till grovt rån yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström* med 30 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
6. Anna-Greta Eriksson, som biträtt åtalet, har på grund av brottet rubricerat som försök till grovt rån yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström* med 30 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
7. Patrik Forsberg, som biträtt åtalet, har på grund av brottet rubricerat som försök till grovt rån yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström* med 30 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
8. Thomas Andersson, som biträtt åtalet, har på grund av brottet rubricerat som försök till grovt rån yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström* med 30 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
9. Johan Sandberg, A3, har på grund av brottet rubricerat som försök till mord riktat mot honom yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren* med 100 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
10. Hampus Nygårds, A5, har på grund av brottet rubricerat som försök till mord riktat mot honom yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren* med 100 000 kr för kränkning. På be-

loppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.

11. David Ol-Lars, A6, har på grund av brottet rubricerat som försök till mord riktat mot honom yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren* med 100 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
12. Mårten Langer, A7, har på grund av brottet rubricerat som försök till mord riktat mot honom yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren* med 100 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
13. Rolf Blomberg, C6, har på grund av brottet rubricerat som försök till mord riktat mot honom yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren* med 100 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
14. Leif Andersson, G7, har på grund av brottet rubricerat som försök till mord riktat mot honom yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren* med 100 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
15. Bengt Sigfridsson, G9, har på grund av brottet rubricerat som försök till mord riktat mot honom yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren* med 100 000 kr för kränkning. På beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
16. Anders Henriksson, G12, har på grund av brottet rubricerat som försök till mord riktat mot honom yrkat skadestånd att utges solidariskt av *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren* med 100 000 kr för kränkning. På

beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.

De tilltalades inställningar

Mikael Rönnkvist

Mikael Rönnkvist har medgivit *försäkringsbolagens* skadeståndsyrkanden vid 2 och 3. Han har också medgivit *Loomis* skadeståndsyrkande vid 4 samt att, såvitt avser yrkandena vid 5–8, utge skadestånd avseende kränkning med 8 000 kr jämte ränta beräknad enligt yrkandet till envar av *Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson*.

Mikael Rönnkvist har bestritt skadeståndsskyldighet för gärningarna rubricerade *försök till mord* i enlighet med sin inställning i ansvarsdelen.

Rikard Andersson

Rikard Andersson har bestritt *försäkringsbolagens* skadeståndsanspråk vid 2 och 3 och gjort gällande att han inte kände till att det skulle brännas vare sig bilar eller motorcyklar. För dessa yrkanden har inget belopp vitsordats som skäligt i och för sig. Han har medgivit *Loomis* skadeståndsyrkande vid 4 samt att, såvitt avser yrkandena vid 5–8, utge skadestånd avseende kränkning med 8 000 kr jämte ränta beräknad enligt yrkandet till envar av *Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson*.

Rikard Andersson har bestritt skadeståndsskyldighet för gärningarna rubricerade *försök till mord* i enlighet med sin inställning i ansvarsdelen.

Martin Löfgren

Martin Löfgren har, såvitt avser *Statens genom Rikspolisstyrelsen* yrkande vid 1, bestritt skadeståndsskyldighet i enlighet med sin inställning i ansvarsdelen. Han har i denna del inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig. Martin Löfgren har

bestritt *försäkringsbolagens* skadeståndsanspråk vid 2 och 3 och gjort gällande att han inte känt till att det skulle brännas vare sig bilar eller motorcyklar. För dessa yrkanden har inget belopp vitsordats som skäligt i och för sig. Martin Löfgren har medgivit *Loomis* skadeståndsyrkande vid 4 samt att, såvitt avser yrkandena vid 5–8, utge skadestånd avseende kränkning med 8 000 kr jämte ränta beräknad enligt yrkandet till envar av *Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson*.

Martin Löfgren har bestritt skadeståndsskyldighet för gärningarna rubricerade *för-sök till mord* i enlighet med sin inställning i ansvarsdelen.

Stefan Enström

Stefan Enström har bestritt *försäkringsbolagens* skadeståndsanspråk vid 2 och 3 och gjort gällande att han inte kände till att det skulle brännas vare sig bilar eller motorcyklar. För dessa yrkanden har inget belopp vitsordats som skäligt i och för sig. Han har medgivit *Loomis* skadeståndsyrkande vid 4 samt att, såvitt avser yrkandena vid 5–8, utge skadestånd avseende kränkning med 8 000 kr jämte ränta beräknad enligt yrkandet till envar av *Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson*.

UTREDNINGEN

På åklagarnas begäran har säkerhetschefen hos Loomis, Patrik Börjesson, de Loomisanställda som arbetade i uppräkningsrummet, Anna-Greta Eriksson och Linda Eklund, och värdetransportörerna Patrik Forsberg och Thomas Andersson samt poliserna hos Nationella insatsstyrkan C6, G12, A5, A6, A7, A3, G7 och G9 hörts som målsägande. Polisen hos Stockholmspolisens spaningsrotel Johan Palmgren, Nationella insatsstyrkans insatschef, L7, polisens brottsplatskoordinator, kriminalteknikern Urban Johansson, vapenexperten hos SKL, Johan Dahlkvist, kriminaltekniske fotografen Frank Nelvig, forensiske generalisten och vapenexperten hos SKL Stefan Pettersson och förste forensikern och vapenexperten hos SKL Thomas Åberg, Hans

Olov Markström, Lennart Hedin samt Lars Gunnar Henriksson och Per Arne Henriksson har hörts som vittnen.

Kriminalteknisk och rättsmedicinsk utredning

Under detta avsnitt redovisas den kriminaltekniska undersökningen inklusive kompletteringar i vittnesmålen från de sakkunniga vittnena Urban Johansson, Johan Dahlkvist, Frank Nelvig, Stefan Pettersson och Thomas Åberg under särskild rubrik för var och en av dem som är tilltalade som gärningsmän och för de poliser som avfyrat sina vapen. För de tilltalade inleds redovisningen med en redogörelse för de synliga kläder som de var iförda när de greps. Vidare redovisas undersökningen av fordonen som inte har samband med någon särskild tilltalad för sig.

De tidsuppgifter som lämnats i bakgrundsredogörelsen för skeendet vid Loomis-byggnaden är ungefärliga på grund av brister i tidsstämpling och synkronisering hos övervakningskamerorna inom området. De angivna tiderna bygger på beräkningar av Frank Nelvig. Enligt honom kan det finnas tidsdifferenser på ca 8 sekunder. Frank Nelvig har också redogjort för andra svårigheter förorsakade av tekniska ofullkomligheter i kameraövervakningen av området. Främst gäller det att kamerorna inte dokumenterar kontinuerligt utan att de aktiveras av rörelser och att det visat sig att känsligheten i detektorerna varit låg, vilket inneburit fördröjningar vid start och relativt omgående stopp när rörelserna inom bevakningsområdet var mindre kraftiga. Den låga känsligheten, begränsad täckning av området och relativt långsam bildfrekvens innebär sammantaget att delar av händelseförloppet inte kan följas på övervakningsfilmerna och att det som fångats på bild i vissa fall inte är helt otvetydigt.

De automatkarbiner som beslagtogs från gärningsmännen är av typ AK 47 Kalasjnikov med kaliber 7,62. Polismännen i Nationella insatsstyrkan skall alla, med undantag för G9, ha varit beväpnade med vapen kaliber 5,56 med tillhörande magasin för 30 patroner. G9, som var stationerad i Hagaskolan, hade ett gevär kaliber 7,62 med tillhörande magasin för 10 patroner.

Polisernas vapen har också varit föremål för viss undersökning hos SKL. I samband därmed har innehållet i vapnens magasin noterats.

När det i detta avsnitt talas om skjutplats så är det en ungefärlig plats beräknad med utgångspunkt i dels spår av kulor i mark, byggnader och annat, dels av SKL gjorda uppmätningar av utkasten av hylsor vid provskjutning av vapnen jämförda med de grupper av hylsor som noterats vid den kriminaltekniska platsundersökningen.

Skjutplatsbestämningar med ledning av uppmätningar av utkasten av hylsor har emellertid många felkällor. Kalasjnikovs är konstruerade med sådana marginaler att spridningen vid utkast blir stor. Sträckan som en hylsa kastas påverkas också av utkastarens vinkeln i förhållande till markplanet, dvs. om vapnet är vridet vid utkastet, och givetvis av vapnets höjd över marken vid utkastet. När en hylsa väl når marken kan den studsas och rulla olika långt beroende på underlaget. Sammantaget kan enligt tingsrättens mening i normalfallet inte någon annan säker slutsats dras än att skytten befunnit sig i närheten av och till vänster om respektive hylssamling när vapnet avfyrades, eftersom samtliga aktuella vapen kastar ut hylsorna åt höger.

Även den slutsatsen måste dock dras med viss försiktighet, eftersom fordon och människor rört sig i området på sådant sätt att hylsorna kan ha rubbats innan kriminalteknikerna gjorde sina inmätningar.

De från gärningsmännen beslagtagna automatkarbinerna ser olika ut. De anges här med SKL:s beteckningar.

1. G088 har hopfällbar kolv, brunt handskydd och saknar vapenrem.
2. G091 har hopfällbar kolv, grått handskydd och kort smal vapenrem.
3. G094 har fast kolv, brunt handskydd och lång bredare vapenrem.

Martin Löfgren

Martin Löfgren bar s.k. rånarluva, mörkblått regnställ och svarta kängor samt skyddsväst. Vid den tekniska undersökningen av västen noterades två skottskador i västens ryggplatta och en skottskada i västens framplatta. Det var Martin Löfgren som körde den svarta Volvo som parkerades vid Norra grinden. På bilder från en

övervakningskamera syns Martin Löfgren stiga ur bilen beväpnad med en automatkarbin. När han stigit ur bilen gör han en rörelse med höger hand som kan vara en mantelrörelse. Han fattar posto omedelbart till vänster om bilen, dvs. mellan bilen och Hus 221 där en av insatsstyrkans prickskyttar befann sig tillsammans med hundföraren och hunden Akita. Den automatkarbin som Martin Löfgren syns med på bilderna har brunt handskydd, hopfällbar kolv och saknar vapenrem; således är det automatkarbin G088.

När insatsstyrkan agerade blev Martin Löfgren beskjuten dels i riktning från Hus 221, dels från en grupp, Fordonsenhet 2, som anlände i bil norrifrån efter vägen i riktning från den rondell som syns nordost om infarten. Martin Löfgren förflyttade sig neråt utefter Vit sida. En bit ner efter Vit väg låg vid platsundersökningen en patron kaliber 7,62. Han attackerades av hunden Akita ungefär mitt på Vit sida. I den vita vägens asfalt fanns vid platsundersökningen märken efter tre kulor som gått i tämligen rak vinkel ner i asfalten. Akita träffas av ett omedelbart dödande skott på höger sida vid främre bogen. En kraftigt deformerad kula som gått genom hjärtat säkrades under huden på Akitas mage nedanför bröstkorgen. Den var enligt SKL inte användbar för en individualiserande mikroskopjämförelse, eftersom manteln saknades. Kulan, vars utseende enligt SKL tyder på att den härrör från en helmantelkula, hade en restvikt om 5,6 gram. Kulvikten för ammunition av kaliber 5,56 för polisernas vapen skall vara 4,02 gram. Den ammunition av kaliber 7,62 som användes av polisen G9 skall ha varit av hålspetstyp och således inte helmantlad. Ammunition av kaliber 7,62 som beslagtogs från gärningsmännen hade en kulvikt om 5,9 gram och var helmantlad. Enligt SKL talar undersökningsresultaten – under förutsättning att kulor hänförliga till hylsor från Mikael Rönnkvists, Rikard Anderssons eller Martin Löfgrens vapen eller till patroner av samma slag som fanns i G9:s magasin är aktuella – för att blykärnan i den kula som återfanns i Akita inte härrör från en patron av det slag som fanns i magasinet till G9:s vapen.

Ungefär vid den plats där Martin Löfgren attackerades av Akita låg vid platsundersökningen 29 patroner kaliber 7,62, en magasinsfjäder till ett vapenmagasin och en

botten till ett sådant magasin. Något längre ner efter Vit väg låg vid samma tillfälle 5 hylsor från patroner kaliber 7,62. Hylsorna låg 2–7 meter från den skjutna hunden. Vid en hylsjämförelse som gjorts vid vapenundersökning har SKL i sakkunnigutlåtande uttalat att det iaktogs tämligen starkt sammanbindande överensstämmelse mellan dessa patronhylsor och automatkarbinen G088. Under förutsättning av att endast de tre automatkarbinerna G088, G091 och G094 kan komma ifråga måste dessa patronhylsor ha avlossats i automatkarbinen G088, dvs. den automatkarbin som Martin Löfgren var beväpnad med.

På övervakningsfilm ses Martin Löfgren sedan runda Loomisbyggnadens vitgröna hörn. Han tog sig vidare till den röda Chryslern. I den återfanns automatkarbinen G088 på golvet vid höger skjutdörr med mynningen riktad mot bakkanten av dörröppningen. I vapnet satt två hoptejpade magasin, s.k. jägarmagasin, med kapacitet om 30 patroner vardera med det högra i magasinsbrunnen. Det vänstra magasinet som var tomt, saknade magasinsbotten och fjäder. I det högra magasinet fanns 24 skarpa patroner. Ytterligare en skarp patron från loppet omhändertogs i samband med patron ur.

I en av fickorna på den jacka som Martin Löfgren bar återfanns två skarpa handgranater.

Martin Löfgren blev enligt polismännens uppgifter beskuten vid Norra grinden av poliserna A5 och A7, under förflyttningen från Norra grinden av A5, A6, A7, C6 och G12. Verkanseld mot honom avfyrades sedan av i varje fall poliserna G7 från Hagaskolan och A3 från det svartgröna hörnet när han låg i den röda Chryslern.

I ett den 19 januari 2010 dagtecknat rättsintyg – rättsmedicinskt yttrande har rättsläkaren Sergej Anikin som utlåtande anför

att **Per Olov Martin Löfgren**, född 1976, enligt journalanteckningar från Norrlands Universitetssjukhus, Umeå, och Karolinska Universitetssjukhuset, Solna, träffats av minst fem (5) separata skott

- dels en skottskada på ryggen med en ingångsöppning nedom det högra skulderbladet med fortsatt skadekanäl in i bukhålan med skada på levern, skada på högra delen av tjocktarmen, blod- respektive gasansamling i bukhålan samt blödning i ryggens mjukdelar och förekomst av kula i tjocktarmen,
- dels två genomgående skottskador på den vänstra armen med skador på de stora blodkärlen som nerven samt en smärre skelettskada vid vänstra armbågsleden,
- dels två skottskador på högra låret (en genomgående skottskada och en blind skottskada med förekomst av en kula i lårets mjukdelar) med skador på lårets stora blodkärl,
- att han möjligen träffats av ytterligare två (2) skott
 - dels en skottskada på ryggens vänstra sida i nivå med 9:e–10:e bröstkotan (skadekanalen ej beskriven, touch?, kort skadekanäl?)
 - dels en ca 7 cm lång cirka 1 cm djup sårskada som sträcker sig diagonalt på vänstra underbenet (touch-skottskada?)
- att de i journalerna angivna beskrivningarna av skadorna ej varit tillfredsställande, vilket ej tillåter närmare bedömning av skottskadornas lokalisering,
- att det av samma orsak ej är möjligt att uttala sig om lokaliseringen av ingångs- respektive utgångsöppningarna eller om skottskadornas (skadekanälernas) riktning,
- att det sista påståendet ej gäller skottskadan på ryggens högra sida, vilken varit en klar ingångsöppning och skadekanalen bakifrån framåt och möjligtvis uppifrån och nedåt riktad,
- att skadornas dåliga beskrivning omöjliggjort rättsmedicinsk bedömning av ammunition som använts,
- att de sammantagna säkra skottskadorna varit livshotande,
- att även skottskadan på ryggens högra sida och åtminstone en av skottskadorna på den vänstra armen och en av skottskadorna på högra låret ensam för sig varit livshotande,
- att det enbart utifrån de tillgängliga journalhandlingarna ej är möjligt att avgöra i vilken ordning skottskadorna uppstått,
- att frågan om eventuella framtida men hänvisas till behandlande läkare,
- att den rättsmedicinska bedömningen till stor del försvårats till följd av knapphändiga journaluppgifter och avsaknad av bildmaterial på skadorna.

De kulor som fanns kvar i Martin Löfgren – en i tjocktarmen och en i låret (första och tredje dels-satserna i första att-satsen) – har undersökts av SKL. Enligt SKL iaktogs då entydigt sammanbindande överensstämmelser beträffande spår detaljer mellan dessa kulor och kulor utskjutna ur automatkarbinen som var märkt A3, G001 med SKL:s beteckning. Detsamma gällde för en kula som enligt Urban Johanssons vittnesmål omhändertagits från vänster sida av framstycket av den skyddsväst som

Martin Löfgren bar. Enligt SKL talar resultaten med visshet för att dessa kulor avfyrats ur den automatkarbinen som var märkt A3.

Stefan Enström

Stefan Enström bar rånarluva, skidglasögon med svart band med en framträdande vit liggande oval utanpå luvan, mörkblått regnställ och vita sport skor samt skyddsväst. På filmerna från övervakningskameran vid personalingången kan han på grund av skorna identifieras som den som apterar sprängladdningen på personalingången och därefter bryter i dörren. Stefan Enström var obehäpnad. Stefan Enström bar vid inbrytningsförsöket en väska. En sådan återfanns på golvet framför höger framstol i den röda Chryslern. I väskan fanns silvertejp, svart tejp, morakniv och en stormtändare samt åtta sprängladdningar av olika storlek och form, men alla med dubbelhäftande tejp på ena sidan. Sprängladdningarna var alla uppbyggda på samma sätt. Sprängmedlet var lagt med en sprängpatron och detonerande stubin, s.k. pentylstubin och omlindade med tejp. Vid pentylstubinen var fäst en relativt kort krutstubin. I fyra av laddningarna bestod sprängmedlet av sprängdeg och i fyra av dynamitsprängämne, vilka i förhållande till varandra har något olika egenskaper.

Mikael Rönnkvist

Mikael Rönnkvist bar rånarluva, mörka regnbyxor, svart flecejacka och svarta arbetsskor samt skyddsväst. På filmen från en övervakningskamera kan han på grund av flecejackan identifieras som föraren av den röda Chryslern. När han stiger ur bilen är han beväpnad med en automatkarbin som har fast kolv och vapenrem, således automatkarbin G094.

På asfalten ca 9 meter ut från det grönvita hörnet låg 3 och intill den yttre kanten av asfalten där Vit väg svänger runt utanför det vitgröna hörnet ytterligare 15 hylsor från patroner kaliber 7,62. Vid en hylsjämförelse som gjorts vid vapenundersökning har SKL i sakkunnigutlåtande uttalat att det iakttogs tämligen starkt sammanbindande överensstämmelse mellan dessa patronhylsor och automatkarbinen G094.

Under förutsättning av att endast de tre automatkarbinerna G088, G091 och G094 kan komma ifråga måste dessa patronhylsor ha avlossats i automatkarbinen G094, dvs. den automatkarbin som Mikael Rönnkvist var beväpnad med. Från skjutplatserna finns sikt mot Norra grinden och Hus 221.

Fåror i gräset på marken öster om Vit väg har konstaterats från tre skott som kan ha avlossats från möjliga skjutplatser som hör till de nyss nämnda hylsansamlingarna.

Skador från skott med kula av kaliber 7,62 har påträffats på

- ett räcke vid Vit väg omedelbart norr om det grönvita hörnet som perforerats av 2 skott, ett ca 49 cm och det andra ca 133 cm över markplanet,
- områdets staketet något söder om rödvita hörnet, som touchats av ett skott ca 93 cm över markplanet,
- ett stuprör på Hus 221:s sydöstra hörn, som perforerats av ett skott ca 86 cm över husgrunden,
- ett träd öster om Hus 221, ca 10 cm längre ut från byggnaden och ca 22 cm ovanför skottskadan i stupröret.

Möjliga skjutplatser hänförliga till de 18 hylsor som knutits till automatkarbinen G094 som Mikael Rönnkvist var beväpnad med ligger inom sektorerna som de skott som orsakat dessa skador skjutits från.

Längre bort norr och något öster om Hus 221 har skador från skott som kan ha avfyrats från möjliga skjutplatser för de 18 hylsorna iakttagits, dels en skada i en GSM-mast på ett avstånd av ca 275 m från skjutplatsen, dels i en byggnad 310 m från skjutplatsen. Skothålet i masten fanns ca 193 cm över markplanet. Skadan på byggnaden, som bedömts komma från en tumlande kula, fanns ca 8,9 m över marknivån.

I det räcke som perforerats med två skott återfanns kulrester. Vid jämförande mikroskopisk undersökning mellan kulfragmenten och kulor skjutna ur automatkarbinerna G088, G091 och G094, dvs. vapnen knutna till Martin Löfgren, Rikard

Andersson respektive Mikael Rönnkvist, iaktogs överensstämmelser beträffande förekommande spårdetaljer mellan kulfragmenten och kulor från G094. SKL har, under förutsättning att kulfragmenten är skjutna ur något av de aktuella vapnen, funnit att kulfragmenten skjutits ur G094, som knutits till Mikael Rönnkvist.

Vid undersökningen av den röda Chryslern hängde vapnet G094 i vapenremmen över det inre armstödet till förarstolen så att pipan vilade mot golvet. I vapnet satt två hoptejpade magasin, s.k. jägarmagasin, med kapacitet om 30 patroner vardera med det högra i magasinsbrunnen. I magasinerna fanns totalt 38 patroner, 8 i det högra och 30 i det vänstra. Ytterligare en skarp patron från loppet omhändertogs i samband med patron ur.

Rikard Andersson

Rikard Andersson bar rånarluva, skidglasögon med svart band med en framträdande vit liggande oval utanpå luvan, mörkblått regnställ och svarta sportskor samt skyddsväst. På filmen från övervakningskameran vid personalingången kan ses att den person som rycker fram mot dörren tillsammans med Stefan Enström också bär skidglasögon. Personen kan därigenom identifieras som Rikard Andersson. Rikard Andersson är beväpnad med en automatkarbin med vapenrem. I varje fall med utslutningsmetoden kan automatkarbinen G091 knytas till Rikard Andersson.

Intill Grön sida, ca 4 meter från väggen och 4,5 meter från det grönvita hörnet låg 10 hylsor från patroner kaliber 7,62. En bit därifrån låg ytterligare en sådan hylsa som bedömts kunna ha hamnat där sekundärt från samma skjutplats. Från skjutplatsen finns inte någon sikt mot Norra grinden eller Hus 221. Vid en hylsjämförelse som gjorts vid vapenundersökning har SKL i sakkunnigutlåtande uttalat att det iaktogs tämligen starkt sammanbindande överensstämmelse mellan dessa patronhylsor och automatkarbinen G091. Under förutsättning av att endast de tre automatkarbinerna G088, G091 och G094 kan komma ifråga måste dessa patronhylsor ha avlossats i automatkarbinen G091, som knutits till Rikard Andersson.

Vid undersökningen av den röda Chryslern låg vapnet på golvet i bagageutrymmet med mynningen riktad bakåt ut ur bagageutrymmet. Intill låg två hoptejpade magasin med totalt 46 skarpa patroner, 30 i vänster och 16 i höger. I samband med patron ur konstaterades att det fanns 2 skarpa patroner i lådan; en med en bucklad hylsa föll ner från magasinsskåpet och en där kulan tryckts bakåt in i hylsan satt fastklämd högre upp i lådan. Det bedömdes att vapnet sannolikt fått eldavgång. I bagageutrymmet i närheten av vapnet låg ytterligare en stukad patronhylsa som enligt SKL under samma premisser som för de tidigare nämnda hylsorna måste ha avlossats i det vapnet.

Hus 221, poliserna G12 och C6

Prickskytten G12 och hundföraren C6 befann sig i Hus 221 vid fönster med fri sikt över Norra grinden och området från Loomisbyggnadens vita sida och utåt när bilarna med gärningsmännen anlände. I rummet där G12 och C6 fanns har återfunnits 4 patronhylsor kaliber 5,56.

Till det vapen som vid undersökningen hos SKL var märkt G12 fanns ett magasin också märkt G12, som innehöll 26 patroner.

Utanför byggnaden på vägen som utgör en förlängning av Vit väg låg två hylsgrupper om 8 respektive 9 patronhylsor kaliber 5,56, den ena vid gaveln på Hus 221 och den andra något närmare Loomisbyggnaden, men före korsningen med Röd väg. Skjutplatserna har varit till vänster om respektive hylsgrupp då skottriktningen angivits vara längs med Loomisbyggnaden. Dessa 17 skott skall ha avlossats av C6, som lämnade huset och släppte hunden Akita.

Till det vapen som vid undersökningen hos SKL var märkt C6 fanns ett magasin också märkt C6, som innehöll 11 patroner.

I en lyktstolpe i anslutning till början av Vit väg har konstaterats en skottskada ca 175 cm över markplanet med skjutplats från gaveln på Hus 221.

Poliser vid Norra grinden

På asfalten ca 9 meter norr om Norra grinden (mellan cirkulationsplatsen och grinden) låg en utspridd grupp om 8 patronhylsor kaliber 5,56. Skytten hade här sikt mot Norra grinden.

På asfalten ca 2,3 meter innanför Norra grinden, mellan vänster sida av Volvon och gräsytan mot Hus 221 låg en spridd grupp med 4 patronhylsor kaliber 5,56. Skytten hade från skjutplatsen sikt främst efter Vit väg med parkeringsplatser.

Vidare låg i gräset ca 2 meter innanför den gånggrind som finns söder om och i omedelbar anslutning till norra infarten och till höger om Volvon 15 patronhylsor kaliber 5,56. Skytten hade sikt längs Vit sida.

Polisens Fordonsenhet 2 – A5, A6 (förare), och A7 – körde från norr fram mot Norra grinden sedan Martin Löfgren fattat posto där. Ett skott sköts inifrån bilen genom framrutan, som har en skottskada efter en kula avfyrad på det sättet. Till de vapen som vid undersökningen hos SKL var märkta A5, A6, och A7 fanns magasin med motsvarande märkning som innehöll 20, 13 respektive 28 patroner.

Följande skottskador på egendom med skjutplats inom sektorer som kan vara aktuella för Fordonsenhet 2 har noterats.

- En skada 107 cm över markplanet i ett elskåp omedelbart söder om Norra grinden med skjutplats i färdvägen.
- En skada i Loomisbyggnadens röda sida 262 cm över markplanet en bit från vit-röda hörnet med skjutplats i färdvägen eller i anslutning till Norra grinden.
- En skada i ett stuprör på Loomisbyggnadens vita sida strax före det vitgröna hörnet med skjutplats vid Norra grinden.

Hagaskolan, poliserna G7 och G9

I Hagaskolan var G7 placerad som prickskytt med G9 som observatör. Inga hylsor har påträffats där. Till det prickskyttegevär kaliber 7.76 som undersöktes av SKL fanns ett magasin med 3 patroner.

På fasaden av Loomisbyggnadens gröna sida finns en samling skador ca 440 cm från det grönvita hörnet och huvudsakligen ca 80 cm ovan mark som bedömts komma från splitter och eventuella rikoschetter från beskjutning av Chryslern från Hagaskolan.

Polisen A3

På asfalten ca 5,4 m och 8 m från Loomisbyggnadens gröna sida mellan byggnadens svartgröna hörn och en carport låg 5 respektive 17 hylsor kaliber 5,56. Från detta område har A3 skjutit mot Chryslern.

Till det vapen som vid undersökningen hos SKL var märkt A3 fanns ett magasin också märkt A3, som innehöll 5 patroner. Kulor från det vapnet har, som framgår av det tidigare, funnits i Martin Löfgrens kropp och i den skottsäkra väst som han bar.

Den röda Chryslern

Bilens vänstra sida hade utifrån träffats av 5 kulor. Dess front och högra främre del hade utifrån träffats av minst 15 kulor. En kula har gått in i underkant på vänster bakruta och ut strax under höger bakruta. En annan har gått in genom vänster dörrstolpe 66 cm från marken, passerat omedelbart bakom förarstolen och ut genom höger dörröppning utan skador på höger dörr. Två kulor har gått genom vänster framdäck och ytterligare ett som troligen gått genom hålutrymme i fälgen, och vidare genom en plåt mot motorrummet. Två av dessa kulor har fortsatt in i automatväxellådan så att växellådsolja läckt ut. I bilens front fanns 12 skottskador med ingångshål snett från vänster. Av dessa skott har två gått in i överkanten på huven och ett i underkant av vindrutan med riktning mot förarstolen.

Volvon

Den Volvo som Martin Löfgren parkerade vid Norra grinden hade vid undersökning en skottskada. En kula hade passerat in genom vindrutan vid och i höjd med rattens överkant via nackskyddet på förarstolen och ut genom vänster bakdörr strax under dess bakre sidoruta. Att döma av Volvons placering har skottet avskjutits från Fordonsenhet 2.

Övriga noterade skottskador på egendom

Loomisbyggnadens vita sida och där parkerade bilar

Kulor avskjutna från skjutplatser knutna till poliser har träffat

- två bilar med en kula vardera i höger sida av respektive lastutrymme, ca 110 respektive 57 cm ovan mark,
- ett område på Loomisbyggnadens vita sida i närheten av det vitgröna hörnet med ett antal kulor som inte närmare kunnat fastställas inom ett höjdområde av ca 95–140 cm ovan mark och ett annat mellan 180–200 cm ovan mark med ytterligare träffar 200 cm ovan mark.

Personbilen WTA 136

Bilen träffades av en kula vid färd på väg E4 med Lars Gunnar Henriksson som förare och Per Arne Henriksson som passagerare fram. Kulan har gått in i höger sidoruta bak i bilen och ut genom sidorutan i vänster bakdörr. Bilen lämnades för undersökning till polis den 24 maj 2009 kl. 11.55. Inga kulrester kunde anträffas i bilen. Som slutsats av undersökningen har angivits att mycket talar för ett vådaskott under rånet mot Loomis orsakat skadorna i bilen. Inget har antecknats om kulans kaliber.

Gärdesgatan 22 i Umeå

Enligt undersökningsprotokollet upptäckte husägaren den 24 maj 2009 strax efter kl. 9 ett hål i altandörren. I protokollet har antecknats att det finns ett hål i altandörrens yttre glasruta som påminner om ett skothål och att ett test visat svagt positivt

utslag för bly och koppar. Ingen projektil har återfunnits. Huset ligger ca 980 m från Loomisbyggnaden i en sektor för ett möjligt skott från området vid den.

Hemvägen 2 i Umeå

Enligt undersökningsprotokollet påträffades i augusti 2009 en skottskada mellan båge och karm i ett köksfönster och en kula i ett hus på adressen Hemvägen 2. Kulan var av kaliber 5,6. Huset ligger ca 1095 m från Loomisbyggnaden i en sektor för ett möjligt skott från området vid den. Vid undersökning hos SKL har konstaterats starkt sammanbindande överensstämmelser beträffande förekommande spår detaljer mellan den kulan och kulor utskjutna ur automatkarbinen G011, som var märkt C6. Resultatet talar enligt SKL starkt för att kulan har utskjutits ur den automatkarbinen.

Fordonsenhet 2:s bil

I vindrutan fanns ett skotthål ca 44 cm från dess högra sida (passagerarsidan) och ca 37 cm från dess nederkant. Inget i undersökningen visade på att skottet skulle vara avlossat utifrån och in i bilen.

På A-stolpen på passagerarsidan observerades två till tre avfyrningsskador, dvs. skador som kan uppstå om man håller pipmynningen på ett kraftigare vapen riktad framåt invid området. Skadorna var i form av två relativt kraftiga inbuktningar med spår av krutrester samt svedd/blästrad lack i skadeområdet.

I bilen fanns två olika tomhylsor och två 9 mm patroner.

"Gömma" med utrustning

På grundval av uppgifter lämnade av Mikael Rönnkvist den 15 februari 2010 lokaliserades en gömma med utrustning i terrängen väster om byn Botsmark, som ligger ca 6 mil norr om Umeå. Undersökningen av platsen påbörjades den 25 februari 2010. Av protokollet från undersökningen framgår följande. Några mindre granar hade fällts och ställts upp som ridå runt gömman. En liten gran och granris hade

använts för att täcka gömman. Allt gods var täckt av en grön lättviktspresenning. Bland godset fanns vattendunkar, T-sprit, Trangiakök, gasolflaskor, 27 konserver med tonfisk och annan mat, campingutrustning, ryggsäckar, kläder och hygienartiklar. Som analys och slutsats är antecknat:

I gömman fanns ryggsäckar med personlig utrustning för flera personer. Det fanns tält, mat kokkärl, bränsle och minst 50 liter vatten. Det fanns totalt tre sov-säckar och tre liggunderlag. Det bedömdes finnas tillräckligt med förnödenheter till minst tre personer för flera dygn.

Förhören med målsägande anställda hos Loomis

Från förhören med Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson kan följande antecknas. Linda Eklund och Anna-Greta Eriksson befann sig i det s.k. uppräkningsrummet. Där hade de tillgång till monitorer för övervakningskamerorna. Patrik Forsberg och Thomas Andersson höll på att lasta värdetransportbilen. Alla var sysselsatta med sitt arbete och märkte inget förrän byggnaden skakades av explosionen vid personalingången, som också förorsakade att ett antal larm började ljuda. Samtliga har berättat om en stor rädsla för vad som skulle kunna hända dem om rånarna tog sig in. Linda Eklund och Anna-Greta Eriksson kunde på monitorerna se att det rörde sig maskerade och beväpnade personer utanför byggnaden. Linda Eklund såg till att kontanter som fanns framme låstes in i s.k. akutskåp. Därefter kunde de bara vänta. Patrik Forsberg och Thomas Andersson uppfattade skottlossning från utsidan och ljud som från kulor som träffade fasaden. De tog skydd och låste in sig bak i värdetransportbilen, efter det att de aktiverat ett larm till polisen. Linda Eklund och Anna-Greta Eriksson fick telefonkontakt med SOS-alarm och fick genom operatören besked om att polis fanns på plats. När rånarna var omhändertagna kontaktades de av Loomis säkerhetschef.

Polisernas berättelser

Insatsledaren L7

Han har arbetat som polis i 15 år, varav 11 år i Nationella insatsstyrkan där han nu är insatsledare. Den 20 maj 2009 kontaktades han av en person vid Rikskriminalpo-

lisens spaningsenhet. Personen informerade honom om att det fanns misstankar om att vissa personer hade planerat att genomföra ett rån i norra Sverige och att polisen avsåg att begära insatsstyrkans bistånd i ärendet. Ett möte hölls vid vilket han fick veta att polisen misstänkte att rånobjektet kunde vara Loomis värdedepå i Umeå och att rånet skulle komma att ske relativt snart. Vissa av de personer som misstänktes planera rånet namngavs. Han fick veta att det var fråga om erfarna och sedan tidigare dömda rånare som tidigare använt skjutvapen och sprängmedel. Någon av personerna hade tidigare skjutit mot en polisman. Han hänvisade personen till den polischef som kan besluta om medverkan från insatsstyrkan. Den ansvarige chefen tyckte dock att uppgifterna om rånet var för vaga för att sätta in insatsstyrkan. Ingen information tillkom den 21 maj, men dagen därpå blev han kontaktad på nytt. En polisman från Umeå berättade att polisen där startat en särskild kommendering med anledning av rånmisstankarna. Polisen visste inte längre var de personer som misstänktes komma att genomföra rånet befann sig. Uppgifterna var tillräckliga för ett beslut om att insatsstyrkan skulle biträda polisen i Umeå. Han informerade de 13 kollegor som hade beredskap om misstankarna och den 22 maj begav de sig till Umeå. De anlände på eftermiddagen eller kvällen. På plats informerades de om att målsättningen var att gripa de misstänkta gärningsmännen på förberedelsestadiet och annars, om detta inte kunde ske, på försöksstadiet. Man skulle se till att ingen rånare tog sig in i värdedepån, eftersom personalens säkerhet värderades högst.

I Umeå fanns redan en stab som arbetade med operationen. Staben leddes av en kommenderingschef och han kom överens med denne om hur insatsen skulle organiseras. Det fattades beslut om att insatsstyrkan skulle få använda förstärkningsvapen. De närmare riktlinjerna för insatsstyrkans engagemang beslutade han själv. Han och den polis som var hans ledningsstöd, S3, ledde insatsstyrkan från polishuset i Umeå i samverkan med kommenderingschefen.

Samtidigt med förberedelser för ett eventuellt ingripande fick man ytterligare information om de misstänkta gärningsmännen från Rikskriminalpolisen. Informationen spreds vidare till alla de medlemmar i insatsstyrkan som var på plats i Umeå.

Man misstänkte att gärningsmännen skulle komma att vara tungt beväpnade. Ingripandet skulle därför ske på sådant sätt att gärningsmännen inte skulle få tillfälle att använda sina vapen. Personalen delades in i flera enheter. Viss personal intog observationsposter medan andra fanns i bilar som rörde sig i närheten av värdedepån. De personer som skulle röra sig utomhus var civilklädda medan personalen vid observationsposterna hade gula polisvästar på sig. Upplägget hade han diskuterat med gruppchefen H1, som var chef ute på plats. Polismännen valde dock själva sina positioner och intog dessa tidigt på lördagen den 23 maj. Den dagen hände inget av intresse.

Tidigt på morgonen den 24 maj intog polismännen på nytt sina positioner. Han fick rapporter om att Loomis personal och värdetransportörerna anlände. En observatör meddelade en kort tid därefter att två bilar närmade sig värdedepån i hög hastighet. Han fick samtidigt veta att en bil satts i brand utanför polisstationen och att den person som antänt bilen blivit upphämtad av en motorcyklist. Umeåpolisen började arbeta med detta medan han själv koncentrerade sig på rånförsöket. Han förlorade periodvis radiokontakten med polismännen vid Loomisbyggnaden men kunde höra att A3 skjutit verkanseld och att rånarna gett upp.

På eftermiddagen efter händelsen hade insatsstyrkans personal s.k. debriefing. I anslutning till den skrev de promemorior om vad som hade hänt och hur de upplevt insatsen. Om dessa skrevs före eller efter debriefingen vet han inte.

Polisen C6

Han har tillhört Nationella insatsstyrkan i elva år och tjänstgör numera som hundförare. Fredagen den 22 maj 2009 fick han information om att det fanns misstankar om att vissa personer skulle försöka genomföra ett rån i Umeå. De misstänkta rånarna skulle helst gripas på förberedelsestadiet. Om det inte var möjligt skulle de i stället gripas på försöksstadiet. Väl på plats i Umeå fick han veta att han och G12 skulle vara placerade i ett hus i anslutning till värdedepån. Han och G12 placerade sig i Hus 221. Tjänstehunden Akita hade han med sig.

De intog sina positioner tidigt på morgonen den 24 maj. Han var klädd i civila kläder. De såg när personalen kom till värdedepån. En tid därefter backades värde-transportbilen in i garaget i byggnaden. Plötsligt kom Chryslern och Volvon genom Norra grinden med hög hastighet. G12 meddelade de andra poliserna att rånarna kom. Chryslern kördes ner längs Vit sida medan Volvon kördes i en u-sväng och stannade vid grinden. En person med svarta kläder klev ur bilen. Personen hade ett automatvapen och visade med sitt kroppsspråk att han inte tänkte låta någon komma förbi.

Han lämnade byggnaden där G12 blev kvar och gick tillsammans med Akita fram till dess västra hörn. Därifrån skrek han ”Polis, ligg ner!” till personen, som då riktade sitt vapen mot honom. Han blev fruktansvärt rädd och sköt verkanseld mot personen. I samband därmed gav han sin tjänstehund tecken att agera. Personen riktade sedan sitt vapen åt det håll som han (C6) visste att andra poliser skulle komma ifrån. Han fortsatte då att skjuta verkanseld mot personen. Under detta skede avlossade han mellan sex och tio skott. Skotten fick ingen direkt effekt.

Personen började röra sig bort från bilen och ner längs Vit sida. Under förflyttningen agerade personen hotfullt, bl.a. genom att vände sig om och rikta sitt vapen mot honom. Hunden närmade sig personen och denne vände sig på nytt åt det håll där han (C6) stod. Hunden högg personen i bröstet och denne tappade sitt vapen en kort stund. Personen fortsatte sedan att springa längs sidan av byggnaden och vände sig på nytt upp och riktade sitt vapen mot honom. Han ställde sig då på knä och sköt verkanseld mot personen. I samband därmed gick hunden återigen till angrepp mot personen, som då föll omkull men snabbt tog sig upp igen. Hunden gick till angrepp för tredje gången, denna gång genom att hugga sig fast i personens vänstra arm. Personen sköt då hunden och sprang sedan runt det vitgröna hörnet. Personen uppträdde hotfullt och som att han inte tänkte ge upp under hela händelseförloppet; Förflyttningen längs Loomisbyggnaden var en ”stridsförflyttning”. Han vet inte om personen sköt något skott mot honom. Så kan dock ha skett. Han var så stressad att han inte ens hörde sina egna skott.

När han sköt verkanseld mot personen hade han sitt vapen i ansiktshöjd och sköt mot personens bröstorg. Eftersom denne vände sig om flera gånger under händelseförloppet kan han ha träffat även på andra ställen. Han riktade sin fulla uppmärksamhet mot personen och fick tunnelseende. Exakt var hans kollegor befann sig under händelseförloppet vet han inte och han såg aldrig någon annan rånare än personen som han besköt. Han upplevde hela tiden att det förelåg akut risk för att han eller någon kollega till honom skulle förlora livet. Det var stressigt och obehagligt.

Polisen G12

Han har arbetat som polis i 17 år varav de senaste 11 åren i Nationella insatsstyrkan. Vid den aktuella händelsen var han stationerad i samma hus som C6. När bilarna med rånare anlät och C6 begett sig ut, öppnade han fönstret där han satt. Tanken var att C6 skulle ge sig till känna som polis, men han vet inte om så skedde. Han såg inte om rånaren någon gång gjorde mantelrörelse, men han kunde se att denne riktade vapnet mot C6. Kort därefter riktade rånaren om sitt vapen i den riktning han (G12) visste att polismän i en av fordonsenheterna skulle komma. Han fick uppfattningen att rånaren hade för avsikt att skjuta, men vet inte om så skedde. Han sköt verkanseld mot rånaren, som sedan rörde sig ner längs Vit sida. I det sammanhanget vände sig rånaren om och riktade sitt vapen i den riktning där han och C6 befann sig. Han såg eller hörde inte om rånaren avlossade skott.

Han avlossade totalt fyra skott mot rånaren och siktade då i bröstet på denne. Skotten borde ha träffat rånaren, men han uppfattade inte att de fick någon effekt. Han såg inte när hunden gick till angrepp mot rånaren eller när den dödades, vilket kan bero på att situationen var stressig och på att han hade sin uppmärksamhet riktad mot rånaren.

Polisen A5

Han var befäl för den fordonsenhet där han, A6 och A7 ingick. De var alla civilklädda och avvaktade med bilen parkerad norr om Norra grinden. Själv satt han på

platsen bredvid föraren, som var A6. De startade så snart de hörde från C6 och G12 att en röd bil närmade sig Loomisbyggnaden med hög fart. G7 meddelade sedan att rånförsöket hade påbörjats. A6 körde bilen så snabbt det gick och färden bör ha tagit omkring 20 sekunder. När de kom fram till en rondell i närheten av byggnaden såg de att en Volvo stod parkerad vid Norra grinden omkring 50 m framför dem. I anslutning till bilen stod en person som hade mörka kläder och rånarluva på sig. Personen höll ett vapen. När de svängde in mot den plats där rånaren stod, riktade denne sitt vapen mot det hus där C6 och G12 skulle befinna sig. Rånaren vände sig dock omgående mot honom, A6 och A7 och riktade sitt vapen mot bilen, sannolikt efter att ha hört ljud från bilen. Han fick intryck av att rånaren tänkte skjuta in i bilen, som då befann sig på ett avstånd av omkring 35 m. Han blev jätterädd och lutade sig ut genom sidofönstret och sköt verkanseld mot rånaren. Han sköt 3–5 skott men märkte inte någon effekt. De stannade bilen en första gång och A7 klev ur. Därefter körde de fram ytterligare 10 m och stannade. Där klev han och A6 ur. Rånaren sprang runt den svarta bilen. Han och de båda andra poliserna ryckte då fram så att han och A7 ställde sig bakom Volvon. A7 fortsatte till Loomisbyggnadens vitröda hörn. Rånaren, som då fanns längre ner längs Vit sida vände sig om och riktade sitt vapen mot honom. Han sköt då på nytt verkanseld mot rånaren. Han borde ha träffat, men märkte inte någon effekt. Det är möjligt att han missade. Han vet inte om rånaren avlossade något skott mot honom.

I detta läge såg han också C6 och Akita. Hunden rusade ikapp rånaren och hoppade upp och försökte bita denne. Attacken fick dock ingen egentlig effekt utan rånaren riktade på nytt upp sitt vapen mot honom. Då sköt han återigen verkanseld mot denne. Vid ett tillfälle ramlade rånaren och när denne reste sig upp riktade denne sitt vapen i riktning mot honom. Han sköt då åter verkanseld mot rånaren. Han sikade i bröstet, men det kan inte uteslutas att han träffade i ryggen, eftersom han vid något tillfälle besköt rånaren i samband med att denne vände sig om. Rånaren visade aldrig några tecken på att ge upp.

När han stod vid bilen uppfattade han det hela tiden som att han blev beskjuten. Det smällde och kändes som att skott träffade bilen. Han trodde att det var den rånare han såg som avlossade skott, men det kan ha varit någon annan. Han såg över huvudet taget inte någon annan rånare än den som senare visade sig vara Martin Löfgren. Han såg inte när hunden blev skjuten, utan bara när den låg på marken. Han uppfattade att personen sköt mot honom vid ett tillfälle. Då sköt han mot denne. Sammanlagt sköt han omkring tio skott. När rånaren hade rundat byggnadens hörn ryckte han (A5) framåt. Det visade sig att hans kollegor hade kontroll på situationen. Rånarna hade gripits och A6 hade påbörjat sjukvårdsinsatsen. Han begav sig då till den bil de använt för att hämta A6:s sjukvårdsväska. Sedan A6 fått sin sjukvårdsväska fortsatte denne sjukvårdsinsatsen.

Polisen A6

Han var civilklädd och tillhörde Fordonsenhet 2, som bestod av honom, A5 och A7. Vid Norra grinden var en svart bil placerad och i anslutning till den stod en person med rånarluva och en AK47:a. Personen var först vänd i den riktning där C6 skulle finnas men vände sig sedan och riktade sitt vapen mot honom, A5 och A7. Han antog att denne hade för avsikt att skjuta och skrek ”skjut” till sina kollegor, vilket dessa också gjorde. Personen började då röra sig längs Vit sida. Det var fråga om en tillbakaryckning, inte flykt. Han stannade bilen och gick ut. Han, A5 och A7 rörde sig i riktning mot personalentrén. Under tiden sköt han verkanseld mot personen. I utkanten av synfältet kunde han se att hunden och personen stötte ihop.

Under sin förflyttning längs Vit sida rörde sig personen oregelbundet. Rörelsemönstret och sättet som personen riktade sitt vapen på tydde på att denne avlossade skott. Situationen var enormt påfrestande och han trodde att han skulle dö. Han avlossade sammanlagt 17 skott, men minns inte var han befann sig när han gjorde det. Vilka andra polismän som avlossade skott mot rånarna vet han inte. Han såg endast en rånare.

När rånarna gripits visade det sig att en av dem blivit skottskadad. Denne hade låg medvetandegrad och visade tecken på cirkulationsvikt. Det blödde kraftigt ur höger ljumske. Vid närmare undersökning visade sig personen även ha andra skottskador och vad som måste ha varit en köttskada orsakad av polishunden. Han är utbildad sjukvårdare så han började behandling, bl.a. lade han tryckförband och satte dropp. Det kändes som att det tog lång tid innan ambulans anlände, antagligen omkring 15 minuter.

Polisen A7

Han tillhörde Fordonsenhet 2, var civilklädd och satt i mitten bakom framsätena. Under framkörningen mot Norra grinden försökte han komma upp genom takluckan för att få bättre överblick. Han hade svårigheter med det för bilen krängde i rondellen. Då såg de att det stod en beväpnad person som vaktpost vid grinden, vilket de inte var förberedda på, då de räknat med att en sådan redan skulle varit omhändertagen av andra poliser som gett sig till känna tidigare. De hade räknat med att direkt köra ner till Grön sidan. Sekunden efter det att de upptäckt vaktposten såg han denne rikta vapnet in mot bilen. Efter det blir hans minnesbilder fragmentariska, eftersom han var övertygad om att vaktposten skulle skjuta in i bilen. Han blev så stressad att han, utan att han kan minnas det, sköt från insidan av bilen genom vindrutan mot vaktposten, vilket är i enlighet med hur de är tränade för att skydda sig. Samtidigt hörde han någon av kollegorna skrika ”skjut”. De skott han sedan hörde uppfattade han som skjutna mot och in i bilen. Sedan stannade bilen och han lämnade den. Anledningen till det var att han inte hade något skydd; i en sådan situation är första skyddet att skjuta och det andra rörelse. Han kunde inte skjuta där han befann sig i bilen och då var bilen det absolut sämsta alternativet. Bilen fortsatte sedan ca 10 meter och han följde efter till fots och såg till att han inte störde A5 som sköt genom sidofönstret fram. När bilen sedan stannade lämnade de båda andra den. Han och A5 fortsatte mot Volvon där de blev skylda. Han vet inte riktigt var han befann sig när han sköt sitt andra skott. Det var antingen direkt när han lämnade bilen eller sedan de kommit fram till Volvon. När de nådde fram till Volvon såg han att vaktposten tillbakaryckt utefter Vit sida. Då befann han (A7) sig mitt på Volvon med

A5 vid främre delen. Han (A7) sköt ett skott mot vaktposten. Enligt den minnesbild han har riktade vaktposten under tillbakaryckningen upp sitt vapen mot dem i varje fall en gång stående och möjligen en gång knästående.

Som han uppfattade det var vaktposten i strid med dem och sköt mot dem upprepade gånger under hela vägen ner efter Vit sida. Han uppfattade då också ljud av skottlossning från det hållet. Under denna del av skeendet såg han inte hunden Akita. Han såg inte heller någon annan person än vaktposten, som han nu vet är Martin Löfgren. Då uppfattade han det som att Martin Löfgren sköt mot honom varje gång denne vände upp sitt vapen mot dem.

Från Volvon förflyttade han sig framåt, först till bilarna som stod parkerade utefter Vit sida och sedan tillsammans med A5 och A6 vidare utefter Röd och Svart sida ner till Grön sida.

Han avlossade två eller tre skott allt som allt. Att det fanns 28 skott kvar i hans magasin tyder på att det var två, men det är möjligt att ladda 31 skott i magasinen. Det medför dock en större risk för eldavgbrott.

Polisen A3

Han tjänstgjorde civilklädd i en fordonsenhet tillsammans med gruppchefen H1. När de på radion hörde att en röd bil med rånare närmade sig Loomisbyggnaden befann de sig i närheten. De körde fram och passerade det svartröda hörnet. I ögonvrån såg han då en svart bil och en rånare. Han och H1 hade dock till uppgift att runda byggnaden från Svart sida så de körde utefter den sidan. De stannade bilen och klev ur. Då hördes skottlossning, sannolikt från motsatta sidan byggnaden. Han begav sig mot det svartgröna hörnet. När han kom fram såg han ingenting. Han fortsatte då framåt och fick syn på den röda bilen, som var i rullning. Bilens sidodörrar var öppna och han kunde se att fyra personer fanns i bilen. Den person som senare visade sig vara Martin Löfgren låg ner med fötterna i hans riktning och höll i en Kalasjnikov. Det intryck han fick var att rånarna var beredda att använda sina vapen

för att kunna fly. Han ville förhindra det och bestämde sig därför för att försöka skjuta sönder bilens motor. På tio till femton meters avstånd sköt han mot motorhuv-ven och höger framdäck. När bilen stannade slutade han skjuta. Han var vid denna tidpunkt ensam polisman på platsen och försökte hålla uppsikt över alla rånarna. Han bör ha tillkännage sig som polisman, men minns inte om han gjorde det.

Plötsligt började den rånare som senare visade sig vara Martin Löfgren att resa sig och vrida upp sitt vapen. När denne hade nått halvsittande läge sköt han 3 skott mot Martin Löfgrens bröst. När skotten fick effekt, genom att Martin Löfgren föll tillbaka, slutade han skjuta. Inte något skott sköts mot Martin Löfgrens rygg. De rånare som senare visade sig vara Mikael Rönnkvist och Stefan Enström klev ur bilen och sträckte upp sina händer. Andra polismän anslöt till platsen. Han trodde att Martin Löfgren var död.

Han hade 30 skott i sitt magasin från början. Efteråt hade han åtta skott kvar. Han måste alltså ha avlossat sammanlagt 22 skott. Han upplevde aldrig att han blev beskjuten av någon.

Polisen G7

Han tjänstgjorde som prickskytt med placering i Hagaskolans lärarrum. Där satt han på en stol ungefär 2,5 meter in i rummet medan G9, som var hans observatör, stod vid ett fönster till höger om honom. Avståndet till Loomisbyggnadens grönvita hörn hade han mätt upp till 228 meter med en laseravståndsmätare. Han var beväpnad med ett prickskyttegevär försett med kikarsikte och stativ. Sikten var fri och han kunde se hela den gröna sidan och den vita sidan upp till det garage där värdetransportörerna senare backade in värdetransportbilen.

Över radio hörde han att två bilar närmade sig i hög hastighet. Kort därefter gick det ut att ”det är rån, det är rån”. Han reste sig då upp, öppnade fönstret och tittade mot Loomisbyggnaden. En röd Chrysler stannade vid det grönvita hörnet. Tre rånare klev ur bilen. Två av dem lastade ur viss utrustning medan en rånare sprang till per-

sonalingången och apterade en sprängladdning på dörren. Denne sprang sedan tillbaka till bilen. Sprängladdningen exploderade och de två andra rånarna sprang mot dörren. Han började då skjuta mot rånarnas bil för att de skulle förstå att polis fanns på platsen. I det sammanhanget avlossade han fyra skott. Rånarna borde ha uppfattat att bilen blev beskjuten. Han fick intrycket att den person som apterat sprängladdningen ropade någonting till de andra två. De sprang sedan tillbaka till bilen. Kraftig skottlossning hördes, både från polisens vapen och från andra vapen. Två av rånarna sprang ut åt höger och försvann in bakom en reklamskylt. Eftersom han riktade sin uppmärksamhet mot personalentrén och då skyltarna täckte sikten noterade han inte vad de gjorde där. Ännu kraftigare skottlossning hördes. Det var fråga om både automateld från Kalasjnikovs och punkteld från polisens egna vapen.

De två rånare som försvunnit bakom reklamskyltar kom tillbaka efter omkring 10–15 sekunder. Bilen började rulla. Plötsligt kom en fjärde rånare springande runt det vitgröna hörnet. Denne stannade, höjde sitt vapen och sköt en automatskur om 5–6 skott längs med Grön sida mot den svarta sidan; det kom blå rökpuffar från pipan. Då sköt han ett skott mot rånarens vänstra höft. Han uppfattade det som att han träffade, trots att han inte hade haft tid att kompensera för sidovinden; rånaren såg ut att sjunka ihop. Två andra rånare hjälpte den rånaren in i bilen, där denne hamnade på rygg. Samtidigt kom den polisman som senare visade sig vara A3 i riktning mot bilen. Han fick då uppfattningen att de var denne som rånaren skjutit automateld mot. Plötsligt började den skjutne rånaren att resa sig. Denne höll i en Kalasjnikov och försökte rikta den i den riktning där A3 befann sig. Då sköt han ett skott i bilens bakruta. Dessförinnan hade han skjutit ett skott under förarsätet.

Han avlossade totalt sju skott. Han såg aldrig någon annan rånare än den som senare visade sig vara Martin Löfgren avlossa skott och han är helt säker på att detta skedde i anslutning till bilen. Det kan inte uteslutas att rånarna bytte vapen med varandra. Han fick inte uppfattningen att han blev beskjuten. Det är dock möjligt att så skett. Om de två rånare som försvann in bakom reklamskyltar hade stått vid byggnadens hörn borde han ha sett dem.

Polisen G9

Han tjänstgjorde som observatör åt G7 i Hagaskolans lärarrum. Därifrån såg han två bilar som kom i hög hastighet. En röd bil parkerades vid det grönvita hörnet. Ett antal mörklädda personer klev ur bilen. Flera av dem hade vapen. De uppträdde professionellt och det var tydligt att de hade bestämda roller. Agerandet såg inövat ut. En person tog sig fram till personalentrén och apterade en sprängladdning där. Denne begav sig sedan tillbaka mot bilen. När laddningen exploderat kom en ytterligare person fram till dörren. Skottlossning hördes, både punkteld och automateld. G7 avlossade skott mot bilen och rånarna avbröt försöket att komma in i byggnaden. Medan vissa rånare satte sig i bilen avlossade en av dem automateld i anslutning till denna. Detta skedde längs Grön sida samtidigt som polisen A3 kom från det hållet. G7 sköt då mot rånaren och dennes agerande tydde på att skottet träffade. Rånaren fick sedan hjälp att ta sig in i bilen. Bilen började rulla men stannade snabbt. Kort därefter hörde han över radion A3 skrika ”det är polisen, släpp vapen”. Bilens förare och en ytterligare person klev då ur bilen och sträckte upp sina händer ovanför sina huvuden.

Han hade sin uppmärksamhet riktad mot personalentrén och såg inte rånarna under hela händelseförloppet. En björk skymde dessutom sikten så att han inte kunde se platsen kring byggnadens hörn. Han har inte sett någon annan rånare än den som blev skjuten av G7 avlossa skott. Han vet inte om han och G7 blev beskjutna men han kan inte utesluta det.

De tilltalades berättelser

Mikael Rönnkvist

Han och Rikard Andersson har avtjänat fängelsestraff tillsammans och umgås numera mycket med varandra. De träffas ofta för att fika, ibland flera gånger samma dag, och han har någon gång bistått Rikard Andersson med att hämta pengar åt denne. Stefan Enström och Martin Löfgren har han varit bekant med i 6–7 respektive 5 år. På senare tid har han dock inte haft särskilt mycket kontakt med dem, ef-

tersom han bosatt sig i Spanien, Stefan Enström bott på Öland och Martin Löfgren avtjänat fängelsestraff. Rimon Sahin har han varit bekant med i fyra års tid.

Han var i akut behov av pengar när en vän, som han kallar Mr Y, till honom och Rikard Andersson approcherades av en person som introducerade brottsplanen. Rikard Andersson och han själv blev tillfrågade om de ville vara med i projektet. De fick då reda på brottsplanen och att tipsaren ”arbetade” tillsammans med en person som hade insiderkunskaper om värdedepån.

I början av maj 2009, möjligen den 8 maj, begav sig han och Rikard Andersson till Umeå för att rekognosera. De färdades i en hyrbil. I Umeå konstaterade de att värdedepån var belägen i anslutning till polishögskolan. De fann då brottsplanen skrattretande och begav sig hem till Stockholm. Tipsaren, som visade sig vara en god vän till Rikard Andersson, informerade dem sedan om att planen innefattade att rånet skulle ske på en helg. I det ljuset var brottsplanen bra. Enligt informationen från tipsaren skulle två dörrar och en gallergrind behöva passeras för att komma åt pengarna.

Han frågade Stefan Enström om denne ville delta och åta sig att spränga sig in i värdedepån. Stefan Enström var intresserad. Eftersom Stefan Enström var bosatt på Öland medverkade denne inte i planeringen i nämnvärd utsträckning. Martin Löfgren blev tillfrågad om att medverka sedan en annan person hoppat av. Det var så sent som omkring en vecka före dagen för genomförandet. Sedan både Stefan Enström och Martin Löfgren bestämt sig för att medverka, var de tillräckligt många för att genomföra rånet. De fick alla olika uppgifter; Rikard Andersson och Stefan Enström skulle ta sig in i lokalen och hämta pengar, medan han och Martin Löfgren skulle hålla vakt utanför.

Fem ytterligare personer skulle vara involverade i rånet. En av dem var Mr Y, som från en busshållplats utanför området skulle hålla utkik och meddela när värde-transportbilen kördes in i Loomisbyggnadens garage. Meddelandet skulle vara sig-

nalen för att påbörja rånet. Då visste de att värdedepåns personal skulle vara upptagna med att lämna över penningväskor till värdetransportörerna i den del av lokalen som låg längst bort från den dörr som skulle öppnas med sprängladdning.

Det var ytterligare en person inblandad, som han kallar Mr X. Denne är expert på sprängmedel och hade omkring en vecka innan rånet skulle ske undersökt dörren till Loomisbyggnadens personalentré och därefter konstruerat de sprängladdningar som skulle användas. Mr X skulle dessutom transportera sprängladdningarna och vapen till Umeå. Utöver Mr X och Mr Y var ytterligare personer inblandade. En hade till uppgift att hyra en husbil, köra den till Örnsköldsvik och där överlämna den till honom, Rikard Andersson och Stefan Enström. Den personen skulle sedan skjutas till järnvägsstationen och åka tåg därifrån. Två andra skulle i samband med rånet köra en bil till polisstationen i Umeå, parkera den där och tända eld på den. Kontakten med dem skulle skötas av Mr Y.

De personer som var involverade skulle få andelar av rånbytet. Fördelningen var sådan att han, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström skulle få 15 procent vardera och Mr X, Mr Y och de personer som brände bilen utanför polishuset skulle få 5 procent vardera. De personer som tipsat om rånet skulle få 15-20 procent. Förhoppningen var att rånet skulle inbringa ett så stort belopp att han själv, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström skulle få minst 1 000 000 kr var.

Han, Stefan Enström och Mr Y skulle resa till Umeå på kvällen den 20 maj. Mr Y hade haft till uppgift att ordna fram två bilar som de skulle åka i. När de skulle åka visade det sig dock att en av bilarna var i så dåligt skick att de inte ville använda den. Problemet medförde att de inte påbörjade resan förrän omkring kl. 01.00. De åkte till en stor rastplats utanför Örnsköldsvik. I enlighet med brottsplanen hade en person sett till att det fanns en husbil där. De skjutsade personen till järnvägsstationen. Efter att ha vilat en stund i husbilen begav de sig vidare mot Umeå.

När de anlände till Umeå den 21 maj fick han se en bil som såg skum ut och han fick intrycket att det var fråga om en civil polisbil. Den dagen hände annars inte särskilt mycket. På kvällen kom Rikard Andersson och Martin Löfgren till Umeå. Dagen därpå, den 22 maj, ägnade de mycket tid åt att rekognosera flyktvägar. Sent på kvällen kom Rimon Sahin upp med bil till en parkering vid mataffären Willys i Umeå. Där väntade Rikard Andersson på honom. De två begav sig sedan ut till den plats, rastplatsen Laxtrappan, de hade som samlingsplats. Mr Y höll sig dock undan, eftersom denne inte ville visa sig för Rimon Sahin. Den natten sov Rimon Sahin över där. Rånet diskuterades inte när Rimon Sahin var i närheten. Denne hade fått veta att syftet med resan var att fiska. Om de hade med sig fiskeutrustning vet han dock inte.

På morgonen den 23 maj åkte Rimon Sahin tillbaka till Stockholm. Det är möjligt att han (Mikael Rönnkvist) då hade lagt in en väska som innehöll privata tillhörigheter i den bil som Rimon Sahin skulle köra. När Rimon Sahin hade begett sig iväg åkte han (Mikael Rönnkvist) och Rikard Andersson till campusområdet vid Umeå universitet. Där mötte de Mr X, som hade med sig en väska med vapen och sprängämnen. Väskans innehåll kontrollerades inte utan de åkte direkt iväg och gömde den i skogen. De fortsatte sedan att rekognosera flyktvägar. Dessutom placerades viss campingutrustning i en gömma i skogen. Tanken var att han, Stefan Enström och Martin Löfgren, som alla är dömda för rån, skulle gömma sig där efter rånet.

Tidigt på morgonen den 24 maj begav sig Mr X iväg från Umeå med husbilen. Tanken var att denne skulle ha hunnit komma en bra bit på väg när rånet påbörjades. Därefter ringde han de personer som senare skulle bränna en bil utanför polisstationen. Han, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström hämtade de s.k. rånbilarna samt väskan med vapen och sprängladdningar. Sedan begav de sig till ett ställe där de bytte kläder, tog på sig skottsäkra västar – hur dessa införskaffats vet han inte – och tog fram vapnen. Det var första gången han såg vapnen. Dessförinnan hade han ingen som helst kännedom om dessa. Att de skulle få två handgranater kom som en överraskning för dem. De hade ingen användning för sådana och dis-

kuterade om de skulle lämna dem i skogen. Så kom dock inte att ske. När de bytt kläder och utrustat sig med vapen åkte de – han, Rikard Andersson och Stefan Enström i en bil och Martin Löfgren i en annan – mot värdedepån. De åkte sedan fram och tillbaka i närheten av depån tills Mr Y ringde och meddelade att värdetransportbilen hade kört in i garaget på depån. Då begav de sig dit. Samtidigt ringde de personerna som skulle bränna en bil utanför polisstationen och meddelade dem att det var dags.

När han, Rikard Andersson och Stefan Enström kom fram till värdedepån parkerade de bilen. Han klev ur, öppnade dess sidodörr och tog sitt vapen därifrån. Sedan ställde han sig 1–2 meter bakom bilen. Någonting med hans vapen krånglade, sannolikt när han skulle göra en mantelrörelse. Rikard Andersson hjälpte honom med det. Sedan började han att bevaka den grind som ligger bortom Svart sida på ett avstånd av 200–300 meter från grönvita hörnet.

Sprängladdningen som placerats på dörren till personalentrén detonerade, smatter från eldgivning hördes och hans första tanke var att det var militärer som sköt. Han gick några steg mot det grönvita hörnet. Plötsligt kom Martin Löfgren springande. En hund ”åkte över” Martin Löfgren. Han blev mycket förvånad och panikslagen. Ljud från eldgivning hördes fortfarande. Han tänkte då att han var tvungen att skydda sitt huvud och gjorde det med en hand medan han höll sitt vapen i den andra. Han upplevde att han blev beskjuten. Det var fruktansvärt och det kändes som en krigssituation; han var övertygad om att han skulle bli skjuten. Han lyckades ta sig in i bilen. I samband därmed kan han av misstag ha avlossat skott med en hand, men han har inget minne av att så skett. Omedelbart efter honom kom även Stefan Enström in i bilen. Han vet däremot inte hur Martin Löfgren kom in i bilen. Bilen började att rulla. Den fungerade inte. Han klev ur bilen och höll upp sina händer ovanför sitt huvud. Sedan greps han. Han noterade aldrig att Martin Löfgren blev skjuten.

Han har på sätt och vis utnyttjat Rimon Sahin. Denne är alldeles för snäll och säger aldrig nej. Det har hänt att Rimon Sahin har hyrt bilar åt honom. Rimon Sahin har då aldrig frågat vad bilarna skulle användas till. Han har inte diskuterat rånet med Rimon Sahin. Det pratades inte om rånet när denne var i närheten och denne hade ingen anledning att anta att ett rån skulle ske. Från början var inte tanken att Rimon Sahin skulle komma upp till Umeå. På grund av problem med en bil blev det dock nödvändigt. Rimon Sahin trodde att syftet med Umeåresan var att fiska. Rimon Sahin visste att han (Mikael Rönkvist) tidigare verkställt fängelsestraff.

Målsättningen var att det inte skulle bli någon konfrontation med polisen. Om polisen skulle komma till platsen skulle han eventuellt skjuta några skott i luften. Syftet med att ha med sig ammunition var endast att kunna skjuta varningsskott. Att skjuta mot polismän ingick alltså inte i brottsplanen och påståendet om att han skulle ha varit likgiltig inför att någon polisman skulle avlida är absurt. – Om det hade stått en vanlig polisbil bredvid värdedepån hade de aldrig påbörjat rånförsöket. Det är mycket osäkert om de i så fall försökt genomföra rånet någon annan gång.

Den dag då han blev stoppad av polismän i Månkarbo hade han inte varit i Umeå. Resan hade ingenting att göra med det kommande rånet utan skedde med anledning av ett möte om klubbverksamhet som han hade norr om Uppsala. Han minns inte om han hade sin telefon med sig eller inte.

Rikard Andersson

Han är frånskild, har tre barn och har som anställd arbetat med rekrytering av personal och chefer inom fastighetsförvaltning. Utöver lönen om ca 25 000 kr per månad har han haft andra inkomster från ett företag. I viss utsträckning har han lånat ut pengar och förmedlat investeringar åt företag. Förmedlingsverksamheten har han inte fått betalt för. Den Mercedesbil han disponerar tillhör hans mamma; han kan inte själv teckna avtal eller hyra bil, eftersom han har en betalningsanmärkning för en skuld om ca 40 000 kr. Militärtjänstgöringen gjorde han som ställföreträdande

gruppchef vid tredje amfibiebataljonen i Vaxholm. Där fick han vapenträning på AK5 och granatgevär.

Han känner Mikael Rönnkvist och Rimon Sahin väl; de är bästa vänner. Martin Löfgren och Stefan Enström har han träffat genom Mikael Rönnkvist. Han har inte umgåtts med dem.

Den 20 april var de inte i Umeå. Han följde med Mikael Rönnkvist som sällskap på en resa som han vill minnas gick till Älvkarleby. Det var först i början av maj som han fick reda på att ett brott planerades. Han blev tillfrågad om att vara mellanhand mellan två tipsare och de som skulle utföra brottet. En av tipsarna kände han sedan förut. Det ställde han upp på, liksom att köra upp och titta på platsen. Då fanns inte en tanke på att han skulle vara med på platsen under brottet. Nu minns han inte vilken dag de rekognoserade i Umeå, men det bör ha varit i början av maj. Troligen hade han en hyrbil som kan ha hyrts av Rimon Sahin, men också av någon annan. Det är möjligt att han överlämnade pengar till Rimon Sahin för hyran.

När de kom fram till Umeå såg de att Polishögskolan låg i anslutning till lokalerna. Då åkte de snabbt tillbaka till Stockholm, där det fanns en avtalad tid för att träffa den av tipsarna han kände till sedan tidigare. Tipsaren introducerade honom då för den andre. Han hade sedan möten med tipsarna och rapporterade tillbaka till en eller två personer. Av tipsarna fick han reda på och vidarebefordrade att polishögskolan var stängd på helgerna och att det då inte fanns några människor där. Han fick också reda på att det var dött i Umeå på helgmornar. Då blev det ett nytt läge och projektet blev intressant. Vid ett nytt möte vidarebefordrade han frågor om hur det såg ut i lokalerna och om det var riktigt att det bara fanns två personer i lokalerna. De diskuterade också hur det skulle vara möjligt att ta sig in utan att personalen riskerade komma till skada. Först funderade de på att ta sig in via garaget, men det bedömdes inte som möjligt. När de sedan övervägde att spränga sig in fann de det som en godtagbar lösning sedan de fått reda på att personalen befann sig i andra änden av

lokalen så länge bilen fanns i garaget. Det blev då bestämt att planen skulle genomföras.

För att genomföra projektet behövdes hyrbilar, en större som reservbil i Umeå och en reservbil i Örnsköldsvik. Det tog han på sig att ordna. Eftersom han inte kunde hyra bilar själv, bad han Rimon Sahin göra det.

Det visade sig att folk hoppade av så att det behövdes någon som kunde köra flyktbilen som skulle finnas i Umeå. Han tog på sig att göra det; för det skulle han få fem procent av bytet. Det skulle innebära att han skulle vänta på dem som gjort jobbet på en plats där det skulle ske bilbyte och omlastning. Han skulle sedan köra gruppen till ett skogsparti längre in i landet och därefter ensam fortsätta inåt landet.

På torsdagen sista veckan åkte han och Rimon Sahin och hyrde en personbil, som han och Martin Löfgren åkte upp med; då hade han bara träffat Martin Löfgren en gång tidigare. Någon sådan stor bil som de behövde fanns inte tillgänglig förrän på fredagen. Rimon Sahin förklarade sig villig att hyra den och köra upp den på fredagen. Rimon Sahin visste inget om vad som skulle hända; de hade aldrig nämnt något om kriminella aktiviteter för denne. Han hade inte instruerat Rimon Sahin att inte använda mobiltelefon under resan till Umeå.

Han och Martin Löfgren begav sig mot Umeå på torsdagen. Då hade han med sig en stor blå väska med campingutrustning. De kom troligtvis upp på natten och anslöt sig då till andra personer som redan fanns på plats några mil före Umeå. Där sov de några timmar. Fredagen ägnade de åt rekognosering av flyktvägar; det tog i princip hela dagen. Under eftermiddagen eller kvällen anslöt Rimon Sahin. Som han minns det möttes de på Willys parkering. De hade ingen kommunikation under tiden som Rimon Sahin var på väg, utan träffades som avtalat. De åkte sedan för att slå läger. Under tiden som Rimon Sahin var där umgicks de som vanligt; under natten sov de.

På lördagen hade de avtalat att på en plats möta den person som skulle leverera vapnen och sprängladdningarna, Mr X. Tid och plats finns antecknat i det block polisen tagit i beslag från honom. Han körde bilen för att det inte skulle bli några problem om de stoppades för kontroll; han har en fritidsfastighet nordväst om Överkalix. När de lastade in vapen och sprängämnen var han tillsammans med minst en person till i bilen. Den som levererade berättade att det fanns en uppgift om att ett av vapnen inte fungerade. Vapnen gömde han och den person som var med honom omedelbart i skogen. Det var då inte Mikael Rönnkvist som var med. De körde Mr X till husbilen som de hade. Sedan gav han och några andra sig iväg ut igen och rekognoserade igen. De åkte till gömman dit det var meningen att han skulle köra flyktbilen. Där lämnade han av två personer som hade utrustning med som skulle gömmas. Under tiden de arbetade med gömman så väntade han på ett annat ställe. De hade kommit överens om en tid när han skulle komma tillbaka och hämta dem.

Han tror att Rimon Sahin åkte tillbaka till Stockholm på lördag eftermiddag. Kvällen tillbringade de i husbilen. Då berättade Mr Y hur denne hade tänkt sig genomförandet. Mr Y ville ha en bil bränd inne på området, den röda Chryslern, för att blockera den andra infarten mot Röd väg och på det sättet varna folk från att komma in när de var kvar. Även om han tyckte det var obehagligt sade han ja till den uppgiften.

Från början var det inte meningen att den röda Chryslern skulle brännas; den skulle fortfarande användas som flyktbil. En grå kombibil skulle vara reservbil i Umeå. Den vita bilen skulle vara placerad i Örnsköldsvik, eftersom Rimon Sahin inte skulle bli inblandad.

Söndag morgon steg de upp tidigt. Mr X åkte söderut. De andra lastade i bilar och åkte iväg och hämtade vapen och sprängämnen. Mr Y fanns på en annan plats och gjorde sig redo att hålla utkik. När de hämtade vapen och sprängladdningar hade ingen tittat i väskorna som de förvarades i. De gjorde sedan en avstickare till en

skogsväg. Då gick han och Stefan Enström in i skogen och gick igenom väskan med sprängladdningarna. Antagligen gick de andra igenom vapnen. Här vill han minnas att de tog på västar och överdragskläder. Sedan gav de sig ut på vägarna och cirkulerade i avvaktan på signal från Mr Y, som då fanns på busshållplatsen. De åkte förbi på E4:an utanför Loomis.

När värdetransportbilen körde in i garaget ringde Mr Y. Meningen var att Mr Y skulle invänta dem och ansluta med en bil vid rondellen på E4:an så att de skulle köra in i en kolonn om tre bilar. De var dock ganska nära när Mr Y ringde så de var snabbare på plats än beräknat. När de kom före Mr Y skrek denne "Lasta ur mina grejor". De fortsatte in på området och han antog att Mr Y skulle komma efter. Det var en mycket stressad situation och han låg ner bak i den röda Chryslern så han såg aldrig Mr Y.

När de kom ner till Grön sida var det meningen att bilen skulle urlastas och att han sätta sig bakom ratten och köra vidare för att bränna bilen. När han tänt på skulle han springa till Volvon som stod i Norra grindens öppning och använda den för att komma till flyktbilen han sedan skulle köra. Anledningen till att han inte körde den röda Chryslern in på området var att den som då körde ville ha kontroll och köra själv. Det var därför de skulle byta efter urlastningen. Det var aldrig meningen att han skulle tränga in i lokalen. Han vet inte varför han bar skyddsglasögon. Han tog på sig de kläder som tilldelades honom. Martin Löfgren skulle bli upplockad i Mr Y:s bil när de andra åkte ut.

Vid urlastningen tog han ur en väska och vapen som han lade på marken. Han väntade sedan på att Mr Y skulle komma. I stället började polisen skjuta.

Det var Mr Y som skulle tränga in i lokalen, men denne kom aldrig. I den situationen har Mikael Rönkvist berättat att han skulle ha laddat Mikael Rönkvists vapen, vilket bara delvis är riktigt. Mikael Rönkvist kom fram till honom och lade ner sitt vapen för att rätta till sin mössa och försökte sedan göra mantelrörelse. Det

gick inte och Mikael Rönnkvist ropade något. Då såg han att Mikael Rönnkvist fått fel vapen så han bytte så att Mikael Rönnkvist fick det vapen som fungerade. Själv tog han det vapen där slutstycket satt fast; han hade aldrig haft i uppgift att använda vapen.

En person började aptera en sprängladdning på dörren. Då började det smattra så han förstod att polisen var där. Det fick honom att springa till Stefan Enström och säga till denne att de måste ge sig av. Han hade ingen avsikt att tränga in i lokalen. Sedan sprang han tillbaka och ville bara fly från platsen. Då gjorde han en rejäl vurpa så att väskan som han bar på hamnade upp och ner. I den hade vapnen förvarats, men nu fanns det kofot, ett magasin, öronproppar m.m., men också tomhylsor efter en provskjutning. Det andra som funnits i väskan stoppade han tillbaka, men tomhylsorna lämnade han. Han valde att ta med sig väskan till Stefan Enström för att inte behöva plocka upp den på vägen tillbaka.

När han närmade sig bilen började den rulla. Han minns att han hörde Stefan Enström ropa att Rikard inte var med. När han kom fram kastade han in väskan. Hans nästa minne är att han satt i bilen och att Martin Löfgren satt lutad mot förarstolens ryggstöd; hur Martin Löfgren kommit in i bilen vet han inte. Martin Löfgren såg inte kry ut. När bilen skuttade till ramlade Martin Löfgren ur bilen på vänster sida. Bilen fortsatte sedan att rulla så att Martin Löfgren hamnade bakom den. Martin Löfgren försökte ta sig in på höger sida där han (Rikard Andersson) var i vägen. Det förorsakade viss ordväxling. I varje fall tog sig Martin Löfgren in. Han såg att denne hade ett jack i nacken, men vet inte när det uppkom. Martin Löfgren mådde inte bra och han frågade hur det var. Då såg han i ögonvrån en person med ljusa byggnadsarbetarbyxor med knäskydd som riktade vapen mot dem. Det smattrade rejält och han hörde hur det kom närmare och pressade sig mot golvet.

Han har inget minne av att Martin Löfgren skall ha legat som andra påstått. Det är inte sant att Martin Löfgren hade ett vapen som riktades mot polisen. Han såg när Martin Löfgren blev träffad och hörde denne stöna. Sedan gav de upp.

Anledningen till att han inte berättat särskilt mycket tidigare är att han blev livrädd, eftersom deras brott vid häktningsförhandlingen jämfördes med Malexanderhändelsen. Då bestämde han sig för att vara tyst.

Han har aldrig hyst något myndighetshat eller haft intresse av att skada eller döda någon. De hade också planerat rånet och inbrytningen i lokalen så att de skulle vara säkra på att inte skada personalen. Att det fanns handgranater i utrustningen fick han reda på först när de packade upp. Om de skulle få poliser efter sig skulle de givetvis försökt köra ifrån dem, men de skulle aldrig ha använt vapen; vapnen var endast avsedda att hota med.

Han kände inte till något om avledningsmanövern vid polishuset.

De pengar han hade på sig när han greps, 10 000 kr, var hans egna som han hade med för att kunna använda om de behövde fly. Det kan ha varit hans skyddsväst som fanns i Rimon Sahins lägenhet när polisen gjorde husrannsakan. Han bodde hos Rimon Sahin under en period. Då arbetade han i dörren på krogar. För det behövde han väst för att skydda sig.

Martin Löfgren

Han känner Mikael Rönnkvist och vet att denne är dömd för brott, men inte något närmare om brotten. Rikard Andersson har han träffat några gånger. De umgås inte regelbundet. Stefan Enström var han inte bekant med innan rånförsöket. – Han gjorde militärtjänstgöring som mindykare, men fick inte någon avancerad vapenutbildning. Något särskilt intresse för vapen har han inte. Det är dock riktigt att han kommit i kontakt med vapen tidigare och att han är dömd för väpnade rån.

Han blev kontaktad av en person i Stockholm och fick efter att ha träffat vissa personer en förfrågan om att delta i ett projekt. Informationen var knapphändig men han fick veta att han – om han vill delta – skulle stå vakt och vara maskerad. Ingen-ting om att han skulle ha vapen nämndes. Han ställde inte några frågor och efter

viss betänketid tackade han ja till erbjudandet. Skälen till detta var att han var i behov av pengar och ville förändra sin situation. Han och en annan person åkte till Umeå den 21 maj 2009. Resans destination visste han då inte och till sin far hade han sagt att han skulle fiska. I Umeå träffade han några andra personer som, såvitt han kunde förstå, var engagerade i projektet. Han blev informerad om att hans uppgift var att stå på post vid Norra grinden och blev på håll visad var platsen låg. Att det var fråga om Loomis värdedepå hade han inte kännedom om och han visste inte heller vad som skulle ske medan han stod och höll vakt. Han förstod dock att någonting kriminellt skulle ske och misstänkte att det kunde vara fråga om ett rån.

Tidigt på morgongen den 24 maj åkte han och andra personer och hämtade en stor och tung väska. Det blev bråttom och de tog med sig väskan till en annan plats, där de s.k. rånarbilarna fanns. Vid den tidpunkten såg han för första gången vapnen. Som han förstod det hade inte heller de andra personerna sett vapnen dessförinnan. Vapnen var försedda med s.k. jägarmagasin, varför vet han inte. Det fanns också handgranater, vilket man inte hade tänkt sig. De diskuterade vad man skulle göra med dem och han sa då att han kunde ta om hand om dem. Det fanns inte någon tanke på att de skulle användas. Den gemensamma uppfattningen var att vapnen inte skulle användas; de skulle verka avskräckande. Det var inte tal om att skjuta varningsskott. Om polis skulle komma till platsen skulle han signalera att polisen skulle ge sig iväg.

När de höll på att byta om kom det en bil och stannade i närheten. En man klev ur och gick rakt in i skogen. Det verkade konstigt och nu har han satt det i samband med att polisen spanade på dem.

De begav sig av mot den plats där han skulle stå vakt. Han åkte efter den bil där de andra fanns. Båda bilarna körde fram och tillbaka mellan två rondeller. Plötsligt ökade bilen framför farten. Då gjorde han detsamma. I hög hastighet körde de mot platsen. Vid Norra grinden gjorde han en u-sväng, stannade och klev ur. Några sekunder därefter hördes en explosion och därefter någonting som lät som ljudet av en

tung dörr som smälls mot ett metallräcke. Han vände sig och tittade mot ett hus i närheten, men kunde inte se någon person. Någon s.k. anläggning med sitt vapen gjorde han inte utan han riktade vapnets pipa mot marken. Han hade ingen ambition att avlossa skott. Plötsligt hörde han ljud från en väg som ledde in mot den plats där han befann sig. Han vände sig då om i den riktningen och såg en mörk bil som kom farande i hög hastighet. Någon stod upp i bilen och han fick uppfattningen att det var fråga om vaktpersonal. Han riktade aldrig sitt vapen mot bilen eller mot någon person i anslutning till denna.

Han blev beskjuten. Kulorna ven förbi hans huvud och det kändes som att luften vibrerade. Det var oerhört skrämmande och han hörde att kulor träffade bilen. Han sprang från platsen och blev då träffad i ryggen av en kula. Det gjorde honom oerhört förvirrad och han fick anstränga sig för att ta sig ner längs byggnadens långsida. Beskjutningen blev mer intensiv och han tittade bakåt för att se vad som hände. Han vände däremot inte på kroppen. Beskjutningen var oerhört kraftig. Han snubblade eller blev neddragen och träffades av flera skott. Hans vänsterarm fungerade plötsligt inte utan hängde bara längs med kroppen. Han föll omkull och såg därefter vad han uppfattade vara en hund. Vid den tidpunkten var han helt säker på att han skulle dö. Han började också förlora synen. För att skrämma hunden och få den att bege sig iväg avlossade han skott snett bakåt. Han tryckte endast in vapnets avtryckare en gång och avlossade sålunda endast skott vid detta tillfälle. Hur många skott det var fråga om vet han inte. Någon gång därefter försökte han att säkra sitt vapen.

När han kom ner till byggnadens hörn fräste det i asfalten och smattrade i byggnadens plåt. Han såg inte någon person i anslutning till hörnet men fick, sedan han rundat detta, syn på bilens siluett. Varken han eller någon annan avlossade skott i anslutning till bilen. Bilen började att rulla samtidigt som den besköts. Han fick hjälp att komma in i bilen av en eller två personer. När han var på väg in fick han en skada i huvudet, troligen av skjutdörren som åkte igen. Han blev liggande med sina fötter i riktning mot bilens högra sida. Hans minnesbild från vad som sedan hände

är att någon klev ur bilen och att någon, sannolikt den polisman som kallas A3, skrek något. Han försökte säga någonting, men misslyckades och fick panik; han försökte be om hjälp. När han försökte visa sina handflator, blev han skjuten. En enorm smärta i lumsken kändes och det sjöng till i hela kroppen. Han hade ingen möjlighet att sätta sig upp utan blev sedan utsläpad ur bilen. Någon frågade vad han hette och han svarade då med sitt namn. Han försökte säga någonting ytterligare, men misslyckades. På något sätt lyckades han förmedla budskapet att man skulle akta sig för hans jacka, där handgranaterna fanns. Han har inga minnesbilder av vad som sedan skedde.

Under händelseförloppet hörde han aldrig någon skrika att polis kommit till platsen och han förstod aldrig att det var polis som besköt honom. Om någon hade ropat ”polis” eller liknande borde han ha hört det. I så fall hade man fått ge upp. – Han har inte avlossat något skott mot någon polisman.

Han har ingen förklaring till att hans dator använts till att besöka Loomis hemsida. Det är fråga om en bärbar dator, som även andra personer har haft möjlighet att använda.

Han träffade Rimon Sahin i Umeå och har även träffat denne någon gång dessförinnan. Vad denne gjorde i Umeå vet han inte. När Rimon Sahin var i närheten pratades endast om vanliga saker.

Stefan Enström

Han är bekant med Mikael Rönnkvist sedan år 2004 och känner till att denne är dömd för grova rån. De har gemensamma vänner och har träffats på fester och bröllop, men umgås inte privat. Han är även bekant med Rikard Andersson. Martin Löfgren känner han däremot inte sedan tidigare.

De senaste åren har han försörjt sig genom arbeten i byggbranschen m.m. Den 18–28 april 2009 arbetade han utanför Åre. På vägen hem till Öland passerade han

Stockholm och passade då på att träffa en vän där. De fikade och i samband med det dök två ytligt bekanta till honom upp och berättade att det fanns ”två stora jobb”. Han förstod att det var fråga om rån, men fick ingen konkret förfrågan om att delta i sådana aktiviteter. Sedan åkte han tillbaka till Öland. Kort därefter, möjligen den 3 eller 7 maj, deltog han i ett möte med Mikael Rönkvist och Mr Y – som var en ledargestalt – samt två för honom okända personer. Om Rikard Andersson var med vet han inte. Vid mötet framkom att det fanns planer på att råna en av Loomis värdepåer och att den aktuella depån var belägen i norra Sverige. Han kan dock inte påminna sig att Umeå nämndes i det sammanhanget. Mr Y hade en karta över värdepån och visade var ett garage fanns. Planen var att gömma sig i en bil i anslutning till garageporten och sedan ta sig in i byggnaden den vägen i samband med att en värdetransportbil körde in i garaget. I så fall skulle man ha behövt spränga en dörr till ett utrymme där Loomis personal fanns. Det alternativet förkastades därför, eftersom man inte ville riskera personalens säkerhet. Man kom fram till att tipsaren behövde bidra med ytterligare information. Vid mötet diskuterades över huvud taget inte vilka roller som olika personer skulle ha.

Efter mötet begav han sig ner till Öland. Han hade sedan ingen kontakt med någon angående rånet och trodde att detta inte skulle bli av. Den 17 eller 18 maj fick han dock besked om att rånet skulle genomföras. Att han bestämde sig för att delta berodde på att han ville känna spänning och adrenalin samt att han kände lojalitet till vissa personer. Pengar var inte hans drivkraft, även om det förväntade rånbytet var 10–20 miljoner kr och den andel han kunde räkna med skulle uppgå till ett sju-siffrigt belopp. Han fick veta att han den 20 maj skulle bli upphämtad vid Heron City. Efter att ha meddelat sin sambo att han skulle till Åre för att arbeta, packade han vissa privata tillhörigheter som han tog med sig. Han tog även med sig pengar att ha för att ta sig hem med om rånet misslyckades. Vid lunchtid den 20 maj begav han sig av med bil mot Stockholm. Bilen lämnade han i Södertälje. Han blev upplockad som avtalat av två personer, varav en var Mr Y. När de åkte därifrån fick han veta att en eller två personer som skulle ha deltagit i rånet hade hoppat av samt att Martin Löfgren skulle vara med. Avhoppet innebar att han skulle få uppdraget att

spränga sig in i byggnaden. Det var inte vad han hade räknat med. Han hade trott att han inte skulle vara med i den grupp som skulle genomföra själva rånet. De tre åkte sedan till en person som hade konstruerat sprängladdningar. Han (Stefan Enström) fick närmare information om hur sprängladdningarna fungerade och vilka som skulle användas till olika dörrar. Det skulle vara möjligt att stå fem meter från sprängladdningarna när de detonerade. Detonationerna skulle inte heller medföra någon risk för personalen på Loomis. Personen berättade att denne skulle skicka med all utrustning som behövdes.

Han, Mikael Rönnkvist och Mr Y skulle resa tillsammans till Umeå. Vid tidpunkten för avresan, den 20 maj på kvällen, visade det sig dock att en bil inte var i bra skick. Mr Y ringde därför en person som ordnade fram en annan bil. Det tog viss tid och de påbörjade inte resan till Umeå förrän efter midnatt. I Örnsköldsvik mötte de en person som ordnat fram en husbil åt dem. Innan de fortsatte resan mot Umeå sov de en stund i husbilen. När de kom fram till Umeå parkerade de husbilen på matbutiken Willys parkering. När parkeringen började bli tom körde de norrut längs E4:an och stannade vid en rastplats. Under kvällen anslöt Rikard Andersson och Martin Löfgren.

På fredagen, den 22 juni, begav de sig in till Umeå. De rekognoserade flyktvägar och planerade bilbyten. Av en tillfällighet fick de se en vägskylt med information om rastplatsen Laxtrappan. De åkte dit. Under kvällen kom Rimon Sahin till platsen. Han fick intrycket att denne inte visste någonting om det förestående rånet. Ingen pratade om detta när Rimon Sahin befann sig i närheten.

På lördagen, den 23 maj, åkte han, Martin Löfgren och en chaufför – antingen Mikael Rönnkvist eller Rikard Andersson – till en plats i skogen, den s.k. gömman. Tillsammans med Martin Löfgren gömde han viss utrustning där medan chauffören gjorde någonting annat. Efter tre timmar var de klara och chauffören hämtade dem då. Den person som kommit till Umeå med sprängladdningarna informerade honom om hur dessa skulle användas. Husbilen kördes mot Umeå. De stannade vid en an-

nan rastplats. Resterande del av lördagen ägnade de åt att rekognosera flyktvägar. Han såg en helikopter på hög höjd två gånger och sa det till de andra som var med. Den dagen fick han även veta att flyktbilarna fanns i Umeå. Det talades även om någon avledningsmanöver som skulle skötas av Mr Y.

På morgonen den 24 maj begav sig han, Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren iväg för att hämta vapen m.m. Vid platsen där vapnen fanns kom en bil åkande. Det var en sådan bil som det senare visade sig att insatsstyrkan använde. Han gick tillbaka och tog väskan med sprängmedel, medan de andra tog väskan med vapen. De åkte vidare och stannade på en liten grusväg där han undersökte sprängladdningarna och annan utrustning. När han höll på med det stannade en bil i närheten av den rastplats där de hade parkerat. Mannen gick rakt in i skogen. Han fick en obehagskänsla och frågade Rikard Andersson om de skulle avstå från jobbet. Kort därefter ringde Mr Y och meddelade att värdetransportbilen hade anlänt. De begav sig då mot depån, åkte genom grindarna och parkerade intill Loomis-byggnaden.

Han klev ur bilen, sprang fram och aptrade en sprängladdning på dörren till personalentrén. Sprängladdningen detonerade och han började att bryta på dörren med en kofot. Skottlossning hördes och han insåg direkt att någonting var fel. Han tog sig in i bilen, satte sig på platsen bredvid förarplatsen och ropade ”vi måste dra, vi måste dra” till de andra. Skotten ven i luften. Han såg aldrig Martin Löfgren innan denne kom fram till bilen och uppfattade inte att denne blivit skjuten. Bilen stannade med ett ryck och rullade sedan lite framåt. Den polisman som benämns A3 satt på huk och sköt mot bilen. Han förstod att de inte skulle komma undan. Händelseförloppet var mycket kortvarigt. Han vet inte om Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson eller Martin Löfgren avlossat skott.

Enligt den information som han fått skulle det finnas två dörrar och en gallergrind i värdedepån. Om de fått reda på att det var fråga om fyra dörrar hade de insett att

brottsplanen inte var hållbar. Att spränga två ytterligare dörrar hade i och för sig varit möjligt. Det hade dock tagit för lång tid.

Han var inte med när det planerades vilka vapen som skulle användas och vet därför inget om den saken. Han vet inte heller något om hur den övriga utrustningen införskaffades och transporterades till Umeå.

De hade räknat med att en eller två vanliga polisbilar skulle kunna komma till platsen, men att polismännen inte skulle söka konfrontation utan endast observera händelseförloppet på avstånd. Konfrontation skulle undvikas; möjligen skulle varningsskott avlossas. Det fanns ingen tanke på att skjuta mot polismän. Att man hade skottsäkra västar på sig berodde endast på att man ville ha skydd mot eventuell eldgivning från poliser.

Rimon Sahin

Han är frisör och arbetade tidigare på Nybrogatan vid Stureplan där han hyrde en stol. Hans enskilda firma omsatte 4–500 000 kr per år. Numera arbetar han i Göteborg. Under den aktuella tiden hade han två lägenheter i Stockholm, en hyresrätt på Klippgatan och en bostadsrätt i Finnboda. Periodvis kunde han inte bo i hyresrätten på grund av att den rökskadades av felaktiga rökgasfläktar. I maj 2009 bodde han i Nacka. Hyresrätten var då sanerad, men alla grejor var magasinerade.

Rikard Andersson känner han sedan fritidsgårdstiden. Mikael Rönnkvist känner han genom Rikard Andersson sedan fem eller sex år tillbaka. Om han träffat Martin Löfgren eller Stefan Enström innan de sågs i Umeå vet han inte.

Umgänget med Rikard Andersson och Mikael Rönnkvist är tidvis intensivt. Det är inte konstigt att det finns åtskilliga spaningsrapporter om att han träffat dem och kamrater till dem. Det har då varit social samvaro. Han kan inte minnas vad de talat om vid de olika tillfällena. Det finns också möten som åklagarna påstått att han varit med på som han absolut inte kan minnas, bl.a. att han skulle varit med vid gatukö-

ket Tullfritt när Rikard Andersson skulle ha haft ett block med en skiss av Loomis-byggnaden.

Anledningen till att man vid undersökning av hans telefon inte funnit några SMS från Rikard Andersson och Mikael Rönnkvist trots att det av telefonkontrollen framgår att han fått många SMS från dem är att han rensar sin telefon med jämna mellanrum. Han får så många SMS att han är tvungen till det för att inte få problem med att ta emot MMS. Visst har han äldre SMS kvar, men det är sådana han sparar för att han behöver dem för jobbet eller för att de är roliga eller för att han behöver dem för att det går att utläsa telefonnummer som han behöver. Det finns också andra som han inte sparar några SMS från.

Den bilen som hyrdes den 20 april 2009 blev han tillfrågad om han kunde hyra samma dag som den skulle användas. Möjligen var det då företagskortet som inte fungerade eller så var det så att han inte hade något ID-kort. I varje fall var det en kund som hjälpte honom genom att hyra bilen i sitt namn. Det var han (Rimon Sahin) som betalade, men han fick sedan pengar av Mikael Rönnkvist. Han tror att bilen behövdes för att Mikael Rönnkvist eller Rikard Andersson skulle flytta. Det är inte ovanligt att han hjälper till, eftersom de är barndomsvänner.

Det är riktigt att han följde med Rikard Andersson när denne skulle handla fiskeutrustning, först till Globen och sedan till Länna. Rikard Andersson köpte fiskespö, fiskedrag och spritkök för 2–3 000 kr. Han tror att han betalade i kassan och att han senare fick pengar av Rikard Andersson, men det kan ha varit så att han inte fått betalt. Han och Rikard Andersson har fiskat tillsammans sedan barndomen.

Det är riktigt att han hyrde en bil åt Rikard Andersson hos Avis på Arlanda; Rikard Andersson var med. Det var bråttom, men han tänkte inte mer på det; han hade hyrt bil åt Rikard Andersson förut. Rikard Andersson skulle ha bilen för att åka och fiska. Det var också tal om en större bil, men det kommer han inte ihåg så mycket av. Rikard Andersson ville nog ha en större bil från början. I varje fall hyrde han en

större bil dagen efter och körde upp den till Umeå. Han hade inget för sig så det gick bra. Det var en klämdag. Av telefonanalysen har han sett att han hade kontakt med några kunder, som han antingen bokade av eller åkte in och klippte innan han gav sig av.

Han träffade Rikard Andersson på Willys parkering som de kommit överens om i Stockholm. Rikard Andersson hade talat om hur lång tid det skulle ta och beskrivit hur han skulle köra. Det var inte Rikard Andersson som sagt till honom att lämna mobilen hemma. Han glömde den för han var stressad. Om något hade hänt, hade han kunnat ringa Rikard Andersson, vars telefonnummer han kunde utantill. Då visste han inte att Rikard Andersson inte hade någon telefon med sig.

Han kom fram och mötte Rikard Andersson ungefär vid den tid de kommit överens om. Sedan körde de en halv till en timma till Laxtrappan. Där grillade de och pratade. Det var Rikard Andersson, Mikael Rönnkvist, Martin Löfgren och han själv. De andra uppträdde som vanligt och det talades inte om något rån. Själv sov han över i bilen som han skulle köra ner till Stockholm nästa dag. Var de andra sov vet han inte. När han startade återfärden vet han inte riktigt; det kan ha varit på eftermiddagen eller kvällen. Han hade ingen packning med sig, bara kaffe och macka. På söndagen lämnade han tillbaka bilen, efter att ha rensat ut skräp och tankat den. Sedan tog han sin egen bil som stått på parkeringen och körde med den in till Stockholm. På måndagen arbetade han som vanligt.

Några dagar senare gick det rykten om att Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson åkt fast i Umeå. Det trodde han inte riktigt på, men när han fick det bekräftat blev det kaos i hans hjärna. Någon dag senare låg det på glasskivan framför hans stol på salongen ett kuvert med bilnyckeln till den andra bilen han hade hyrt och en adress där den stod parkerad. Vem som lämnade kuvertet vet han inte. I bilen låg Rikard Anderssons blå bag, som han tog ut och lade i sin bil. Sedan körde han upp bilen till Arlanda och lämnade tillbaka den. Från Arlanda fick han skjuts tillbaka till Stockholm.

Övriga vittnesförhör

Johan Palmgren, som tillhör spaningsroteln hos Stockholmspolisen, har berättat att han den 20 maj 2009 spanade på Mikael Rönnkvist vid gatuköket Tullfritt och att Rimon Sahin kvar i sin bil när Mikael Rönnkvist hade möte med andra. *Hans Olof Markström*, som är polis och chef för polisens ledningscentral i Umeå, har berättat att han såg en person lämna den vita Chryslern som brändes vid polishuset och om hur den personen som körde och uppenbarligen tände på bilen hämtades upp av en annan person på motorcykel. *Lennart Hedin* har berättat om hur motorcykelföraren hämtade upp bilföraren vid polishuset och hur de åkte från området. *Lars Gunnar Henriksson* och *Per Arne Henriksson* har berättat om hur de färdades och vad de upplevde i samband med att deras bil träffades av en kula när de färdades på väg E 4 samtidigt som rånförsöket pågick.

DOMSKÄL

Skuldfrågor

Åklagarna har utformat sin talan så att det i gärningspåståendet finns en utförlig redogörelse för åtgärder som skall ha vidtagits av de tilltalade under förberedelsestadiet. I den delen har också omfattande bevisning åberopats och genomgåts. Ett uttalat syftet från åklagarnas sida har varit att styrka att Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson spelat en betydande roll i en brottslig verksamhet som varit särskilt noggrant planlagd, jfr 29 kap. 2 § 6 brottsbalken.

Även om rånbrottet inte kan ses som ett led i en brottslig verksamhet kan noggrann och omfattande planering ses som i sig försvårande omständigheter. Huruvida sådana försvårande omständigheter kan anses vara förhanden i detta fall återkommer tingsrätten till i sina överväganden om straffvärde.

De tilltalade har ifrågasatt om de inte var föremål för polisens spaning också i Umeå och att det således hade varit möjligt för polisen att ingripa redan på förberedelsestadiet. Om det förhållit sig på det sättet är det ett skäl för i varje fall en lindrigare

straffrättslig bedömning av gärningen rubricerad försök till grovt rån. Enligt de principer som gäller för brottmål får det anses ligga på åklagarna att bevisa att polisen inte underlåtit att ingripa så snart som det var befogat, jfr vad som gäller vid påstått nödvärn. Då kan först konstateras att de uppgifter som de tilltalade lämnat om mystiska bilar och någon högt flygande helikopter är vaga och, om de är sanna, närmast tyder på s.k. snutnoja. Mot detta står uppgifterna från poliser i insatsstyrkan om att det faktiskt förekom sökande på diverse adresser i syfte att skaffa upplysningar för att tidigt gripa rånare. Med beaktande av de vaga invändningarna är polisernas uppgifter tillräckligt för att vederlägga invändningen.

Invändningen att det räckt att parkera en polisbil vid infarten för att avstyra rånet förtjänar inte avseende.

I det följande redovisar tingsrätten under rubrikerna Förberedelsestadiet, Försöksstadiet och Gärningar som faller under påståendet om försök till mord vad tingsrätten anser styrkt i huvudsak i objektivet hänseende av åklagarnas gärningspåstående. Framställningen följer gärningspåståendena i ansökan om stämning. Därefter följer avsnitt med närmare ställningstaganden till var och en tilltalads skuld och rubriceringar.

Förberedelsestadiet

Enligt samstämmiga uppgifter från Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström involverades Martin Löfgren och Stefan Enström på ett relativt sent stadium beroende på avhopp av andra. Dessa uppgifter saknas anledning att ifrågasätta. Däremot anser tingsrätten att det kan hållas för visst att samtliga på Loomoisområdet medverkande var införstådda med hela brottsplanen, inklusive avledningsmanövern innan planen sattes i verket. Rikard Anderssons, Martin Löfgrens och Stefan Enströms uppgifter om att de saknade kännedom om delar av brottsplanen kan således lämnas utan avseende.

Rånbrottslighet av förevarande slag måste med nödvändighet föregås av noggrann planering. Av den åberopade bevisningen framgår att Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson under den tid de var föremål för spaning och telefonkontroll hade ett stort antal möten sinsemellan och med personer som åklagarna utpekat som kända kriminella specialister. Vad som närmare avhandlats vid mötena har inte gått att klarlägga i vidare mån än att Rikard Andersson haft en teckning av Loomisbyggnaden i ett anteckningsblock som varit framme vid ett sådant möte. Genom telefonkontroller har inte framkommit något konkret om planeringen. Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson har uppgivit att planeringen byggt på tips och att en annan person skall vara den som huvudsakligen skött planeringen. Något som direkt motbevisar det påståendet har inte framkommit. Att Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson varit direkt inblandade i den närmare praktiska utformningen av tillvägagångssättet är dock uppenbart, eftersom alla dokumenterade möten de varit inblandade i inte kan ha varit enbart sociala. Sammanfattningsvis anser tingsrätten att det kan hållas för visst att Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson i Stockholmsområdet varit engagerade i den noggranna planering som erfordras för att genomföra ett rån av det slag som var avsett mot Loomis i Umeå. Omfattningen av den planering som kan läggas Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson till last är dock inte klarlagd.

Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson har båda förnekat att de varit och rekognoserat i Umeå när de stoppades av polis vid Månkarbo i slutet av april 2009. Att körsträckan som tillryggälades med den aktuella hyrbilen under hyrestiden något överstiger sträckan Stockholm – Umeå tur och retur är inte tillräckligt för att det skall vara ställt utom rimligt tvivel att bilen använts för en sådan resa. Härtill kommer att Mikael Rönnkvists påstående att han disponerade bilen längre tid än som varit nödvändig för en rekognosering och därvid använt bilen för ett antal ärenden närmare Stockholm i varje fall inte har vederlagts. Således är det mot Mikael Rönnkvists och Rikard Anderssons förnekande inte visat att de rekognoserat på brottsplatsen i Umeå redan i slutet av april 2009.

Rikard Anderssons erkännande av att han införskaffat mobiltelefoner att användas i samband med det planerade rånet stöds av övrig utredning.

Att det i förberedelserna ingått att anskaffa transportbilar för färd till Umeå från Stockholm, bilar att användas vid utförandet av rånet, fordon att använda vid avledningsmanövern och flyktbilar är klarlagt.

Av utredningen framgår att Volvon XOJ 490, motorcykeln SZP 238 och den vita Chryslern AYA 408 olovligen tillgripits vid de tidpunkter åklagarna påstått. Huruvida någon av Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren eller Stefan Enström förvärvat den röda Chryslern AKD 773 eller om de gjort det tillsammans eller i någon inbördes konstellation eller med andra framgår inte. Det framgår inte heller hur Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström kommit i besittning av de fordon som använts vid rånförsöket. Av det inledningsvis anförda framgår dock att tingsrätten anser att samtliga varit införstådda med brottsplanen. Av det följer att Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström brukat fordonen på det sätt de kom att användas för att sätta brottsplanen i verket.

Den brottsplan som Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström tillsammans satt i verket har innefattat beväpning med Kalasnikovs. Oavsett om någon av dem varit mer engagerad i anskaffandet av vapnen än någon annan får samtliga anses ha anskaffat och innehaft vapnen och ammunitionen som ett led i genomförandet av brottsplanen. Detsamma gäller sprängladdningarna.

När det gäller spränghandgranaterna är det klarlagt att Martin Löfgren bar dem på sig och att de övriga kände till deras existens. Martin Löfgren, Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Stefan Enström har samstämmigt förklarat att handgranaterna inte var tänkta att användas och att de inte kände till deras existens förrän de upptäckte dem när utrustningen packades upp. Att Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Stefan Enström och Martin Löfgren inte skulle ha känt till att de skulle

få tillgång till handgranater är dock i hög grad osannolikt. Å andra sidan har frågan om handgranaternas användbarhet för genomförandet av brottsplanen och/eller främjandet av flykten från brottsplatsen inte berörts. Eftersom de återfunnits i Martin Löfgrens jackficka ligger det nära till hands att anta att de var tänkta att användas av honom för att stoppa eller fördröja en polisinsats. En sådan användning på den plats där Martin Löfgren stod post skulle emellertid ha varit extremt farlig även för honom själv. Det finns heller inget som tyder på att Martin Löfgren haft någon tanke på att använda handgranaterna där. Sammantaget får konstateras att Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström innehaft granaterna som en del av rånutrustningen, men att deras invändning att de aldrig tänkt använda dem och att de inte haft möjlighet att göra sig av med dem får godtas.

Rimon Sahin

Utredningen visar att Rimon Sahin träffat övriga tilltalade och att han haft ett flertal telefonkontakter med Rikard Andersson och Mikael Rönnkvist. Hans erkännande under förhöret inför tingsrätten av att han med Rikard Andersson vid Länna Sport den 17 maj 2009 skaffat campingutrustning åt denne stöds av övrig utredning. Att campingutrustningen var tänkt att användas vid övernattning i Umetrakten är utrett.

Rimon Sahins erkännande under förhöret av att han den 20 april 2009 via en annan person på Statoil, Globen, hyrt en bil, Audi, åt Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson stöds av övrig utredning. Detsamma gäller att han den 21 maj 2009 på Avis, Arlanda, hyrt en personbil Toyota på uppdrag av Rikard Andersson, att han samma dag överlämnat bilen till Rikard Andersson, att han dagen därpå, den 22 maj 2009, återigen på uppdrag av Rikard Andersson på Avis, Arlanda, hyrt en minibuss Hyundai, att han själv kört den minibussen till trakterna av Umeå och där överlämnat den till Rikard Andersson och övriga som varit inblandade i rånförsöket, att han stannat kvar på platsen i trakten av Umeå till i varje fall kvällen den 23 maj 2009, att han därefter på uppdrag av i varje fall Rikard Andersson transporterat tillbaka Toyotan från Umeå till Avis, Arlanda, där den återlämnades, att han omkring den 29 maj 2009 från okänd person någonstans i Stockholmstrakten återfått minibussen,

att han tömt minibussen på bl.a. campingutrustning och att han återställt minibussen till Avis, Arlanda den 29 maj 2009 samt att han mottagit pengar för bilhyror han betalat.

Försöksstadiet

Åklagarnas redogörelse i stämningsansökan för händelseförloppet den 24 maj 2009 fram till och med att Stefan Enström låtit sprängladdningen detonera varvid låsanordningen delvis demolerades är styrkt genom den tekniska utredningen som stöder de tilltalades erkännanden. Detsamma gäller att Stefan Enström i ett efterföljande skede med en kofot började bräcka upp dörren. Det är också klarlagt att Stefan Enström då hade åtta sprängladdningar till hands.

Med beaktande av att de åtta sprängladdningarna var av olika storlek och av två olika typer kan det hållas för visst att brottsplanen innefattade sprängning av fler dörrar än de två i entréslussen för att nå det tänkta rånbytet. Påståendet att försöket skulle ha avbrutits med konstaterandet att ytterligare dörrar återstod innan man kunde nå uppräkningsrummet kan därmed lämnas utan avseende.

På övervakningsfilmen från kameran som visar personalentrén syns Rikard Andersson ansluta till Stefan Enström omedelbart efter att sprängladdningen detonerat. På bilderna syns han i likhet med Stefan Enström iförd skidglasögon. Det syns också att Rikard Andersson är beväpnad med en automatkarbin. Rikard Andersson har som förklaring till att han var utrustad med skidglasögon uppgivit att han tog på sig den utrustning som var avsedd för honom och berättat en minst sagt långsökt historia – som skiljer sig från andra inblandades – om ytterligare en inblandad person som skulle ansluta utan att ha sin egen utrustning med sig. I varje fall i dessa delar förtjänar berättelsen inte avseende. Tingsrätten anser således att det är styrkt att Rikard Andersson varit beredd att tränga in i lokalerna för att fullfölja rånet.

Mikael Rönnkvists erkännande av att han fattade posto med en automatkarbin i närheten av Loomisbyggnaden stöds av övrig utredning.

Martin Löfgren

Det är utrett och av Martin Löfgren erkänt att han inledningsvis höll vakt vid Norra grinden. Åklagarna har lagt honom till last att han där lyft sitt vapen mot en eller flera av poliserna C6, G12, A5, A6 och A7. Av övervakningsfilmen framgår att han höjer sitt vapen både i den riktning där C6 skall ha befunnit sig och i den riktning som Fordonsenhet 2 anlände från.

Poliserna A3 och G7 har berättat att de uppfattade det som att Martin Löfgren när han låg i den röda Chryslern var på väg att rikta sitt vapen mot A3. Mycket tyder på att Martin Löfgren redan då var allvarligt skottskadad. I varje fall talar utredningen inte mot att så var fallet. Mot den bakgrunden bör försiktighet iakttas med att tillskriva Martin Löfgren att han medvetet skall ha lyft sitt vapen mot A3. Detta är således inte styrkt.

Det är klarlagt att polisen C6 släppte sin tjänstehund Akita efter Martin Löfgren och att Akita försökte hindra fortsatt flykt. Utredningen visar att Martin Löfgren skjutit med sin Kalasjnikov så att han träffat asfalten i samband med att han blev attackerad av Akita. Av den kriminaltekniska utredningen framgår att Akita sköts med en tyngre kula än någon med kaliber 5,56, som användes av alla poliser utom G7. Även om den kula som tillvaratogs vid obduktionen av Akita saknade mantel och därmed inte var möjlig att hänföra till ett visst vapen har SKL funnit att utseendet tyder på att den härrör från en helmantelkula och inte från en kula av sådant slag som polisen G7 använde. Vidare sköts Akita längre upp efter Vit sida än vad polisen G7 hade sikt. Enligt tingsrättens mening kan därmed uteslutas att Akita av våda sköts av någon polis. Med beaktande av att det är visat att Martin Löfgren sköt i varje fall tre skott i tämligen rak vinkel i asfalten i samband med att han attackerades av Akita och skottriktningen på det dödande skottet enligt sonderingen vid obduktionen är avlossat ovanför hunden anser tingsrätten att det är ställt utom rimligt tvivel att det är ett skott avlossat av Martin Löfgren som dödade Akita.

Gärningar som faller under påståendet om försök till mord

Det har inte framkommit något som tyder på att det uttryckligen ingått i brottsplanen att poliser skulle kunna komma att dödas eller skadas. Utredningen ger inte heller stöd för att det skulle funnits någon gemensam avsikt att skjuta för att döda eller allvarligt skada poliser i händelse av upptäckt eller försök att stoppa rånet eller flykt från platsen. Utredningen ger således inte stöd för att Mikael Rönkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren, såvitt nu är ifråga, agerat gemensamt och i samförstånd. Varje gärningsmans handlande och uppsåt skall alltså bedömas var för sig.

Mikael Rönkvist

Utanför grönvita hörnet har det återfunnits 18 hylsor från patroner avfytrade med Mikael Rönkvists vapen. Att skott från det vapnet avlossats i riktning längs Vit sida är visat genom att kulfragment som kunnat knytas till vapnet återfunnits i räckets vid Vit sida. Inga hylsor eller andra spår från eldgivning än dem som härrör från Mikael Rönkvists vapen kan förklara övriga träffar från eldgivning norrut parallell med Vit sida.

Ingen av de poliser som fanns i området har sett Mikael Rönkvist eller gjort någon konkret observation som tyder på att skott riktats mot någon polis, även om de uppfattat vinande ljud i samband med att de upplevde sig som beskjutna av Martin Löfgren. Dock var händelseförloppet så kortvarigt att samtliga poliser från Fordonsenhet 2 inte kan ha hunnit lämna området mellan Norra grinden och vitröda hörnet vid tidpunkten för skottlossningen. Vidare fanns poliserna C6 och G12 kvar i området hela tiden. Det är därmed ställt utom rimligt tvivel att Mikael Rönkvist avlossat åtskilliga skott med sitt vapen i en sektor där det befann sig poliser.

Rikard Andersson

Rikard Anderssons förklaring till varför det återfunnits hylsor från patroner avskjutna i hans vapen har klara drag av efterhandskonstruktion. Det är svårt att före-

ställa sig att Rikard Andersson under tid som han uppfattar sig vara under beskjutning noggrant plockar upp allt utom tomhylsor av det som trillat ur en väska som hamnat upp och ner sedan Rikard Andersson ramlat under flykt. Hans berättelse är i denna del så osannolik att den kan lämnas utan avseende.

Enligt tingsrättens mening är det genom den tekniska utredningen ställt utom rimligt tvivel att Rikard Andersson avfyrat i varje fall 11 skott med sitt vapen i en position vid Grön sida. Inga kulor eller skador som kan knytas till skott med det vapnet har kunnat lokaliseras. Den tekniska utredningen ger inga hållpunkter för i vilken riktning eller vilka riktningar skotten avfyrats, annat än den uppenbara som är den begränsning som Grön sidas vägg innebär. Det finns heller inte någon som uppfattat att Rikard Andersson skjutit med sitt vapen, även om polisen G7:s beskrivning av hur han ser den som rundat det vitgröna hörnet, dvs. Martin Löfgren, skjuta i riktning mot A3 skulle kunna förklaras med att G7 förväxlat Martin Löfgren och Rikard Andersson. Positionen för den skytt G7 berättat om stämmer tämligen väl överens med skjutplatsen vid hylsgruppen som kan knytas till Rikard Anderssons vapen. Martin Löfgren har också skador på vänster underben och vänster arm. Det står emellertid klart att den skottskada i Martin Löfgrens lår som inte åsamkats honom av A3 inte kan ha förorsakats av det skott som G7 riktade mot höften på den han såg avlossa sitt vapen utefter Grön sida. Detta eftersom Martin Löfgrens skador är på höger lår och G7 sköt mot skyttens vänstra höft.

Förhållandet att det får anses ställt utom rimligt tvivel att Rikard Andersson under rånförsöket skjutit med sitt vapen och de begränsade slutsatser som i övrigt kan dras från utredningen är inte tillräckligt för att med erforderlig grad av säkerhet slå fast att Rikard Andersson avlossat skott i riktning mot någon polis. Åtalet mot Rikard Andersson bör således ogillas i den del det avser försök till mord. Av samma skäl kan det inte komma ifråga att döma honom för framkallande av fara för annan i enlighet med åklagarnas subsidiära yrkande.

Martin Löfgren

Det kan läggas Martin Löfgren till last att han avfyrat fem skott. I varje fall fyra av dessa har riktats neråt i Martin Löfgrens omedelbara närhet så att tre träffat asfalten och ett Akita. Hur det femte skottet var riktat och var det träffade är okänt. De fyra skotten med kända träffar har inte varit riktade så att poliser utsatts för fara och det är inte visat att det femte avlossats i sådan riktning att det kunnat utsätta poliser för någon fara. Åtalet mot Martin Löfgren bör således ogillas i den del det avser försök till mord. Av samma skäl kan det inte komma ifråga att döma honom för framkallande av fara för annan i enlighet med åklagarnas subsidiära yrkande.

Närmare om Rimon Sahins medverkan

Ansvar för medhjälp till brott förutsätter att den medverkande främjat huvudgärningen med råd eller dåd. De handlingar som vidtagits skall med andra ord ha utövat fysiskt eller psykiskt inflytande på brottets tillkomst. Så anses kunna vara fallet även om det ifrågasatta handlandet inte varit en betingelse för att gärningen skall komma till stånd och medverkansansvaret kan sålunda drabba även den som endast obetydligt bidragit till tilldragelsen. En ytterligare förutsättning för att den medverkande skall kunna hållas ansvarig är att dennes uppsåt täcker det faktum att han främjat gärningen med råd eller dåd samt att han haft uppsåt till den konkreta gärning som är huvudbrottet. I det senare avseendet krävs dock inte fullständig överensstämmelse mellan den medverkandes föreställning om händelseförloppet och det verkliga förloppet. Ett grundläggande krav är däremot att brottsrekvisiten enligt det tillämpliga straffbudet är täckta av uppsåt (jfr NJA 2007 s. 929). Det är således inte tillräckligt att den medverkande förstått att han främjat brottslig verksamhet.

Det är utrett och av Rimon Sahin erkänt att han haft omfattande kontakter med Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson under tiden före rånet, bl.a. genom telefonsamtal och genom att sammanträffa med dem. Hans uppgift att kontakterna varit endast sociala har inte vederlagts av åklagarna. Att han inte varit inblandad i någon planering stöds snarast av Johan Palmgrens berättelse enligt vilken Rimon Sahin

satt i bilen medan Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson sammanträffade med andra.

Som framgår av det tidigare anser tingsrätten att det inte är visat att den bil som Rimon Sahin hyrde och som stoppades vid Månkarbo användes vid rekognosering i Umeå. Hyrandet av bilen kan därför inte läggas Rimon Sahin till last som medhjälp till rånbrottet.

Rimon Sahins åtgärder omkring den 29 maj 2009 med minibussen och det som låg i den har vidtagits efter det att huvudbrottet, försök till grovt rån, avslutats. Han kan därmed inte anses ha främjat gärningen genom dessa åtgärder (se NJA 2007 s. 805 och NJA 2009 s. 3). De kan därför inte läggas Rimon Sahin till last som medhjälp till rånbrottet.

Det förhållandet att Rimon Sahin tagit emot pengar för utlägg han haft för bilhyror kan inte läggas honom särskilt till last som medhjälp.

Av gärningspåståendet är i övrigt erkänt och styrkt att Rimon Sahin anskaffat campingutrustning som skulle användas i Umeå, hyrt den Toyota som Rikard Andersson och Martin Löfgren använde för resan till Umeå, hyrt en bil som skulle ha använts om rånplanerna avbrutits och kört den till Umeå samt kört Toyotan tillbaka till Stockholm och återlämnat den till uthyraren. Dessa åtgärder har – även om de inte kan sägas ha haft ett omedelbart samband med själva rånförsöket – ingått i brottsplanen. De måste därför anses, i varje fall i någon mån, ha främjat de andras brott.

Det får anses stå klart att Rimon Sahin haft uppsåt till de faktiska omständigheter som utgjort främjandet i dessa fall. Frågan är då om han dessutom haft uppsåt (insikts- eller likgiltighetsuppsåt) som täcker att huvudbrottet skulle komma till stånd. I det sammanhanget måste varje åtgärd bedömas för sig, eftersom uppsåt måste föreligga vid den tidpunkt respektive åtgärd vidtogs.

Det saknas utredning som visar att Rimon Sahin när han den 17 maj 2009 anskaffade campingutrustning hade insikt om att ett rån skulle ske eller att han insåg det fanns en beaktansvärd risk för detta och förhöll sig likgiltig till det. Det finns inte heller någonting som talar för att så var fallet när han den 21 respektive 22 maj hyrde bilar åt Rikard Andersson, inte minst mot bakgrund av att han såvitt framkommit även tidigare hyrt bilar åt Rikard Andersson. Det är således inte styrkt att han vid dessa tidpunkter hade uppsåt i förhållande till att han främjade de andras brott.

När det gäller Rimon Sahins resa till Umeå framstår det i och för sig som anmärkningsvärt att han accepterade att köra en bil till Umeå utan någon egentlig anledning. Det är vidare besvärande för honom att han i det sammanhanget inte hade med sig sin mobiltelefon, även om det i och för sig kan ha berott på glömska, samt att han i efterhand raderade alla SMS-meddelanden som Rikard Andersson och Mikael Rönnkvist skickat till honom. Utredningen i målet har emellertid gett tingsrätten intrycket att Rimon Sahin befunnit sig i någon form av beroendeförhållande till Rikard Andersson såtillvida att han ständigt uträttat diverse ärenden åt denne. Det förhållandet att Rimon Sahin åkte till Umeå, lämnade en bil och viss tid uppehöll sig där samt körde hem en bil därifrån kan mot den bakgrunden inte anses visa att han haft insikt om att rånet skulle ske. Rimon Sahins uppgift om att han glömt sin mobiltelefon i Stockholm och att han trodde att han skulle kunna ringa Rikard Andersson på dennes telefonnummer framstår inte som helt osannolikt. Ingenting konkret som tyder på att han på plats i Umeå förstått att ett rån skulle komma att genomföras eller att det fanns en beaktansvärd risk för att så skulle bli fallet har framkommit. Det sagda leder till slutsatsen att Rimon Sahins uppgift om att han inte förstått och inte heller misstänkt att ett rån skulle komma att ske inte är vederlagd. Det är således varken styrkt att han vid nu aktuella tidpunkter hade direkt uppsåt eller likgiltighetsuppsåt.

Det anförda innebär att åtalet mot Rimon Sahin bör ogillas i dess helhet.

Närmare om de övriga tilltalades skuld

Bedömningen av rånbrottet

På sätt som framgår av det tidigare anförda under Skuldfrågor har *Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström* försökt att stjäla ca 20 miljoner kr medelst hot som skulle inneburit trängande fara för Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson eller i varje fall för dem skulle ha framstått som trängande fara. Fara för brottets fullbordan har förelagat eller i varje fall endast varit utesluten på grund av tillfälliga omständigheter. Vid försöket har de använt livsfarliga vapen och sprängmedel i avsikt att tillgripa ett mycket betydande belopp. Vapenhot skulle, om brottet kommit till fullbordan, ha riktats mot personer som är utsatta genom att yrkesmässigt hantera stora mängder kontanter.

På nu anförda skäl bör Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström dömas för försök till grovt rån.

Frågan om Martin Löfgren skall dömas för grov skadegörelse

Åklagarna har i stämningsansökan särskilt som grov skadegörelse lagt Martin Löfgren till last att han uppsåtligen skjutit ihjäl polishunden Akita. Tingsrätten har som framgår ovan funnit det ställt utom rimligt tvivel att Martin Löfgren sköt Akita. Med beaktande av att han var under attack av hunden och att han sköt i varje fall fyra skott mot den står det klart att Martin Löfgren insett risken för att Akita skulle träffas och dö av skadorna. Även om sannolikheten för att Martin Löfgren under förhandenvarande omständigheter skulle träffa Akita med ett dödande skott inte var mycket hög så var den i varje fall avsevärd. Under alla förhållanden är omständigheterna sådana att det kan hållas för visst att Martin Löfgren var likgiltig inför att skottet skulle kunna vara dödande. Han bedöms således ha haft i varje fall likgiltighetsuppsåt till att skjuta ihjäl Akita. Detta bör bedömas som ett skadegörelsebrott.

Även om det fulla ekonomiska värdet av Akita inte stod klart för Martin Löfgren, måste han ha insett att en utbildad polishund motsvarar ett så stort ekonomiskt värde att skadegörelsebrottet bör bedömas som grovt.

Frågan är då om det brottet skall anses utgöra ett led i rånbrottet. Enligt tingsrättens mening står det klart att Martin Löfgren avbröt rånförsöket när han lämnade sin position vid Norra grinden. Vid sådant förhållande utgjorde dödandet av Akita ett led i ett försök att fly från brottsplatsen och skydda sig själv. Gärningen har således inte begåtts syfte att genomföra och fullfölja ett stöldbrott. Martin Löfgren bör på grund av det anförda dömas också för grov skadegörelse.

Frågan om Martin Löfgren skall dömas för att ha rest sitt vapen mot poliser

Det kan inte anses vara ställt utom rimligt tvivel att Martin Löfgren, när han vid Norra grinden reste sitt vapen i riktning mot först C6 och sedan bilen i vilken Fordonsenhet 2 färdades, hade klart för sig att det var fråga om poliser. Redan på grund härav kan åtalet mot honom såvitt avser hot mot tjänsteman inte vinna bifall.

Frågan om hur Mikael Rönkvists skott i riktning mot poliser skall bedömas

Tingsrätten har tidigare konstaterat att det inte är styrkt att det ingick i brottsplanen att försöka döda eller allvarligt skada poliser och att varje tilltalad skall bedömas för sig samt att det är ställt utom rimligt tvivel att Mikael Rönkvist avfyrat skott i riktning mot poliser.

Skadorna och märkena efter skotten avlossade från Mikael Rönkvists vapen är relativt många och samlade på ett sådant sätt att det kan uteslutas att de avlossats mer eller mindre av våda på det sätt Mikael Rönkvist uppgivit.

Även om Mikael Rönkvist tidigare är dömd för grov våldsbrottslighet finns det inget i utredningen i detta mål som styrker ett direkt eller indirekt uppsåt att döda eller skada någon.

Utredningen ger inget svar på om Mikael Rönnkvist siktat på någon eller några poliser, skjutit i riktning mot poliser utan att ge sig tid att sikta och utan att bry sig om huruvida han träffade eller inte eller om han medvetet riktat vapnet vid sidan om, för lågt eller för högt. Den träffbild som redovisats i utredningen kan vara resultatet av punkt- eller automateld som – medvetet eller oavsiktligt – riktats för lågt med en stigande träffbild på grund av att vapnet stegras av eldgivningen. Det anförda leder till att risken för att någon polis skulle träffas inte kan bedömas. Än mindre är det möjligt att bedöma Mikael Rönnkvists föreställning om risknivån. Med tanke på vad poliserna – som har träning i terroristbekämpning – berättat om sin höga stressnivå och dess påverkan är det inte troligt att Mikael Rönnkvist haft förmåga till djupare analyser innan han öppnade eld. Med den försiktighet som bör gälla vid uppsåtsbedömningar kan det inte anses styrkt att Mikael Rönnkvist hade likgiltighetsuppsåt att döda eller skada någon polis.

Mikael Rönnkvists eldgivning innebär att han medvetet utsatt i varje fall några av poliserna C6, G12, A5, A6 eller A7 för livsfara eller fara för allvarlig kroppsskada. Han bör därför dömas för framkallande av fara för annan.

Påföljdsfrågor m.m.

Straff

Utgångspunkten vid bestämmande av straffvärdet för rånbrottet bör vara straffvärdet för fullbordat brott. Straffskalan för grovt rån är fängelse lägst fyra år och högst tio år. Praxis avseende så allvarliga rånbrott som det aktuella är sparsam och ger inte mycket ledning.

Ett rån mot en värdedepå kräver omfattande planering och begås inte som impulshandling. Sådana brott utgör en fara för störningar i näringslivets kontanthantering. Förevarande rånbrott skulle, om det kommit till fullbordan, lett till att personalen som befann sig i uppräkningsrummet skulle ha utsatts för vapenhot med automatvapen av personer iförda rånarluvor, vilket typiskt sett skulle upplevts som mycket skrämmande, liksom att sprängmedel använts för att bereda sig tillträde till lokalen.

Dessa omständigheter bör läggas Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström till last som särskild hänsynslöshet. Möjligen skulle personalen ha kommit att fängslas med de långa buntband som fanns i en av väskorna som tagits i beslag. I varje fall har brottet riktats mot personer som på grund av sitt arbete har en skyddslös ställning. Brottet skulle också ha inbringat ett mycket betydande belopp. Sammantaget innebär det anförda att straffvärdet för ett fullbordat rånbrott skulle finnas på övre delen av straffskalan. Tingsrätten bedömer det till i varje fall fängelse åtta år.

Straffvärdet för försöksbrott bedöms i allmänhet vara lägre än för det fullbordade brottet. Så bör ske även i detta fall. Av betydelse är då bl.a. hur nära fullbordan brottet var när försöket avbröts. Det kan då konstateras att försökspunkten, dvs. när förberedelsestadiet övergår till försök, får anses vara nådd när Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström reagerar på observatörens telefonsamtal och kör in på området vid Loomisbyggnaden. Med den bedömningen var försöket inte särskilt långt gånget när polisen ingrep och förhindrade att brottet fullbordades. Dock hade en sprängladdning apterats och sprängts och hade personalen uppfattat hotet mot dem. Mot bakgrund av det nu anförda bedömer tingsrätten att straffvärdet för det försök till grovt rån som Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström gjort sig skyldiga till är fängelse sex år.

Mikael Rönnkvist

Mikael Rönnkvist förekommer under fyra avsnitt i belastningsregistret. Han dömdes senast den 29 oktober 2001 av Indre Follo Herredsrett i Norge för grovt rån till fängelse fyra år och tre månader. År 1994 dömdes Mikael Rönnkvist för försök till mord, grovt rån och medhjälp till grovt rån till fängelse tio år. Från det straffet frigavs Mikael Rönnkvist villkorligt i februari 2000. Mikael Rönnkvist har nu gjort sig skyldig till försök till grovt rån och framkallande av fara för annan.

Som framgår av det som inledningsvis anförts under detta avsnitt har tingsrätten bedömt straffvärdet för rånbrottet till fängelse sex år. Mikael Rönnkvist har härut-

över gjort sig skyldig till framkallande av fara för annan. Även det brottet har ett högt straffvärde med beaktande av att Mikael Rönnkvist utsatt poliser för konkret fara med användande av automatvapen. För framkallande av fara för annan är straffskalan lägst böter och högst fängelse i två år. Straffvärdet för det brott Mikael Rönnkvist gjort sig skyldig till mot poliserna bedömer tingsrätten till fängelse ett år och sex månader. Den samlade brottsligheten har ett straffvärde som motsvarar fängelse sex år och nio månader.

Sedan tingsrätten förordnat om personutredning har Kriminalvården, Stockholm Frivård, Fridhemsplan avgivit ett yttrande dagtecknat den 4 juni 2009. Av yttrandet framgår att Mikael Rönnkvist lever under ordnade sociala förhållanden och att han uppgivit att han inte har några missbruksproblem.

Straffvärdet för den brottslighet som Mikael Rönnkvist gjort sig skyldig till är så högt att annan påföljd än fängelse inte kan komma ifråga.

Det har inte framkommit några omständigheter som bör påverka straffmätningen i skärpande eller mildrande riktning. Påföljden för Mikael Rönnkvist bör således bestämmas till fängelse sex år och nio månader.

Rikard Andersson

Rikard Andersson förekommer under tre avsnitt i belastningsregistret. Han dömdes senast 1998 av Svea hovrätt för grov misshandel till fängelse ett år. Han frigavs villkorligt i februari 2000. Övriga avsnitt i belastningsregistret avser trafikförseelser. Rikard Andersson har nu gjort sig skyldig till försök till grovt rån.

Som framgår av det som inledningsvis anförts under detta avsnitt har tingsrätten bedömt straffvärdet för rånbrottet till sex år.

Sedan tingsrätten förordnat om personutredning har Kriminalvården, Stockholm Frivård, Fridhemsplan avgivit ett yttrande dagtecknat den 4 juni 2009. Av yttrandet

framgår att Rikard Andersson lever under ordnade sociala förhållanden och att frivården bedömt att han inte har några missbruksproblem.

Straffvärdet för det brott som Rikard Andersson gjort sig skyldig till är så högt att annan påföljd än fängelse inte kan komma ifråga.

Det har inte framkommit några omständigheter som bör påverka straffmätningen i skärpande eller mildrande riktning. Påföljden för Rikard Andersson bör således bestämmas till fängelse sex år.

Martin Löfgren

Martin Löfgren förekommer under fyra avsnitt i belastningsregistret. Han dömdes senast den 15 juni 2007 av Svea hovrätt enligt domen för förberedelse till grovt rån samt för narkotikabrott, ringa brott, och dopningsbrott till fängelse tre år. Verkställigheten påbörjades den 1 augusti 2007. Martin Löfgren frigavs villkorligt den 27 februari 2009 med en återstående strafft看 om ett år. Prövotiden utgick den 27 februari 2010.

Martin Löfgren har nu gjort sig skyldig till försök till rån och till grov skadegörelse.

Som framgår av det som inledningsvis anförts under detta avsnitt har tingsrätten bedömt straffvärdet för rånbrottet till sex år. Martin Löfgren har härutöver gjort sig skyldig till grov skadegörelse. För grov skadegörelse är stadgat fängelse högst fyra år. Med hänsyn till att Martin Löfgren använt skjutvapen och till Akitas värde, bör straffvärdet för skadegörelsebrottet bestämmas till fängelse åtta månader. Den samlade brottsligheten har ett straffvärde som motsvarar fängelse sex år och fyra månader.

Frivården har avgett yttrande enligt 5 kap. 9 § förordningen (1998:642) om verkställighet av frivårdspåföljder. Av yttrandet framgår att Martin Löfgren avtjänade

sista delen av det tidigare nämnda straffet på ett s.k. halvvägshus. Frivården har vidare anfört följande.

Löfgren skötte utslussen och planeringen på ett tillfredsställande sätt. Efter villkorlig frigivning var planen att Löfgren skulle fortsätta jobba samt även komma igång med fortsatta högstudiesstudier. Sedan villkorlig frigivning har Löfgren dock inte jobbat alls, han har heller inte kommit igång med studier. Löfgren har uppgivit att företaget inte hade möjlighet att anställa honom på full tid, han har också uppgivit att han hittat ett annat jobb där han skulle kunna jobba några timmar per vecka.

I utredningen om halvvägshus framkommer att Löfgren vid behov borde få möjlighet att träffa en psykolog. I januari uppgav Löfgren att han kände sig nere och frivården ordnade så att Löfgren skulle få träffa en psykolog. Löfgren avböjde dock och uppgav att han kände sig bättre. Sedan dess har inga iakttagelser gjorts som tyder på att Löfgren skulle vara i behov av insatser för sin psykiska hälsa.

Straffvärdet för den brottslighet som Martin Löfgren gjort sig skyldig till är så högt att annan påföljd än fängelse inte kan komma ifråga.

Det har inte framkommit några omständigheter som bör påverka straffmätningen i skärpande riktning, eftersom det snabba återfallet tillräckligt kan beaktas genom förverkande av villkorligt medgiven frihet. I mildrande riktning bör beaktas att Martin Löfgren till följd av brottet drabbats av allvarlig kroppsskada som medför bestående men. Påföljden för Martin Löfgren bör med beaktande av det nu anförda bestämmas till fängelse fem år och fyra månader.

De brott som Martin Löfgren nu döms för har han begått under prøvotid för villkorligt medgiven frihet. I sådana fall skall den villkorligt medgivna friheten förklaras förverkad om inte särskilda skäl talar mot det. Några sådana beaktansvärda skäl har inte framkommit. Den Martin Löfgren villkorligt medgivna friheten om ett år bör därför förklaras helt förverkad.

Stefan Enström

Stefan Enström förekommer under sju avsnitt i belastningsregistret. Han dömdes 1994 av Svea hovrätt till fängelse två år och sex månader för grov stöld och 1996 av

samma hovrätt bl.a. grovt rån vid två tillfällen till fängelse åtta år. Därefter dömdes Stefan Enström 1998 av Göta hovrätt för grov skadegörelse till fängelse ett år. Verkställigheten av dessa domar påbörjades i november 1994. Stefan Enström frigavs villkorligt i maj 2002. Han har nu gjort sig skyldig till försök till grovt rån.

Som framgår av det som inledningsvis anförts under detta avsnitt har tingsrätten bedömt straffvärdet för rånbrottet till sex år.

Sedan tingsrätten förordnat om personutredning har Kriminalvården, Stockholm Frivården Södertörn i yttrande dagtecknat den 8 juni 2009 i fråga om Stefan Enström anför:

1999 gjordes en riskbedömning av Göran Fransson, specialist i allmänpsykiatri och rättspsykiatri, och Henrik Belfrage, docent i medicinsk kriminologi. De bedömde bl.a. att Enström hade en viss empatistörning, men inte personlighetsdrag så utpräglade att de utgör hinder för rehabilitering. Utredarna tog nu upp frågan om en eventuell psykiatrisk utredning med Enström, men han tycker inte att han behöver genomgå någon sådan.

Frivården har bedömt att Stefan Enström lever ett praktiskt ordnat liv.

Straffvärdet för det brott som Stefan Enström gjort sig skyldig till är så högt att annan påföljd än fängelse inte kan komma ifråga.

Det har inte framkommit några omständigheter som bör påverka straffmätningen i skärpande eller mildrande riktning. Påföljden för Stefan Enström bör således bestämmas till fängelse sex år.

Särskilda yrkanden om förverkande

Förutsättningar finns för att bifalla de särskilda yrkandena om förverkande. Detta gäller också de kontanter som var avsedda att underlätta en eventuell flykt.

Brottsofferfond

Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström har dömts för brott där fängelse ingår i straffskalan. De skall därför betala en avgift om 500 kr vardera enligt 1 § lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Skadestandsfrågor

Staten genom Rikskriminalpolisen

Torbjörn Jansson har hörts som vittne om hur skadestandsanspråket beräknats. Han har därvid bekräftat de uppgifter han lämnat i handlingen med Rikspolisstyrelsens ersättningsanspråk. Han har således uppgivit att Akita enligt Svenska Kennelklubbens värderingsmallar skall värderas till 60 000 kr som ”Hund med godkänt tjänstbarhetsprov 3 + kombination”, att Akita därutöver genomgått specialutbildning för insatshund uppskattad till 50 000 kr, att Akita också genomgått firningsträning från helikopter till en angiven kostnad av 40 000 kr.

Tingsrättens bedömning

Utgången i ansvarsdelen innebär att Martin Löfgren är skyldig att ersätta den skada han förorsakat Staten. Akitas ekonomiska värde är svårt att fastställa. Genom Torbjörn Janssons vittnesmål är utrett att Akitas värde överstiger 60 000 kr. I övrigt kan full bevisning om skadans storlek inte föras. Skadans storlek får därför av rätten uppskattas till skäligt belopp.

Martin Löfgren bör förpliktas utge skadestånd till Staten genom Rikspolisstyrelsen med 120 000 kr. På beloppet skall han utge ränta beräknad enligt yrkandet.

Länsförsäkringar Västerbotten och Folksam

Mikael Rönnkvist skall på grund av sitt medgivande förpliktas att utge yrkat skadestånd jämte ränta till Länsförsäkringar Västerbotten och Folksam.

Tingsrättens ställningstagande i ansvarsdelen innebär att också Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström är skyldiga att ersätta Länsförsäkringar Västerbotten och Folksam för den skada de förorsakats genom att bilen respektive motorcykeln brändes. I den mån ett yrkat skadeståndsbelopp inte vitsordas åligger det den som framställer yrkandet att styrka skadans storlek, om det inte föreligger förutsättningar enligt 35 kap. 5 § rättegångsbalken att uppskatta skadan till skäligt belopp. Ingen av Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström har vitsordat något belopp som skäligt för de skador som drabbat försäkringsbolagen. Någon bevisning om skadornas storlek har inte förebragts. Förutsättningar för tillämpning av 35 kap. 5 § rättegångsbalken föreligger inte. Det nu anförda innebär att försäkringsbolagens yrkanden om skadestånd bör ogillas såvitt de avser Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström.

Loomis Sverige AB

Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström skall på grund av sina medgivanden förpliktas utge yrkat skadestånd jämte ränta till Loomis Sverige AB.

Linda Eklund Anna-Greta Eriksson Patrik Forsberg och Thomas Andersson

Det försök till grovt rån som Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Stefan Enström och Martin Löfgren gjort sig skyldiga till var av sådan karaktär att de är skyldiga att ersätta Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson för kränkning.

Framför allt det förhållandet att Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Stefan Enström och Martin Löfgren varit maskerade och beväpnade med skarpladdade automatkarbiner samt försökt att spränga sig in i värdedepån talar för att ersättningen bör bestämmas till ett relativt högt belopp. Härtill kommer att Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson befunnit sig i en utsatt situation, eftersom de inte haft möjlighet att fly från platsen utan risk för hot. Å andra

sidan hann ingen av rånarna ta sig in i byggnaden så att målsägandena blev utsatta för direkt hot eller våld. Händelseförloppet måste vidare anses ha varit mycket kortvarigt. Om nu aktuell situation jämförs med den som var föremål för bedömning i rättsfallet NJA 1997 s. 723 framstår den kränkning som Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson utsatts för inte som så allvarlig att ersättningen bör bestämmas till yrkade belopp.

Tingsrätten bedömer att kränkningersättningen skäligen bör bestämmas till 10 000 kr per person. Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström bör således förpliktas att solidariskt utge skadestånd till envar av Linda Eklund, Anna-Greta Eriksson, Patrik Forsberg och Thomas Andersson med 10 000 kr jämte ränta beräknad enligt yrkandet.

Johan Sandberg, A3, Leif Andersson, G7 och Bengt Sigfridsson, G9

Som framgår av skälen i den del som behandlar frågor om skuld är det inte visat att någon av Johan Sandberg, Leif Andersson och Bengt Sigfridsson utsatts för beskjutning. Deras yrkanden om skadestånd skall därför lämnas utan bifall.

Övriga poliser

Mikael Rönnkvist har gjort sig skyldig till framkallande av fara för annan och därvid medvetet utsatt poliser som när han sköt befann sig i sektorn mellan staketet med Norra grinden och Loomisbyggnaden för livsfara eller fara för svår kroppsskada. Även om det med de beviskrav som gäller för brottmål inte kan fastställas att alla poliser som tillhörde Fordonsgrupp 2 befann sig i sektorn när Mikael Rönnkvist sköt, är bevisningen tillräcklig för att med de beviskrav som gäller för tvistemål finna att de är berättigade till skadestånd för kränkning på grund av beskjutning från Mikael Rönnkvist. Mikael Rönnkvist är således i och för sig skyldig att ersätta *Hampus Nygårds, A5, David Ol-Lars, A6, och Mårten Langer, A7 samt Rolf Blomberg, C6, och Anders Henriksson, G12*, för kränkning. Kränkningen är ersättnings-

gill även med beaktande av att de var polismän i tjänst som var beredda på att det skulle kunna bli skottlossning från beväpnade gärningsmän.

Skadestånd med anledning av kränkning skall enligt 5 kap. 6 § första stycket skadeståndslagen bestämmas efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens art och varaktighet. Därvid skall i första hand ett objektivet betraktelsesätt anläggas och en skönsmässig bedömning baserad på förhärskande etiska och sociala värderingar göras. I första hand är frågan alltså vilken kränkning som typiskt sett kan anses ha uppkommit genom brottet.

I förevarande fall kan noteras att Mikael Rönkvists agerande medfört livsfara för polismännen men att händelseförloppet varit mycket kortvarigt. Ingen av de omständigheter som uttryckligen anges i bestämmelsens andra stycke kan anses föreligga. Vid en sammantagen bedömning av vad som framkommit finner tingsrätten att den ersättning som envar av Hampus Nygårds, David Ol-Lars, Mårten Langer, Rolf Blomberg och Anders Henriksson skall tillerkännas bör bestämmas till 25 000 kr.

Övrigt

Frågan om kvarblivande i häkte

Strafftiderna för Mikael Rönkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström är så långa att det föreligger risk för att de undandrar sig straffverkställighet. De bör därför kvarbli i häkte till dess att domen vinner laga kraft i ansvarsdelen.

Ersättning till offentliga försvarare och målsägandebiträden

Advokaterna Falk, Ugglå, Erlandsson, Althin och Eberhardt bör tillerkännas yrkad ersättning för försvaret av respektive huvudman liksom advokaterna Fredriksson och Nilsson för biträdet av sina respektive huvudmän. Kostnaderna för Mikael Rönkvists, Rikard Anderssons, Martin Löfgrens och Stefan Enströms försvar lik-

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

DOM
2010-05-31

B 8231-09

som kostnaderna för målsägandebiträderna bör stanna på staten redan på grund av de utdömda fängelsestraffens längd. Kostnaden för Rimon Sahins skall stanna på staten på grund av utgången i ansvarsdelen.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se *domsbilaga 5* (Dv 400).

Överklagande ställt till Svea hovrätt senast den 21 juni 2010.

På tingsrättens vägnar

Henrik Lagergren

I avgörandet har deltagit rådmannen Henrik Lagergren samt nämndemännen Britt Tryding, Hans Carlsson, Siw Dahlman och Sonja Gräns. Enhälligt.

Avräkningsunderlag, se domsbilagorna 6–10.

Bild 1: Översiktligt flygfoto. Röd rektangel anger ungefärligt utsnitt av vad flygfoto på utvik i protokollet visar.

**FÖRSÖK TILL GROVT RÅN (Rönnkvist, Andersson,
Löfgren, Enström)
MEDHJÄLP TILL FÖRSÖK TILL GROVT RÅN (Sahin)
FÖRSÖK TILL MORD (Rönnkvist, Andersson, Löfgren)
GROV SKADEGÖRELSE (Löfgren)
0104-K48-09**

Målsägande

1. Linda Eklund, Umeå
 2. Anna-Greta Eriksson, Umeå
 3. Patrik Forsberg, Umeå
 4. Thomas Andersson, Umeå
- 1-4 anställda vid Loomis företrädda av målsägandebiträdet advokaten Max Fredriksson, Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB, Skeppsbron 28, 111 30 STOCKHOLM;
- 5-12 8 polismän benämnda A3, A5, A6, A7, C6, G7, G9, G12 tillhörande Nationella Insatsstyrkan Rikskriminalpolisen POE/NI, Box 12256, 102 26 STOCKHOLM, se särskild sekretessbelagd bilaga angående identiteter, som ingivits i samband med ansökan om förordnande av målsägandebiträde
- 5-12 företrädda av målsägandebiträdet advokaten Tomas Nilsson, Sju Advokater KB, Box 22016, 104 22 Stockholm;
13. Rikskriminalpolisen, Box 12256, 102 26 STOCKHOLM (avseende grov skadegörelse); genom åklagaren
14. Loomis Sverige AB, Box 902, 107 09 SOLNA, avseende skador på byggnad ;
15. BCA, Box 5210, 151 13 SÖDERTÄLJE avseende tillgripen Volvo S 80; för ej talan
16. Försäkringsbolag /ägare avseende röd Chrysler AKD 773; för ej talan
17. Länsförsäkringar Västerbotten , Box 153, 901 04 UMEÅ, avseende vit Chrysler AYA 408; genom åklagaren
18. Försäkringsbolaget Folksam, 106 80 STOCKHOLM avseende motorcykeln SZP 238; genom åklagaren

Gärning

Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren samt Stefan Enström har gemensamt och i samråd, tillsammans med andra, planerat och beslutat att genomföra ett väpnat rån mot Loomis värdepå i Umeå den 24 maj 2009 genom att spränga sig in i lokalerna och där från anställda under vapenhot tilltvinga sig en större summa kontanter. I planeringen har även ingått att det samtidigt som rånet utfördes att såsom en avledningsmanöver sätta en bil i brand utanför polisstationen i Umeå. Minst tre-fyra okända gärningsmän har varit delaktiga och involverade vid brottets begående i Umeå den 24 maj 2009.

Förberedelserna av rånet har föregåtts av noggrann planering i Stockholmsområdet, som i huvudsak Mikael Rönnkvist och Rikard Andersson varit engagerade i.

Mikael Rönnkvist och Rickard Andersson har tillsammans rekognoserat på brottsplatsen i Umeå redan i slutet av april 2009.

I förberedelserna har även ingått att införskaffa mobiltelefoner att användas i Umeå vid transport dit eller vid flykt vilket bland annat Rickard Andersson anskaffat i Stockholm.

I förberedelserna har också ingått att anskaffa transportbilar för färd till Umeå från Stockholm, bilar att användas vid utförandet av rånet, fordon att användas vid avledningsmanöver i närheten av Umeås polisstation och flyktbilar. Härvid har Mikael Rönnkvist, Rickard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström gemensamt och i samråd med andra olovligen förvärvat, brukat eller på annat sätt låtit tillgripa dels personbilen XOJ 490, Volvo S 80, som tillgreps i Södertälje den 13 februari 2009, motorcykeln SZP 238 som tillgreps i Stockholm juli 2008 och personbilen AYA 408, Chrysler Voyager som tillgreps i Umeå någon gång den 21-24 maj 2009. Vidare har de på okänt sätt förvärvat en personbil AKD 773, Chrysler Voyager.

För att utföra rånet har de utan tillstånd anskaffat och innehaft skjutvapen i form av tre automatkarbiner AK 47, av Kalashnikovtyp, med vardera 60 skarpa patroner kaliber 7,62, varav 30 i s. k jägarmagasin, och därutöver ett magasin med 30 skarpa skott, samt utan tillstånd anskaffat och innehaft explosiva varor i form av två skarpa spränghandgranater och nio sprängladdningar som bestått av krutstubin, sprängpatroner och antingen sprängdeg eller dynamitsprängämnen. Samtliga har dessutom försett sig med skottsäkra västar och rånarluvor.

Rimon Sahin har i förberedelserna inför rånförsöket uppsåtligen under april-maj 2009 främjat de andras brott genom att delta i planeringsmöten i Stockholm och ha flertal telefonkontakter med Rickard Andersson och Mikael Rönnkvist, samt anskaffa campingutrustning åt Rickard Andersson vid Länna Sport den 17 maj 2009 att användas vid övernattning i Umeåtrakten. Rimon Sahin har vidare som ett fortsatt led i främjandet av rånbrott, den 20 april 2009 via annan person på Statoil, Globen, hyrt en bil, Audi, åt Mikael Rönnkvist och Rickard Andersson som därefter använts vid rekognosering i Umeå. Rimon Sahin har även den 21 maj 2009 på Avis, Arlanda hyrt en personbil Toyota på uppdrag av Rickard Andersson vilken överlämnats till denne samma dag, samt dagen därpå den 22 maj 2009 återigen på uppdrag av Rickard Andersson på Avis, Arlanda, hyrt en minibuss Hyundai vilken han själv därefter kört till trakterna av Umeå och där överlämnat till Rickard Andersson samt de andra som sedan varit inblandade i rånförsöket. Rimon Sahin har stannat kvar på platsen i trakten av Umeå till kvällen den 23 maj 2009 och därefter på uppdrag av rånarna transporterat tillbaka Toyotabilen från Umeå till Avis, Arlanda där

den återlämnades på förmiddagen den 24 maj 2009. Rimon Sahin har även omkring den 29 maj 2009 från okänd person någonstans i Stockholmstrakten återfått den minibuss som lämnades av Rimon Sahin i Umeå. Efter att ha tömt minibussen på sådan campingutrustning, som använts i Umeå, har Rimon Sahin återställt minibussen till Avis, Arlanda den 29 maj 2009. Rimon Sahin har emottagit minst 10000 SEK från Rickard Andersson att användas vid bland annat bilhyra. Genom dessa åtgärder har Rimon Sahin uppsåtligen främjat övrigas brottsliga handlande.

Den 24 maj 2009 omkring kl 09.28 påbörjades rånet mot Loomis värdepå i Umeå. Det föregicks av att okänd person rekognoserat och då sett hur två värdetransportörer, målsägandena Patrik Forsberg och Thomas Andersson, med sin värdetransportbil backat in i Loomis garage för att hämta eller lämna kontanter. I värdepå förvarades vid tillfället minst 20 miljoner SEK i kontanter. Sedan meddelande om detta lämnats till andra okända personer har dessa kört fram en vit Chrysler Voyager, AYA 408, till en garageentré vid Umeå polisstation där den sattes i brand som en avledningsmanöver. Personen som satte bilen i brand blev omedelbart upphämtad av en annan person på en motorcykel, SZP 238, som fördes till en skola i utkanten av Umeå där även motorcykeln sattes i brand. Båda fordonen totalförstördes.

Ungefär samtidigt har Martin Löfgren kört fram en Volvo S 80, XOJ 490, till en in-och utpasseringsgrind(Norra grinden) vid området där Loomis är beläget. Här har Martin Löfgren lämnat fordonet och fattat posto beväpnad med en automatkarbin AK 47 försedd med 60 skarpa patroner och två handgranater samt skottsäker väst med uppgift att hindra polis eller annan att ingripa mot rånförsöket. Samtidigt har Mikael Rönnkvist framfört en röd Chrysler Voyager, AKD 773, med Rickard Andersson och Stefan Enström som passagerare, till närheten av Loomis personalingång. Förutom de tidigare nämnda värdetransportörerna, befann sig på Loomis i ett uppräkningsrum, de anställda målsägandena Linda Eklund och Anna-Greta Eriksson. Stefan Enström som varit obeväpnad, men burit skottsäker väst, har genast apaterat en sprängladdning vid en ytterdörr till personalingången, och sedan låtit denna detonera, varvid låsanordningen delvis demolerades. I ett efterföljande skede har han med en kofot börjat bräcka upp dörren och då haft ytterligare 8 sprängladdningar till hands för att komma ännu längre in i lokalerna. I detta skede har han flankerats av Rickard Andersson som beväpnad med en automatkarbin AK 47 och 60 skarpa patroner varit beredd att tränga in i lokalerna för att fullfölja rånet. I närheten har Mikael Rönnkvist fattat posto med en automatkarbin AK 47 försedd med 60 skarpa patroner. Polis som befunnit sig i närheten har öppnat eld med vapen varefter rånförsöket upphört. Fara för brottets fullbordan har förelegat och endast varit utesluten på grund av tillfälliga omständigheter. Rånförsöket är att bedöma som grovt enär man med användande av livsfarliga vapen och sprängmedel på ett hänsynslöst sätt utnyttjat de anställda på Loomis skyddslösa och utsatta ställning samt avsikten varit att tillgripa ett mycket betydande belopp.

Pat
Rättat vid
huf.

Martin Löfgren som inledningsvis hållit vakt vid norra grinden har lyft sitt vapen mot en eller flera polismän från Nationella insatsstyrkan, benämnda C 6, G 12, A 5, A 6 och A 7, och därigenom förgripit sig mot dessa i deras myndighetsutövning i syfte att hindra dessa från åtgärder och i ett senare skede har han på ett liknande sätt lyft sitt vapen mot polismannen A 3. Efter att då ha blivit beskjuten av flera polismän har han springande begett sig därifrån varvid en polisman släppt sin tjänstehund Akita efter honom. Sedan hunden försökt hindra fortsatt flykt har Martin Löfgren uppsåtligen skjutit ihjäl hunden Akita, med ett skott från sin automatkarbin. Det hänsynslösa våldet och beteendet har förutom hundens död inneburit en synnerligen kännbar skada för rikskriminalpolisen, varför skadegörelsebrottet är att bedöma som grovt.

Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson och Martin Löfgren har gemensamt och i samförstånd, som en del av brottsplanen att utföra ett väpnat rån, inbegripet flykt från rånplatsen, uppsåtligen försökt döda eller allvarligt skada poliser genom att rikta verkanseld med sina livsfarliga vapen mot polismän, som befunnit sig i området kring Loomis. De har härvid avlossat sammanlagt minst 35 skott, varav en del varit automateld med sina automatkarbiner, varvid Mikael Rönnkvist avlossat minst 18 skott, Rikard Andersson avlossat 12 skott och Martin Löfgren avlossat 5 skott i riktning där poliserna benämnda C 6, G 12, A 5, A 6, A 7, A 3, G 7 och G 9 befunnit sig. I vart fall har de genom att avlossa de nyss nämnda skotten med sina automatkarbiner av grov oaktsamhet utsatt poliserna för livsfara eller allvarlig fara för svår kroppsskada. Fara för brotts fullbordan har förelegat.

Lagrum

8 kap 6 § och 23 kap 1 § och 5 § brottsbalken

3 kap 1 § och 23 kap 1 § brottsbalken

12 kap 3 § brottsbalken

Enskilda anspråk

1. Det yrkas förpliktande för Martin Löfgren att som skadestånd för den tjänstehund som skjutits ihjäl till Rikskriminalpolisen utge 150 000 SEK jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.
2. Det yrkas förpliktande för Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström att solidariskt till Länsförsäkringar Västerbotten utge 29 931kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från det att domen vunnit laga kraft till dess betalning skett, avseende ersättning för fordonet AYA 408, Chrysler Voyager, som totalförstörts vid brand.

~~3. Det yrkas förpliktande för Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström att solidariskt till Folksam, Stockholm genast utge 37 000 kr avseende ersättning för fordonet SZP 238, motorcykel som totalförstörts vid brand. Ränta yrkas på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 24 maj 2009 till dess betalning sker.~~

Särskilda yrkande

1. Det yrkas förverkande från Mikael Rönnkvist, Rikard Andersson, Martin Löfgren och Stefan Enström av i beslag tagna föremål som använts som hjälpmedel vid brotten
som påträffats i rånbil Volvo S 80, bensindunkar, varningsbloss, plastsäckar, verktyg, beslag 2009-0104-BG 95 p 2-7, 10-11.
rån bilen AKD 773, Chrysler Voyager, med innehåll såsom handsfree, bensindunk, verktyg, fyra väskor, tejprullar, pannlampor, tändare, öronproppar, extra vapenmagasin med 30 skarpa patroner, varningsbloss, 5 strips, hörselkåpor beslag 2009-0104-BG 91 p 1-41
andra föremål som anträffats på marken eller i AKD 773 såsom
magasinsbotten, 30 skarpa patroner, sju kartor, skottsäker väst, minisåg, rånarluva, regnställ, stormtändare, två handgranater, 8 sprängladdningar, mobiltelefon och handlingar beslag 2009-0104-BG99 p 1-22
en automatkarbin, AK 47, med två hoptejpade magasin med 24 patroner i ett magasin, ett tomt och en patron i patronläge.
en automatkarbin, Zastava, med två hoptejpade magasin med 30 patroner i ena, 16 patroner i andra och 2 patroner i lådan till vapnet varav en fastnat,
en automatkarbin, AK 47, med två hoptejpade magasin med 30 patroner i ena och 8 patroner i det andra och ett i patronläge, beslag 2009-0104-BG97 p 1-9
2. Från Mikael Rönnkvist yrkas det förverkande som hjälpmedel vid brott de rånarkläder han haft jämte skottsäker väst, mobiltelefon, midjeväska och anteckningslappar beslag 2009-0104-BG90 p 1-10, 11-13, samt 50 tabletter dopningsmedel beslag 2009-0104-BG96-1.
3. Från Rikard Andersson yrkas det förverkat såsom hjälpmedel vid brott rånarkläder han burit jämte mobiltelefon, skidglasögon, öronproppar, midjeväska, kontanter 10960 kr, kniv, telefonkort, anteckningsblock, beslag 2009-0104-BG103 p 1-14, 16-20, 23-24 och mobiltelefon beslag 2009-0104-BG115 p 1.
4. Från Löfgren yrkas det förverkat såsom hjälpmedel vid brott rånarkläder jämte 4 efedrintabletter, mobiltelefon med två SIM-kort, 3840 kr i kontanter, grön luva, skor beslag 2009-0104-BG89 p 1-8, p 10-17.
5. Från Enström yrkas det förverkat såsom hjälpmedel vid rån brott och som han burit på sig vid gripandet i Umeå, öronproppar, handskar, slalomglasögon, tändare, rånarluva, 9941 i kontanter, regnbyxor, regnjacka, skor, skyddsväst och 10000 kr i kontanter beslag 2009-0104-BG 127p1, p 3-4, p 6, p 8, p 13, p 15, p 17-18, p 20, p 22, p 25.

6. Från Enström yrkas det förverkat dopningsmedel i form av 6 ampuller och 39 tabletter, som påträffats och beslagtagits vid husrannsakan i hans bostad beslag 2009-0104-BG101-4 och 147 patroner beslag 2009-0104-BG 101-7

7. Från Rimon Sahin och Rickard Andersson yrkas det förverkat såsom hjälpmedel vid brott diverse campingutrustning såsom tält, regnställ, kläder mm som beslagtagits hemma hos Rimon Sahin men som legat i bil som varit uppe vid Umeå i maj 2009, 2009-0104-BG146 p1-p 39, samt utrustning som kan befaras komma till brottslig användning och påträffats hos Rimon Sahin, skottsäker väst och kamouflagenät, beslag 2009-0104-BG 149 p 6 och p 17.

BEVISNING

Förhör med Mikael Rönnkvist, Stefan Enström, Martin Löfgren, Rickard Andersson och Rimon Sahin. De tilltalade skall höras mot varandra.

Förberedelse till grovt rån och försök till grovt rån april-24 maj 2009

1. Uppspelning av avlyssnade telefonsamtal resp uppläsning av SMS intagna på sid 1-5, 8-28, 30- 63 i bilaga 5:1 samt spaningspromemorior (sid 1, 3-23 i bilaga 5:2) åberopas till styrkande av möten mellan de misstänkta och andra personer av intresse för det planerade rånet samt till styrkande av att pengar införskaffats för att finansiera det planerade rånet.
2. Fotografier och inspelade spaningsfilmer åberopas till styrkande av möten mellan de misstänkta och andra personer av intresse för det planerade rånet (visas i samband med sakframställningen)
3. Kopia på hyresavtal Statoil 20 -22 april 2009 Audi A6, HAP 606, Körsträcka 1415 km, Utlämnad 2009-04-20 kl 21:41. Inlämnad 2009-04-22 kl 20:01, sid 80 i huvudprotokoll (bilaga1).
4. Kopia på polisrapport i anledning av ingripande mot Mikael Rönnkvist i hyrbilen HAP 909 vid E 4, Månkarbo, Uppsala län 2009-04-21 kl 20.48, sid 84 i huvudprotokoll (bilaga 1).
5. Uppspelning av avlyssnat telefonsamtal intaget på sid 8-9 i bilaga 5:1, angående återlämnande av bil på Statoil, Hammarby Sjöstad.

Stockholms tingsrätt

Domsbilaga 3

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Ink 2010-04-0

Akt... B 8231-09
Aktbil... 257

Inlägga i tingsrättens mål B 8231-09

Sedan det framförts önskemål om förtydliganden om vilka brott som gärningsbeskrivningen i målet omfattar så anföres följande.

Enligt viss praxis så väckes det inte särskilt åtal för brott som utgör en del av annat brott. Bedömningen har därför varit att alla förberedelseåtgärder, som i och för sig kan utgöra brott, men som vidtagits för att begå det ofullbordade rånet och likaså alla moment som varit en del av det ofullbordade rånet, skall anses ingå i ansvaret för försök till grovt rån.

Om tingsrätten inte delar denna uppfattning så innefattar gärningsbeskrivningen rekvisit för att kunna döma självständigt eller i förening för följande brott. Grovt häleri, alternativt häleri, alternativt olovligt brukande avseende personbilen XOJ 490, Volvo S 80 och motorcykeln SZP 238, samt skadegörelse avseende den sistnämnda. Stöld alternativt tillgrepp av fortskaffningsmedel och skadegörelse avseende personbilen AYA 408, Chrysler Voyager, som tillgripits och eldats upp i Umeå.

Grovt vapenbrott avseende innehavet av tre automatkarbiner jämte ammunition. Innehavet anses utgöra ett moment för att konstituera rånbrottet som grovt.

Brott lagen om explosiva och brandfarliga varor avseende innehavet av två handgranater.

Skadegörelse avseende sprängning av dörren till personalentrén.

Hot mot tjänsteman avseende Löfgren när han rest sitt vapen mot flera olika polismän.

Grov skadegörelse beträffande Löfgren avseende att skjuta ihjäl polishunden. Försök till mord och alla alternativa gärningsformer förutsätter ett innehav av en skarpladdad automatkarbin och därmed ett grovt vapenbrott. De alternativa gärningsformerna som görs gällande i detta avseende är försök till grov misshandel och subsidiärt framkallande av fara för annan.

Syftet med att åskådliggöra brottets beståndsdelar som det gjorts i gärningsbeskrivningen har delvis varit för att klargöra vem som i processen är att bedöma som målsägande.

Hans-Jörgen Hanström

2010-05-11

STOCKHOLMS TINGSRÄTT

Stockholms tingsrätt

Domsbilaga 4

Ink 2010-05-11
Akt B 8231-09
Aktbil 273

Box 8307
104 20 STOCKHOLM

Inlägga i tingsrättens mål B 8231-09 rörande försök till grovt rån m m med visst förverkandeyrkande

Den 25 februari 2010 påträffades vid Botsmark utanför Umeå efter vissa anvisningar en gömma som vissa av de tilltalade använt för att lägga sina personliga tillhörigheter men även gemensamma föremål som tält, matvaror. Trangiakök m m. Beslagsprotokoll benämnt 2010-0104-BG 13 finns intaget i tilläggsprotokoll 2 sid 55-85 och upptar 184 beslagspunkter. Fotografier utvisande flertalet föremål finns på sid 32-45. Vid förhör har framkommit att Stefan Enström i gömman haft en ryggsäck som även innehållit en mindre ryggsäck med sin personliga föremål punkt 32-77, att Mikael Rönnkvist haft en ryggsäck med sina personliga föremål punkt 78-87 och att Martin Löfgren haft två ryggsäckar med innehåll punkt 97-184. Beslaget av de personliga tillhörigheterna har hävts med undantag för en del tabletter varav vissa varit dopningsklassade p 178-180.

Det yrkas att tingsrätten från Stefan Enström, Mikael Rönnkvist och Martin Löfgren förverkar egendom som anskaffats att användas som hjälpmedel vid flykt från rån i enlighet 36 kap 2 § brottsbalken beslag 2010-0104-BG 13 p 1-31 och 88-96, vilket utgörs av tält, spade, presenning, förnödenheter och annan gemensam extra utrustning samt såvitt avser Martin Löfgren ensamt även p 178-180 som utgjorts av tabletter.

Hans-Jörgen Hanström

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens dom-

skäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

STOCKHOLMS
TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2010-05-31
Stockholm

Mål nr B 8231-09

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Enhet 31

INKOM: 2010-05-31
MÅLNR: B 8231-09
AKTBIL: 285

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 710207-0237	Datum för dom/beslut 2010-05-31
Efternamn Andersson	Förnamn RIKARD Mathias

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum	Datum
2009-05-24	

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

STOCKHOLMS
TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2010-05-31
Stockholm

Mål nr B 8231-09

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Enhet 31

INKOM: 2010-05-31
MÅLNR: B 8231-09
AKTBIL: 286

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 620331-1219	Datum för dom/beslut 2010-05-31
Efternamn Enström	Förnamn Bo Ragnar STEFAN

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

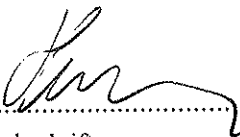
Datum	Datum
2009-05-24	

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Underskrift

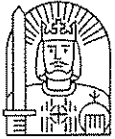
Postadress
Box 8307
104 20 Stockholm

Besöksadress
Scheelegatan 7

Telefon
08-561 652 70
E-post: stockholms.tingsratt.avdelning3@dom.se
www.stockholmstingsratt.se

Telefax
08-561 650 03

Expeditionstid
måndag - fredag
08:00 - 16:27

STOCKHOLMS
TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2010-05-31
Stockholm

Mål nr B 8231-09

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Enhet 31

INKOM: 2010-05-31
MÅLNR: B 8231-09
AKTBIL: 287

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 761027-0410	Datum för dom/beslut 2010-05-31
Efternamn Löfgren	Förnamn Per Olov MARTIN

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum	Datum
2009-05-24	

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

STOCKHOLMS
TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2010-05-31
Stockholm

Mål nr B 8231-09

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Enhet 31

INKOM: 2010-05-31
MÅLNR: B 8231-09
AKTBIL: 288

Underlaget avser .

Person-/samordningsnummer/födelsetid 660301-1039	Datum för dom/beslut 2010-05-31
Efternamn Rönnkvist	Förnamn Kai MIKAEL

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum	Datum
2009-05-24	

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

STOCKHOLMS
TINGSRÄTT
Avdelning 3
Enhet 31

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2010-05-31
Stockholm

Mål nr B 8231-09

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Enhet 31

INKOM: 2010-05-31
MÅLNR: B 8231-09
AKTBIL: 289

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 730507-9456	Datum för dom/beslut 2010-05-31
Efternamn Sahin	Förnamn Rimon

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum	Datum
2009-08-18	2009-09-29

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 8307	Scheelegatan 7	08-561 652 70	08-561 650 03	måndag - fredag
104 20 Stockholm		E-post: stockholmstingsratt.avdelning3@dom.se		08:00 - 16:27
		www.stockholmstingsratt.se		